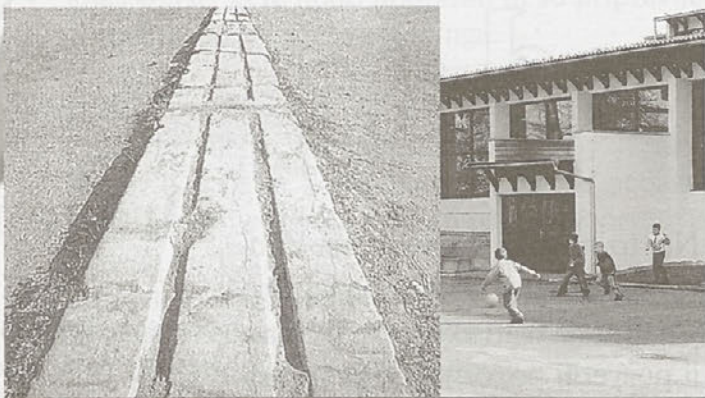

NAJČANA JČANA JČANA JČANA JČANA JČA NNAAJJČČAA

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

Letnik XVII, januar 2005, št. 3/4

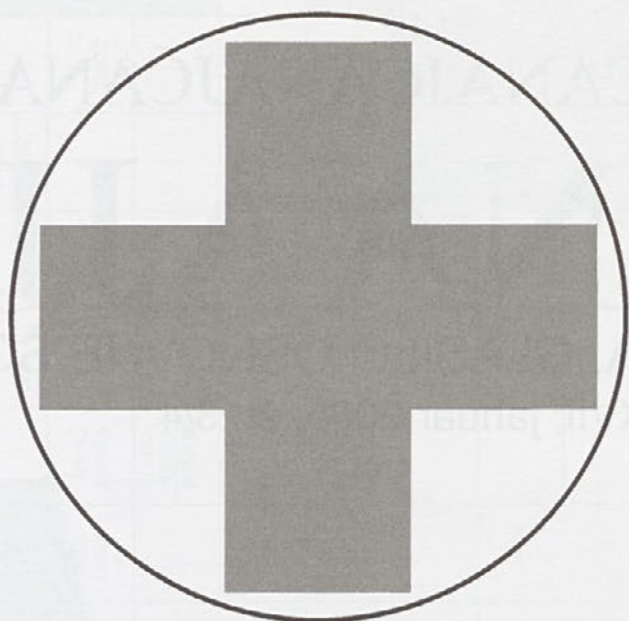
IZ VSEBINE:

Jolanda Čeplak, str. 4; Jure Zrimšek, str. 6; Grmski športni pedagogi, str. 8; Uroš Zadnik, str. 13; Športni idoli - anketa, str. 18; Grmsko srečanje, str. 22; Martin Krpan, str. 24; Alya, str. 25; English pages, str. 30; Pogumno pero, str. 34; Mala Najča, str. 41; Glasbena lestvica, str. 58; GOS, str. 60; Horoskop, str. 62.

3,

4 -

zdaj

Drage učenke in učenci !

Ne, to ni start v novo leto. Zgoraj omenjeni stavek nas hitro spomni na tisto aktivnost, ki smo ji posvetili pozornost v prvi Najči v tem šolskem letu. Šport je tema, ki je danes zelo popularna. Kar spomnite se, kolikokrat od prijateljev slišite: »Danes imam pa trening.« Tako se človek počuti prav manjvrednega, če nič ne trenira. Prav zato smo vam novinarji poskušali predstaviti šport tako in drugače. Upam, da bomo v vas prebudili vsaj malo športnega duha ter vas z različnimi prispevki prepričali, da boste začeli »športati«. Za prvič bo dovolj že kratek sprehod.

Seveda pa nismo pozabili tudi na stalne rubrike, ki jih imate radi. Tako se še vedno lahko nasmejete na Zabavnih straneh, berete Pogumno pero, prepevate ob Glasbenih straneh in še in še.

Za konec pa še spodbuda: naj vam vlada zdrav duh, saj pravijo: »Zdrav duh v zdravem telesu.«

Eva Fir,
glavna urednica Najče

Med božično-novoletnimi prazniki nas je pretresla novica o hudi naravni nesreči, ki je zajela jugovzhod Azije. Popotresni valovi so vzeli na tisoče življenj, milijoni ljudi pa so ostali brez svojih domov. Na televizijskih posnetkih smo lahko videli množico otrok, ki so ostali brez staršev in brez pogojev za preživetje. Na srečo pa tokrat človeška solidarnost ni zatajila. Hitra pomoč celega sveta bo omilila posledice te katastrofe.

Ko ste se učenci po praznikih vrnili v šolo, ste mnogi spraševali, kako lahko pomagate. Odločili smo se za zbiranje denarja. Odziv je bil nadvse razveseljujiv. Učenci ste večinoma od svoje žepnine prispevali denar, največkrat po nekaj sto tolarjev, kjer pa so kaj primaknili še starši, so bili prispevki veliki nekaj tisoč tolarjev. Z veseljem vam sporočam, da ste zbrali skupaj 381.000 sit. Povezali smo se z Rdečim križem, ki je denar že poslal na ogrožena območja.

Hvala za sočutno in hitro pomoč.

Tihomir Troha

KAKO POSTATI USPEŠN ŠPORTNIK

Imaš željo? Želiš postati uspešen, pa ne veš točno, kako svojo željo uresničiti? Ni preprosti, toda možnost za uspeh obstaja, če:

- si star med 10 in 15 let (kar je že veliko, toda ne prepozno),
- si talentiran, naučen delati, imaš nekaj delovnih navad in se ne smiliš sam sebi,
- imaš starše, ki te bodo podpirali in so pripravljene sodelovati v procesu treninga.

Kako začeti? Potrebno bo:

- kvalitetno delati pri športni vzgoji,
- stopiti na posvet k svojemu športnemu pedagogu, da skupaj opravita analizo tvojega športnovzgojnega kartona,
- poiskati dobrega in pametnega trenerja, ki ima izkušnje z ambicioznimi in talentiranimi mladostniki, ki vstopajo v proces treninga,
- začeti s 3-4kratno vadbo na teden, ki kaj kmalu preraste v vsakodnevni trening.

Kaj moraš narediti za uspeh?

- Razporediti si moraš čas za učenje, treninge in prosti čas. Na pozabi, da je šola tista stvar, ki v tvojih letih nikakor ne sme trpeti. Narediti si moraš urnik za učenje, trening in prosti čas in se ga trdno držati. Ti trije elementi tvojih popoldnevov bodo sčasoma zamenjali svoja mesta, toda učenje pusti na vrhu, dokler nimaš v žepi mature ali diplome.
- Vsako leto posebej si moraš planirati dopust in počitnice, ki jih bo vedno manj, bodo pa zato vedno lepše.
- Vedno več časa boš preživel na raznih pripravah in to so eni od tistih lepih nepozabnih trenutkov v športnikovem življenju.
- Počasi bo potrebno pozabiti na nore zabave ob koncu tedna in burna proslavljanja raznoraznih obletnic.
- Naučiti svoje prijatelje, ki nimajo ambicij v športu, da so tvoje želje drugačne od njihovih.

In kaj na koncu dobiš?

- Neizmerno zadovoljstvo ob napredovanju in dobrih dosežkih na tekmovanjih.
- Prijatelje za celo življenje.
- Pozitivno samopodobo, samodisciplino in zaupanje v svoje sposobnosti, ki te spremljajo vse življenje in te ženejo naprej tudi na vseh ostalih področjih.

Ko se boš usedel in začel razmišljati o vseh teh stvareh, se nikakor ne ustraši. Res na prvi pogled zgleda, da boš moral dati več, kot boš dobil, toda ni ga čez občutke, ki jih doživiš ob napredku, uspehu na tekmovanju, ob spoznanju, da si uspešen in da si do tega prišel s svojim delom in trdno voljo. Tudi če se ti ne posreči ali če ugotoviš, da ne želiš postati vrhunski športnik, ker se vidiš nekje drugje, ti bodo izkušnje, ki si jih pridobil ob ukvarjanju s športom, v življenju velikokrat koristile.

Majda Križe

Intervju - Jolanda Čeplak

Prihajate morda iz športne družine?
Ne, ne prihajam iz športne družine.

JOLI, TEKAČICA, KI JE LE MUTOLA NOČE VIDETI OD ZADAJ

Jolanda Čeplak - tekačica, ki v prostem času (kolikor ji ga ostane ob vseh treningih) najraje lenari (logično) in je že kot otrok imela najraje telovadbo, si je vzela nekaj trenutkov tudi za naš intervju. V njem boste izvedeli skoraj vse o njenih otroških in šolskih letih, o tekmah, medaljah in še čem.

Kako se spominjate svojega otroštva in mladih let?

Spominjam se, da sem bila zelo živahen otrok in da sem že takrat zelo rada tekla.

Pa pogledjmo še malo v osnovnošolska leta, ki jih mi ravnokar preživljamo. Kateri predmet - poleg športne vzgoje seveda - ste imeli najraje in zakaj?

Zemljepis, ker so me zanimala države. Drugače pa samo telovadba, pa še to samo atletika.

Kakšna je bila Vaša prva ljubezen?

Se je ne spomnim, mislim pa, da se je začela že v mali šoli.

Ste bili uporna najstnica?

Ne, nisem bila.

Verjetno ste v teh letih že začeli trenirati ...

Ja, že zelo zgodaj sem začela, že v prvem razredu in nato v klubu pri 11 letih.

Šolarji se pogosto pritožujemo nad količino domačih nalog in učenja. Vi pa ste vrhunska športnica. Kaj pravzaprav to pomeni in kako izgleda Vaš običajen delovni dan?

Vstanem ob 7.30, spijem kavo in malo pojem, ob devetih do 11.30 imam trening, potem seveda počitek in nato popoldan ob 15.30 spet trening. Tako izgleda moj dan takrat, recimo sedaj, ko polno treniram. Po treningu me ponavadi čaka masaža in nato večerja. Po večerji berem, pišem in nato sledi spanje. Ko pa se začnejo tekme, je vse še malo drugače.

Dosegli ste že veliko vrhunskih rezultatov, verjetno pa je med njimi vsaj eden, ki nosi v Vašem srcu posebno mesto ... Kateri in zakaj?

Moja prva zmaga na prvenstvu Slovenije v krosu v Kopru. Bila sem dve leti mlajša in premagala vse, ampak to je že veliko let nazaj. Seveda pa so mi pri srcu tudi vse zmage in medalje sedaj, še posebej olimpijska medalja.

Spomini na letošnje olimpijske igre so gotovo še zelo živi. Ali težko prenašate bremente takih velikih tekmovanj?

Olimpijske igre se ne dajo primerjati z nobenimi drugimi tekmami. Seveda je zelo težko, še posebej, če ti že vnaprej »obesijo« medaljo.

Zanimivo se nam zdi, da imate med tekom spuščene lase. Vas ne ovirajo?

Ne, ne ovirajo me, ovira me čop.

Kot športnica se gotovo zdravo prehranujete. Verjetno pa si kdaj privoščite tudi kaj »prepovedanega« ...

Ja, seveda zelo rada jem, ampak ko se začnejo tekme, je treba pri prehrani zelo paziti.

Že nekaj let ste poročeni. Vas mož podpira in spremlja na tekmovanjih?

Ja, zelo me podpira, z mano hodi na priprave in tudi doma mi zelo pomaga.

Čeprav Vam treningi vzamejo veliko časa, gotovo najdete vmes tudi kaj časa zase. Kaj takrat počnete?

Lenarim, lenarim in lenarim.

Najbrž Vam čas krajšata tudi oba psička, ki ju imate ...

Ja, Aspi in Mika sta mi zelo pomagala, še posebej Aspi. Imam ga že sedem let, Miko pa sem dobila pred olimpijskimi igrami, tako da že ima prvo medaljo.

Če Vam bi zdajle lahko izpolnili glasbeno željo – kaj bi izbrali?

Robbija Williamsa: Something beautifull.

Katere so za Vas največje vrednote v življenju?

Da je človek pošten, da vsak lahko nekaj naredi in da ne smeš nikoli odnehati.

Ko Jolanda Čeplak ne bo več tekmovala, bo ...

Najprej mamica. Ostala pa bom v športu, pomagala mladim, delala za Nikom in vodila svoje lokale ... Zelo veliko bo tega.

In še pozdrav najčanom ...

Imejte se lepo in upam, da se kdaj vidimo. Joli!

JURE ZRIMŠEK

VAŽNO, DA JE PUNCA SIMPATIČNA

Nad eno izmed miz v šolski jedilnici visi lesorez, ki ga je naredil, ko je še hodil na našo šolo (vse njegove oboževalke si ga torej lahko ogledate ...). Je eden izmed najboljših dolenjskih in slovenskih kolesarjev. Bil je drugi na evropskem prvenstvu v kronometru. Prijatelji ga kličejo Feri. To je ... Jure Zrimšek!

Tudi Vi ste hodili na našo, grmsko osnovno šolo. Ste bili vesten učenec? Kakšen uspeh ste imeli?

Bil sem tak, kot se za športnika, ki ima še zahtevno obšolsko dejavnost, spodobi. Zadovoljiv.

Pravijo, da je mladost norost. Ste v šoli ušpičili kakšno neumnost?

Sem jih kar nekaj ...

Česa se iz šolskih let najbolj spominjate?

Da je bilo v osnovnošolskih letih najlepše.

Verjetno ste se najprej ukvarjali z različnimi športi ...

V osnovni šoli z atletiko.

Zakaj pa ste se odločili ravno za kolesarjenje?

Nad kolesarstvom me je navdušil oče, ker je bil v mladosti tudi on odličen kolesar. Tako sem se leta 1991 tudi jaz vpisal v KK KRKA in tako začel svojo, zdaj že kar dolgo kariero.

Kako potekajo Vaši treningi?

Treningi potekajo od decembra do konca oktobra. Med glavno sezono od februarja do oktobra traja trening vsak dan od 4 do 6 ur na kolesu, odvisno od načina treninga, ki za izvajamo.

Trening:

- ogrevanje: 90 min.,
- glavni del - za moč ali hitrost: 150 min.,
- razpeljevanje: 60 min.

Pred tekmo je verjetno napetost velika. Kako se skušate znebiti te napetosti, treme?

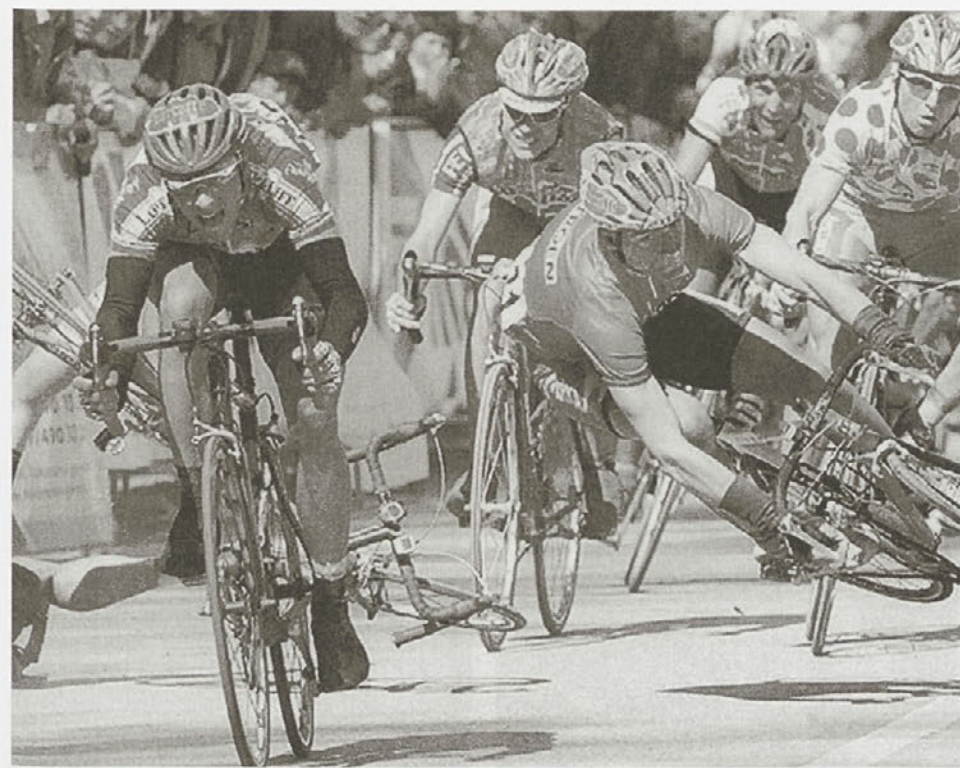
Da, čeprav je bilo mogoče včasih treme več. Po 13-ih letih je tega zelo malo, ker se navadiš. Pride pa tudi kak nastop, ko se ti zatresejo kolena.

Treningi in tekmovanja gotovo vplivajo tudi na zasebno življenje.

Pri športnikih je življenje podrejeno športu. Marsičemu se moraš odreči, še posebno zabavi. Kot športnik se postopoma tega navadiš, tudi bližnji se morajo v večini prilagajati tvojemu načinu življenja. Tako da moram priznati, da je težko »živeti« s športnikom, še posebej s kolesarjem.

Vas ljudje prepoznavajo, ustavljajo na cesti?

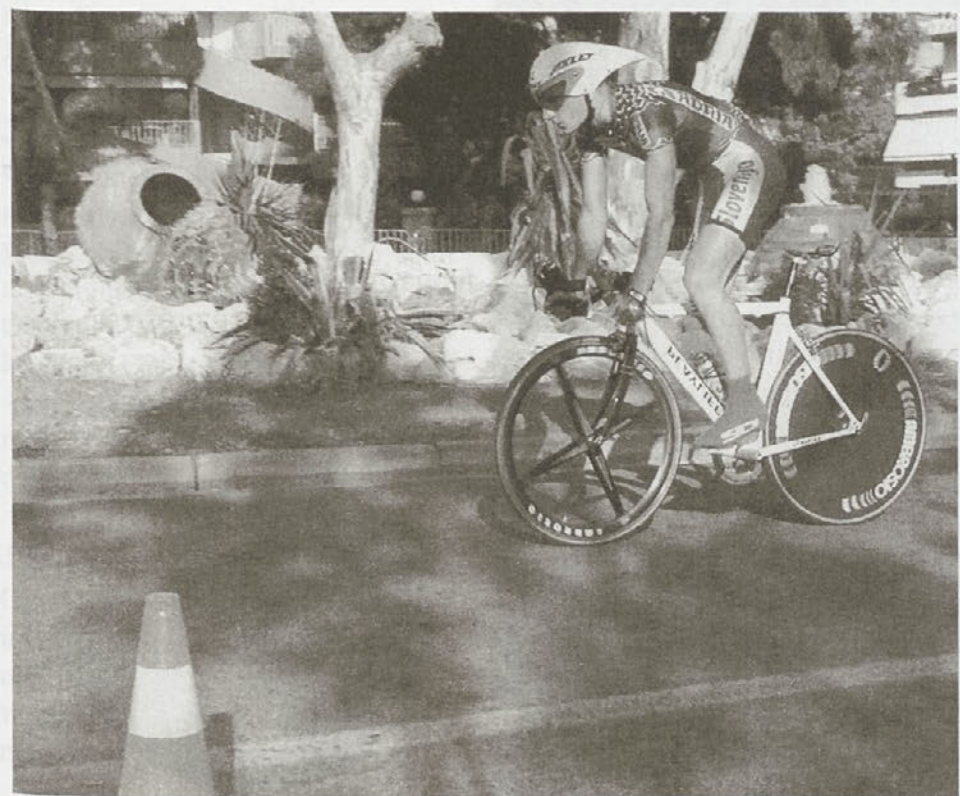
Prepoznajo me najbrž že, ustavljajo pa ne tako pogosto.

Najbrž ste imeli ali pa celo še imate med športniki svojega vzornika ...
 V vaših letih sem imel veliko vzornikov med športniki. Danes pa bi rekel, da imam dva, kolesarja Johana Museeuwa, enega najboljših na klasičnih dirkah, in košarkarja Dražena Petroviča.

Če bi morali med svojimi dosežki izbrati tistega, na katerega ste najbolj ponosni, bi izbrali ...

Gotovo sem najbolj ponosen na 2. mesto z evropskega prvenstva v kronometru.

So Vam prijatelji nadedli kakšen vzdevek?

Med kolesarskimi prijatelji imam vzdevek FERL.

Novinarji Najče se trudimo biti dobri novinarji. Kaj pa Vi, ste bili kdaj še posebej jezni na novinarje zaradi kakšnega neresničnega trača, ki so ga napisali o Vas?

Veliko je besed, ki jih novinarji ulovijo na uho ter iz tega naredijo celo zgodbo. Ampak to jim moramo oprostiti, ker velikokrat novinarji tudi pomagajo. Brez njih tudi športa ne bi bilo.

Pravijo, da ste eden najlepših slovenskih športnikov. Kako bi to komentirali?

To je težko reči, pa tudi prvič kaj takega slišim.

Kakšna dekleta so Vam všeč?

Nimam nekih pravil. Važno, da je dekle simpatično, družabno in zanimivo.

Kje se vidite po koncu kolesarske kariere?

Če bo šlo vse lepo brez poškodb, bo - upam - moja kolesarska kariera še dolga. Rad bi, da mi uspe lepa kariera, potem pa bi si ustvaril svoj dom, družino in lepo življenje naprej.

Kot nekdanji učenec naše šole bi morda lahko kaj sporočili vsem grmčanom ...

Uživajte v osnovnošolskih letih, ker so to najlepša leta. Ukvarjajte se s športom in ne predajte se prehitro, če vam nekaj ne gre tako, kot si želite.

Lep pozdrav vsem grmčanom!!!

EKSKLUZIVNO ZA NAJČO

VSE IN ŠE VEČ O GRMSKIH ŠPORTNIH PEDAGOGIH!

Če je rdeča nit naše tokratne Najče šport, je prav, da nekoliko bolj spoznamo tiste, ki na naši šoli poučujejo športno vzgojo. Vse, kar ste si želeli izvedeti o Majdi Križe, Vanji Mokotar, Darku Cujniku in Slavku Seničarju, pa se jih niste upali vprašati, vam zdaj razkriva Najča!

VANJA MOKOTAR

Jaz - šolarka

Moja šolska leta so se začela septembra 1969. V 1. in 2. razred sem hodila na OŠ Katja Rupena, zdaj OŠ Center, saj Grma še ni bilo. Ko pa je bilo treba v 3. razred, so odprli OŠ Grm in tu sem tudi dokončala osemletko. Takrat sta na Grmu prevladovali dve športni panogi - gimnastika in atletika, saj je bila učiteljica ŠV ga. Majda Slijepčević, nekoč gimnastičarka, učitelj - g. Marjan Špilar - pa atlet. Veliko učencev je zato takrat treniralo oba športa in po potrebi še roket. Tudi jaz nisem bila izjema. Včasih mi je to prišlo prav, včasih pa sem imela zaradi tega težave, saj vsi učitelji niso bili pristaši športa.

Jaz - najstnica

Po končani OŠ sem šolanje nadaljevala na novomeški gimnaziji - splošna smer. Kot večina med vami tudi jaz na koncu OŠ nisem vedela, kam naj grem, pa sem nesla prijavo tja kot moja najboljša prijate-

ljica in s tem odložila odločitev za štiri leta. Edino v eno stvar sem bila prepričana - da hočem po srednji šoli nadaljevati s študijem. Tako so moja srednješolska leta tekla med šolo, stadionom in tekmovanji. Takrat sem se že odločila za atletiko (skok v višino in met kopja) in njej posvetila večino svojega prostega časa. Če pa ga je bilo kaj viška, sem z veseljem vzela v roko kako dobro knjigo.

Jaz - učiteljica športne vzgoje

Študij na Fakulteti za šport je bil kar nekakšno logično nadaljevanje začrtane poti. Vendar ni šlo vse tako gladko. Najprej sem se vpisa-

la na Fakulteto za gradbeništvo v Mariboru, a sem že po treh mesecih ugotovila, da me gradbeništvo ne zanima. Zato sem vse skupaj pustila, šla za pol leta delat preko študentskega servisa in se šele nato prepisala na Fakulteto za šport. In tako sem zdaj, na srečo enih in na žalost drugih, med vami.

Moj značaj

Moj značaj? Hmm ... Kaj pa vem? Saj me poznate in si kar sami odgovorite na to vprašanje.

Moji najljubši športi

Smisel življenja je ležanje na plaži z možgani na off in s čivavo na straži.

Moji največji športni dosežki

Slovenska pionirska prvakinja v skoku v višino in 5. mesto v metu kopja na jugoslovanskem mladinskem prvenstvu.

Moji hobiji in prosti čas

Igre in sprehodi z Živo, našo psičko, branje dobrih knjig, ogled kakšnega dobrega filma in »sekiranje« svojih otrok.

Največje vrednote v življenju

Prosti čas.

Največje želje

Prosti čas.

Moja prihodnost

Upam, da malo več prostega časa.

Sporočilo najčanom

Vsakemu dnevu daj možnost, da bo tvoj najboljši.

MAJDA KRIŽE

Jaz – šolarica

Sem ena izmed tistih, ki so zelo radi hodili v šolo. Pot v šolo je bila dolga 3 km. Hodili smo seveda peš. Tja 45 minut, nazaj 2 uri. Vedeli smo za vsa ptičja gnezda, pobrali vse jagode in pogazili vso pšenico. Bila sem zelo živahna in zvedava smrklija.

Jaz – najstnica

Če verjamete ali ne, bila sem zelo neproblematična najstnica, ki je zjutraj vstala ob petih in odšla v šolo, nato na trening in domov prišla okoli 19. ure. Ker sem s kmetije, sem pomagala tudi pri vseh delih. Kino, disko, žuri – tega nisem poznala in nič mi me manjka, zato danes težko razumem, da je delati mladim tako težko.

Jaz – učiteljica športne vzgoje

Opravljam poklic, ki je bil moja prva in edina izbira, torej delam tisto, kar me res veseli. Tudi kot učiteljica sem vztrajna in vsako leto imam pred sabo nekaj ciljev, ki jih želim skupaj z vami

uresničiti. Včasih, priznam, vam z mano verjetno ni najlažje, in to predvsem takrat, ko se vam ne da. Mislim, da sem kar zahtevna, zato me imate nekateri radi, drugi pa tudi ne. Toda takšno je življenje.

Moj značaj

Sem zelo vztrajen in trmast človek. Ko se odločim, da bom nekaj izpeljala, to tudi storim, in to me včasih pripelje v težke odločitve, ampak do sedaj mi je uspelo. Drugače pa rada pomagam ljudem v vseh situacijah.

Moji najljubši športi in največji športni dosežki

Sem ena izmed tistih športnih pedagoginj, ki ni bila nikoli vrhunška športnica. Upoštevam pa kar veliko načel športnega življenja. Kot »mula« sem trenirala gimnastiko, košarko, roketmet in seveda atletiko. Sedaj pa že več kot 20 let treniram mlade. Mislim, da kar uspešno. Kar pa se športa tiče, spremljam vse in se veselim vsakega

dobrega rezultata, saj vem, koliko truda je bilo potrebno zanj.

Moji hobiji in prosti čas

Prostege časa skoraj nimam, saj sem v šoli in na treningu skoraj cel dan. Ampak rada berem, pletem, vezem, zlagam »puzle« in spim. Obljubim – tudi s športom se bom začela ukvarjati.

Največje vrednote v življenju

Zdravje, zdravje in še enkrat zdravje. Zanj se borim že celo življenje. Tudi brez ljubezni ne gre.

Največje želje

Da bi si končno lahko privoščila dopust in da bi se mojim atletom uredničile njihove želje, za katere garajo vsak dan. In da bi bili moji najbližji zdravi in srečni.

Moja prihodnost

Še vedno rada hodim v šolo in to bom počela še nadaljnjih 20 let. Zato vsi tisti, ki boste to počeli še nekaj let,

nikar ne stokajte, kajti vi sploh še ne veste, kako je tu lepo.

Sporočilo najčanom

Prisluhnite sebi in izpolnite svoje želje. Imejte se radi in radi vas bodo imeli tudi drugi. Ni tako težko, le malo volje, vztrajnosti in trme je potrebno.

DARKO CUJNIK

Jaz - šolar

Nikoli nisem rad hodil v šolo, a kljub vsemu sem kar nekaj časa vztrajal. Osnovno šolo sem začel in končal na OŠ Šmihel. Srednjo šolo sem delal v Krškem in jo kot elektrotehnik končal leta 1977. Leta 1985 pa sem diplomiral na Fakulteti za šport v Ljubljani.

Jaz - najstnik

Ker sem izhajal iz okolja, v katerem je bilo za mladino dokaj normalno, da se je kadilo in pilo, tudi jaz nisem bil kaka svetla izjema. Hkrati pa je bil ves čas prisoten šport.

Jaz - učitelj športne vzgoje

Od leta 1986 učim na OŠ Grm, prej pa sem eno leto učil na srednji ekonomski šoli. Moja želja in cilj je, da čim več otrok usmerim v šport, ker sem na lastni koži občutil, kako to človeku lahko koristi. Čim več otrok skušam poslati na tekmovanja in jim s tem dati možnost, da se najdejo v športu.

Moj značaj

Vem, da sem trmast, kar je včasih dobro, včasih pa ne, eni pa pravijo, da sem mimoza.

Moji najljubši športi

Igram rekreacijsko ligo v odbojki, košarki, igram tenis in zelo veliko tečem. Drugače pa mi je najljubša atletika.

Moji največji športni dosežki

Leta 1979 sem osvojil srebrno medaljo na sredozemskih igrah v deseteroboju, osvojil še dve medalji na takratnih balkanskih igrah, po eno v deseteroboju in eno v metu kopja. Bil sem trikrat prvak Jugoslavije v metu kopja, večkrat sem tudi dosegel jugoslovanski rekord v metu kopja in kar mi je v bistvu še največ pomenilo, sem kot prvi človek v bivši državi presegel mejo 80 metrov in z rezultatom 83,56

m še dolgo ostal državni rekorder. Poleg tega imam seveda še mnogo naslovov in medalj na slovenskih prvenstvih v vseh mogočih disciplinah in dve medalji na mladinskih balkanijadah in nekaj naslovov državnega prvaka med mladinci.

Tudi kot mladinec sem dosegel precej rekordov Jugoslavije v mnogoboju in metu kopja.

Ob vse tem sem bil 10 let član jugoslovanske reprezentance in videl veli-

ko sveta. Kot zanimivost naj povem še to, da sem se začel z atletiko ukvarjati na koncu tretjega letnika srednje šole, ker me prej nobeden od učiteljev v šoli ni poslal na atletsko tekmovanje.

Moji hobiji in prosti čas

Moj največji hobi je moj vikend z vinogradom in velikim sadovnjakom, pa tudi kamin je zraven.

Največje vrednote v življenju

Daleč največji vrednoti sta zdravje in dobra volja.

Največje želje

Malo je sicer zguljeno, a kljub vsemu vsi, ki smo vsaj malo zaslutili, kaj pomeni vojna, vemo, kaj si želimo najbolj poleg zdravja.

Moja prihodnost

Še dvajset let službe v telovadnici, potem pa, če bom dočakal, hišica na otoku Braču, ribiški čoln in selitev čez zimo v toplejše kraje.

Sporočilo najčanom

Vztrajajte pri knjigah in zvezkih čim dalj časa, posvetite čim več časa športnim aktivnostim in uživajte v radostih

življenja. Človek najbolj uživa v rezultatih svojega dela.

SLAVKO SENIČAR

Jaz - šolar

Rad sem hodil v šolo, predvsem zaradi prijateljev. Bil sem dokaj neproblematičen.

Jaz - najstnik

Puberteta je udarila vame z vso močjo in bil sem naporen.

Jaz - učitelj športne vzgoje

O tem veste vi več kot jaz. Trudim se biti do vseh enak, kar pa ni vedno enostavno.

Moj značaj

Teško sam sodim o tem. Vsekakor sem bil na začetku manj nervozen kot sem sedaj.

Moji najljubši športi

Kolektivni športi, predvsem nogomet, košarka.

Moji največji športni dosežki

Član mlade reprezentance Slovenije do 20 let.

Moji hobiji in prosti čas

Pred leti potovanja, zdaj pa predvsem vse, kar je povezano z mojimi otroki.

Največje vrednote v življenju

Vedno me je bolela vsaka krivica, storjena meni in drugim. Najbolj pa me moti izživljanje močnejših nad šibkejšimi v vseh oblikah.

Največje želje

Zdravje, mir za sebe in družino in vse vas.

Moja prihodnost

Je povezana s šolstvom, z delom v šoli in izven nje.

Sporočilo najčanom

Več strpnosti med vami, športnikom veliko sreče v njihovem športnem udejstvovanju, ostalim, ki športa ne ljubijo ravno najbolj, pa malo potrpljenja in zavest, da so na drugih področjih veliko boljši.

ce v službo in ob sredah in četrtek imam čas pri njej narediti nalogo, ker imam samo 4 ure pouka.

Ob ponedeljkih in torkih, ko imam 6 ur pouka, pa tečem takoj do mesta, kjer me pobere mamica prijateljice Urše, ki tudi trenira v Ljubljani, in naju pelje v Ljubljano. V Ljubljano se vozimo približno 45 minut. Med vožnjo naredim naloge in preberem kakšno knjigo. Včasih mi je bilo v avtu slabo, če sem brala, sedaj pa sem se že navadila.

Ob 15. uri se mi začne trening. Preoblečemo se v drese in obvezno naredimo čope, da nam lasje med treningom ne uhajajo na oči. Nato se postavimo v vrsto, trener nas pozdravi in začnemo. Na začetku imamo ogrevanje, kjer najprej tečemo in nato naredimo ogrevalne vaje, potem pa se razdelimo po skupinah. Ena skupina začne z močjo na bradlji, druga skupina začne s koreografijo, tretja pa ima na začetku moč na gredi. Jaz treniram v 3. skupini, ki je najboljše. Po pol ure se zamenjamo, da gremo vse skupine čez to. Po moči sledijo orodja. Na vsakem orodju smo eno uro, včasih pa se tudi zavleče in ima-

mo trening tudi pol ure dlje. Na parterju delamo rondate, salte in obrate v salti, jaz pa sem že v skupini starejših deklic, kjer imam tudi svojo parterno vajo. Na bradlji imamo ravno tako obrate, stoje in prehode iz nižje na višjo bradljo. Na gredi delamo že vse mogoče. Stoj, kolesa, »minikeli«, salte naprej in nazaj in seskoke z grede, kjer se v salti obrnemo za 360 stopinj. Na preskoku pa sem že začela z učenjem elementa cukahare - to je kolo čez konja in nato povezana salta nazaj. Večina elementov ima čudna imena, ki so jih dobili po tekmovalcih, ki so jih prvi naredili. Ob 19. uri se mi konča trening in nato spet skočim v avto in proti domu. Če se le da, že v avtu na poti v Ljubljano ali iz Ljubljane naredim domače naloge. Ko pridem ob 20.30 uri domov, pregledam nalogo in jo dokončam, če je še nisem, povečerjam, odhitim pod tuš in hitro v posteljo, da se lahko dobro naspim. Ob sobotah pa imam trening od 8. ure zjutraj, to se pravi, da vstanem ob 6.30 uri zjutraj in se odpeljem na trening, kjer sem do 12. ure. Po končanem sobotnem treningu imam še obvezno masažo (ki traja eno uro). Masaža je obvezna zaradi napornih treningov, da ne bi prišlo do poškodb. Tako sem prosta šele po 15. uri. Takrat pa se moram naučiti vse, kar se nisem uspela med tednom, prebrati kakšno knjigo in utrjevati matematiko. Moj edini prosti dan je nedelja. Ob nedeljah pa rada dolgo spim, ko je lepo vreme, grem s kolesom do Straže na sladoled, rada pogledam dobro komedijo v kinu in lenarim. V novembru me čaka državno prvenstvo, še prej pa nekaj kvalifikacijskih tekem. Najbolj pa čakam, da bo urejena gimnastična dvorana v Leonu Štuklju, da bom lahko trenirala v Novem mestu in ne v Ljubljani.

GIMNASTIKA

Sara Antončič

Sem Sara Antončič in obiskujem 5. razred OŠ Grm. Štiri leta že treniram gimnastiko. Prvi dve leti sem trenirala v TVD Partizan Novo mesto, zdaj pa sem že dve leti članica gimnastičnega društva GIB Šiška v Ljubljani. Zaradi slabih pogojev treniranja, zaradi pomanjkanja trenerjev in orodij sem se morala vpisati v Ljubljano. Opisala vam bom svoj delovni teden. Treniram 6-krat na teden po 4 ure, to je od ponedeljka do petka popoldan od 15. do 19. ure in nato še v soboto od 8. do 12. ure.

Zjutraj vstanem, pojem zajtrk in odhitim v šolo. Tam imam veliko obveznosti, pišem kontrolke, sem vprašana in še kaj. Takoj po šoli moram do mami-

UROŠ ZADNIK - GRMSKI ŠPORTNIK

Uroš Zadnik, odličnjak zadnjega razreda osemletke, je že več let športnik naše šole. Tega naslova je zelo vesel in mu pomeni priznanje in vzpodbudo za nadaljnje odlične dosežke pri kateri koli športni disciplini. Ker ima letos zadnjo možnost ponovne osvojitve lanskega naslova, je odločen, da se bo v vseh športnih vejah še dodatno potrudil in zopet zavzel prestižni naziv športnika šole. Že od drugega razreda dalje se ukvarja s svojo najljubšo disciplino - košarko. Od 5. razreda naprej pa je spreten z žogo postal tudi v odbojki, nogometu in rokometu. Udeležuje se tudi vseh atletskih tekmovanj. Sam pravi, da ga šport zelo ve-

seli, navdaja s sproščenostjo ter da se rad počuti vitalnega, kar pa mu lahko prinese le velika količina športa. Treningi mu vzamejo večino prostega časa. Trenira vsak delovni dan, vključno s soboto, po uro in pol, ob nedeljah pa ga čakajo naporne tekme. Najbolj izmed vseh odigranih tekem mu je ostala v spominu tekma pred dvema letoma. Takrat je kljub poškodovanemu gležnju skupaj s soigralci dosegel naslov državnega prvaka v košarki. Skupaj s soigralci in trenerjem so se veselili še dolgo po tem. Ko smo že pri trenerjih - Uroš je v času svoje "športne kariere" zamenjal 3 trenerje, medtem ko ga je pripravljalo za določene tekme že

okoli 20 različnih trenerjev. Izmed vseh se mu je najbolj priljubil kar sedanjji, Matej Štokar, s katerim se odlično razumeta. Dodal je še, da ima rad domačo publiko, ki tako njega kot celotno ekipo glasno spodbuja z veselimi vzkliki. Odnosi, kakršne goji s soigralci, so zelo različni. Med njimi ni nikoli prišlo do resnejših nesporazumov, se pa zgodi, da naletijo na manjše konflikte. Poleg tega pa se z nekaterimi, zaradi takšnih ali drugačnih razlogov, pač ne družijo tako pogosto. Starši podpirajo njegovo predanost športu, saj ga vsak dan vozijo iz Brusnic v Novo mesto. Zaradi pogostih treningov mu kar naprej zmanjkuje prostega časa in s tem posledično tudi časa za učenje. V času, ki ga nameni učenju, je popolnoma zbran, hitro dojema in tako prejema same odlične ocene. Med učenjem ne želi nobenih motenj, saj

je prepričan, da je šola pomembna za nadaljnje ustvarjanje usode. Še posebej rad seže po matematičnem zvezku, čeprav pravi, da je čez športno vzgojo ni. Ker je zagrizen športnik, natanko ve, kako se bo odvijala njegova prihodnost. V veliki meri bo v njo vključen tudi šport. Odločil se je za športno gimnazijo, kasneje pa si želi nadaljevati šolanje na športni fakulteti DIF. V svetu športa želi uspeti in biti eden izmed vrhunskih slovenskih športnikov, v primeru neuspeha pa pravi, da bi se zadovoljil tudi s poklicem učitelja ŠV ali kakšnega trenerja slavne ekipe. Uroš je zelo prijeten sogovorec, ko se z njim pogovarjaš o športu, ko pa sva pogovor zasukali v bolj zasebne vode, je športni šarmer kaj hitro umolknil in umaknil pogled. Iz neuradnih virov pa sva izvedeli, da se je športna duša ogrela za neko dekle, ne veva pa še, kaj se bo iz tega izcimilo ...

Tjaša Plavec,
Tadeja Ambrožič; 8. a

Naše atletinje spet državne prvakinje

BRAVO, ATLETINJE! GRM JE ZAKON!

Spet so zmagale na državnem prvenstvu! Neverjetno! Čestitamo, punce, čestitamo, trenerka Majda Križe! Si predstavljate, kako je postati državni prvak? Si predstavljati, kakšni so občutki? Ne? Naj vam jih zaupajo naše zmagovalke!

Gaja Škerlj: Prvič sem bila na državnem prvenstvu in pred začetkom me je bilo zelo strah. Ko je sodnik rekel »4 m«, se mi je odvalil kamen od srca. Ko pa je rekel še »26 cm«, sem bila še bolj zadovoljna s svojim skokom.

Tjaša Plavec: Grm je zakon, me pa del tega!

Kaja Glavač: Lani sem na dan državnega prvenstva zbolela, zato sem letošnje zmage in svojega rezultata še bolj vesela.

Kristina Krnc: Šli, videli, zmagali!

Manca Može: Lani sem ob koncu teka padla, pa smo vseeno zmagale, zato sem se letos zelo bala štarta. Vse se je odlično izteklo in veselila sem se tretjega naslova državnih prvakinj. Lepo je biti kapetan zmagovalk.

Mirela Milanković: Ni mi bil vseh rezultat, a ko sem dobila zlato, sem na vse pozabila.

Teja Lobe: Lep občutek je na državnem prvenstvu skočiti osebni rekord!

Nina Grom: Brez magnezija ne bi bilo nič! (Porisale smo trenerkin nahrbt-

nik; presenečenje je bilo popolno; kroglja je dobila krila - 9,50 m!)

Ines Marjanović: Igram košarko, nogomet, rokomet, zraven pa še tečem za zlato.

Patricija Ribič: Najbolj so mi bili vseh gimnazijci in zlata medalja.

Ana Lovšin: Smo brez konkurence, imam že tri zlate!

Ada Guštin: Prvič v življenju sem skakala brez prestopa.

Anja Škrubej: Letos sem vrtela semafor, drugo leto skačem.

Andreja Marjanović: Moja pričakovanja so se uresničila; tekla sem osebni rekord na 300 m.

Alja Lukšič in Jasna Turk: Letos sva bili najboljši navijačici - rezervi, drugo leto tekmujeva!

Maja Štangelj: Pred mano sta bila dva težka dneva. Prvi dan osebni rekord in veselje, naslednji dan pa pot v klinični center, kjer so mi pokrpali še luknjo na srcu.

Polona Medved: Ha, ha, ha!

KRONIKA DOSEŽKOV NA DRŽAVNIH TEKMOVANJIH V ATLETIKI:

- 1999: punce 8. mesto, fantje 6. mesto

- 2000: punce 1. mesto

- 2001: punce in fantje 2. mesto

- 2002: punce in fantje 1. mesto

- 2003: punce in fantje 1. mesto

- 2004: punce 1. mesto

VRHUNSKI ŠPORTNIKI Z OŠ GRM

Grm je znan po športnih dosežkih in na našo šolo je hodilo kar nekaj športnikov, ki se danes ponašajo z vrhunskimi rezultati. Vas zanima, kdo so tisti junaki, ki so nekoč tako kot zdaj mi gulili grmske šolske klopi, nato pa postali vrhunski športniki?

Igor Primc: dvakrat olimpijec (Atlanta, 1996; Atene, 2004); atlet – metalec diska

Matjaž Smodiš: eden najboljših evropskih košarkarjev

Jure Zrimšek: vice prvak Evrope na mladinskem prvenstvu v kolesarstvu

Manja Praznik: 5. in 11. mesto na svetovnem prvenstvu v atletiki do 17 let; troskakašica

Sašo Rebernik: udeleženec svetovnega prvenstva v atletiki do 17 let v skoku v višino

Sašo Apostolovski: prvi Slovenec, ki je skočil v višino 2,30 m

Mateja Papič: odlična tekašica na 100 m z ovirami, večkratna jugoslovanska prvakinja

Mersiha Kazič: še lani je gulila grmske klopi, letos pa je v troskoku že dosegla normo za nastop na svetovnem prvenstvu za mlade do 17 let.

Na naši šoli vsako leto izbiramo tudi naj športnika in naj športnico. In kdo vse je osvojil ta naziv v zadnjih letih?

2003: Uroš Zadnik in Mersiha Kazič

2002: Uroš Zadnik in Teja Pucelj

2001: Uroš Zadnik in Mersiha Kazič

Igor Primc

Matjaž Smodiš

Marijan Špilar ni bil učenec naše šole, bil pa je dolgoletni učitelj športne vzgoje in ravnatelj OŠ GRM, ter vrhunski metalec kopja.

Tadeja, 8. C

ŠOLA GRM SLOVI PO DOBRIH USPEHIH

Naši učenci so vrhunski športniki. Na državnih tekmovanjih dosegajo zelo dobre rezultate. Pri tem jim pomagajo športni učitelji, ki jih spodbujajo in trenirajo. Seveda pa morajo imeti sami dovolj volje in veselja do izbrane panoge, da se redno udeležujejo treningov, kar jim omogoča doseganje visokih športnih rezultatov.

Gospa ravnateljica je povedala, da ima naša šola že dolgo športno tradicijo. Ko je bila osnovna šola Grm še del jugoslovanskih šol, se je uvrščala zelo visoko na državnih tekmovanjih, zelo dobra pa je ostala do sedaj. To je zato, ker so na naši šoli zelo dobri športni pedagogi. Tako so bili športni pedagogi dobri včasih, prav tako so dobri tudi sedanji štirje učitelji in zelo prizadevne in dobre vse učiteljice športne vzgoje na razredni stopnji.

Sašo Rebernik

Marijan Špilar

NA GRMU SMO DOČAKALI NOVO TELOVADNICO!

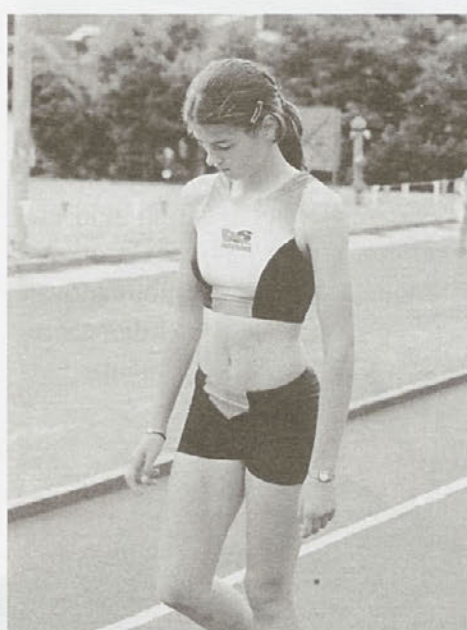
Pravijo, da kdor čaka, dočaka. Ta pregovor očitno velja, saj smo tudi mi dočakali novo telovadnico. V pogovoru nam jo je predstavila ravnateljica, ki je povedala tole:

»Mala telovadnica je majhna telovadnica. Nima formativov za rokomet in nogomet, ampak za odbojko in košarko. Telovadnica pomeni zdaj zelo veliko pridobitev za našo šolo, predvsem glede počutja učencev, saj zdaj ni toliko učencev naenkrat v veliki telovadnici.

Gradili smo jo približno eno leto. Gradnja se je začela maja 2003 in končala avgusta 2004, stala pa je približno sto milijonov tolarjev. Denar za telovadnico smo že pred šestimi leti zbirali učenci, učitelji, krajani in gospodarstveniki, tako da smo ga zelo veliko zbrali. Že pred šestimi leti je bilo namreč zbranih štirideset milijonov. Tako smo ta denar dali mi, preostanek pa Mestna občina Novo mesto.

Manja Praznik

Mersiha Kazič

Jasna Dokl –najboljša gimnastičarka Slovenije vseh časov, 1979 – zlato na mediteranskih igrah na gredi in srebrna na parterju.

Eva Spreizer, 5. b

KDO JE PA TVOJ ŠPORTNI IDOL?

Profile

Birthday: 7th June 1975

Age: 27

Team: The Philadelphia 76ers

Shirt number: 3

Height: 1 metre, 83 centimetres

Nickname*: the Answer

Novinarji smo se podali na lov za našimi osnovnošolci, učitelji ... Želeli smo izvedeti, kdo so njihovi športni idoli.

Jure, 8. b/9:

Moj najljubši športnik je francoski reprezentant **Thierry Henry**. Všeč mi je, ker je zelo dober nogometaš.

Mirela, 8. c/9:

Navdušena sem nad Rusinjo **Svetlano Korkino**. Bila je svetovna prvakinja v gimnastiki, letos pa je na olimpijskih igrah dosegla 2. mesto. Všeč mi je, ker nastopa zelo elegantno. Njeno najboljšo orodje je bradlja, po njej pa je poimenovan tudi element.

Črtomir, 8. a/9:

Dober športnik se mi zdi **Primož Peterka**, a ne vem, kaj cenim pri njem.

Štefka Dežmar, vodja kuhinje:

Moja najljubša športnica je **Jolanda Čeplak**. Pri njej cenim to, da je tako aktivna, delovna, pa tudi njeni rezultati so mi všeč.

Vanja Jakše, učiteljica razredne stopnje:

Moj naj športnik je **Edvard Kokšarov**, ker je zame osebno najboljše levo krilo pri rokometu.

Darko Cujnik, učitelj športne vzgoje:

Meni pa je všeč **Jan Železny**. Všeč mi je zato, ker meče kopje tako, kot sem ga jaz. Pri njem cenim to, da je trikratni olimpijski prvak.

Tomaž Koncilija, učitelj slovenščine:

Sašo Udovič je moj najljubši športnik, ker je nogometaš, je skromen ter združuje telo in duha.

Irena Adlešič, psihologinja:

Vid Kavtičnik mi je všeč, ker je dober rokometas.

Jožica Fink, učiteljica razredne stopnje:

Jure Košir, ker mi je smučanje v veselje in imam rada zimo. Mislim, da tudi dobro smuča.

Majda Čengija, učiteljica angleščine:

Sploh ne spremljam športa, zato tudi nimam kakšnega športnika, ki mi je še posebno pri srcu.

www.alleniversonlive.com

Veris
gledanje
awards pr
sposato
- voprelte

Branko Šuster, učitelj likovne vzgoje:

Cenim vse športnike, ki se pošteno borijo v svoji disciplini.

Anton Bučar, učitelj matematike: Jolanda Čeplak mi je trenutno najbolj pri srcu, zato ker se tudi ona ukvarja z atletiko, kot sem se nekoč jaz.

Milena Koprivnik, učiteljica biologije in kemije: Ingemark Stenmark, Šved, ki sicer ne tekmuje več. Bil je skromen, saj je bil ob vsaki svoji zmagi zadržan. Nikoli ni skakal po smučišču z dvignjenimi rokami. Sedaj pa so mi všeč Vid Kavtičnik, Sašo Ožbolt in Mitja Petkovšek.

Ada Stegnar, učiteljica slovenščine:

Težko bi izdvojila športnika, ki ga najbolj občudujem in cenim. Ker sem se včasih tudi sama ukvarjala s športom, vem, da je za doseganje kvalitetnih rezultatov potrebno mnogo truda, volje, vztrajnosti, odpovedovanja in še česa. Prav zato je vsak športnik, ki vse to zmore, zame junak. Bolj so mi pri srcu individualni športi, kjer posameznik tekmuje sam s seboj in preizkuša meje svojega telesa. Zato zelo rada pogledam atletska tekmovanja, gimnastiko ali drsanje. Tudi ogleda kakšne odbojarske ali košarkaške tekme ne zamudim. In pozimi seveda tako kot vsi spremljam smučanje.

Zato sem še posebej vesela, da se tudi sin ukvarja s športom, ki lahko mladim pomaga prebroditi puberteto in jih nauči koristno porabiti prosti čas, vcepi disciplino, oblikuje občutek odgovornosti in samozavest ter delovne navade. Vse to v življenju, pa če se ukvarjamo s športom ali ne, še kako pride prav.

Lana, 5. c:

Všeč mi je **Jolanda Čeplak**. Cenim jo zato, ker je dobra športnica. Sodelovala je na olimpijskih igrah, kjer je od-

lično tekla in končno prehitela Multolo.

Amadeja, 5. b:

Ne vem, ker ne spremljam športnih dogodkov.

Valon, 5. c:

Moj naj športnik je **Ronaldo**. Všeč mi je zato, ker zelo dobro preigrava in vedno dosega lepe zadetke.

Matjaž, 5. c:

Wayne Rooney je zelo dober nogometaš. Odlično preigrava za svoja leta, je mlad in odličen igralec.

Nejc Maričič, 7. d:

Tomaž Razingar, ker je zelo spreten in je najboljši v svoji državi.

Peter Štrbenc, 7. d:

Kobe Bryant, ker dosega dobre rezultate.

Ivan Grill, 8. b:

Všeč mi je **Woods**, ker dobro igra golf.

Marcel Mihalič, 8. a:

Allen Iverson, saj ima dober pregled nad igro, zna preigravati in razigrati ekipo.

Mihajlo Milić, 8. a:

Ben Wallace, ker je krvoloč in v igri, ker ima veliko "čupo" in je niger.

Marko Jurečič, 8. b:

Lebran Iannes, ker dobro igra košarko.

Uroš Zadnik, 8. c:

Matej Venta, ker se kljub slabemu začetku bori do konca.

Lea Zidar, 8. b:

David Beckham, ker dobro igra in podaja.

Anketa

ZMAGALA JE KOŠARKA!

Novinarji vam bomo tokrat postregli s pogačo. Verjamemo, da ste vsi pomislili na okusno sladico, toda ne, od nas ne boste dobili ničesar za pod zob. Kot pravi novinarji smo naredili anketo, dobljene podatke pa smo obdelali v novinarski pogači. Zanimalo nas je, s katerimi športi se ukvarjajo učenci naše šole. Vsega pa vam ne bomo izdali že v uvodu. Oglejte si rezultate ankete. Pa dober tek!

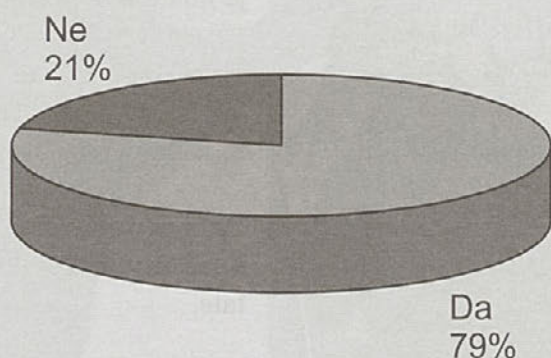
Eva in Anja

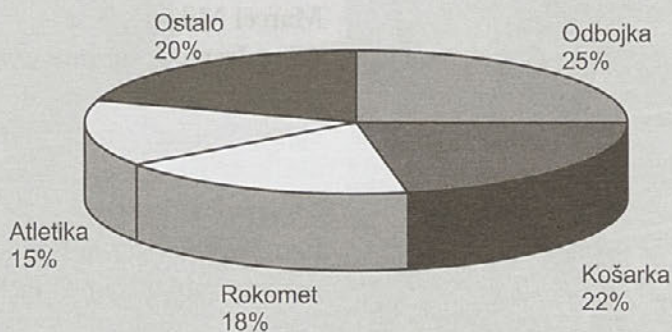
Naši učenci trenirajo še: ples, rugby, break dance, namizni tenis, karate, tenis, nogomet, badminton, jahanje, gimnastiko, kolesarstvo, plavanje, šah, kick boks.

Učenci bi izbrali še: drsanje, ples, skok v višino, tai boks, tenis, namizni tenis, karate, gimnastiko, plavanje, smučanje, potapljanje, skok čez ovire, atletiko, aerobiko, ples, badminton, rugby, lokostrelstvo, jahanje, hokej, tek na smučeh, boks, šah, plezanje, padalstvo, kolesarstvo ...

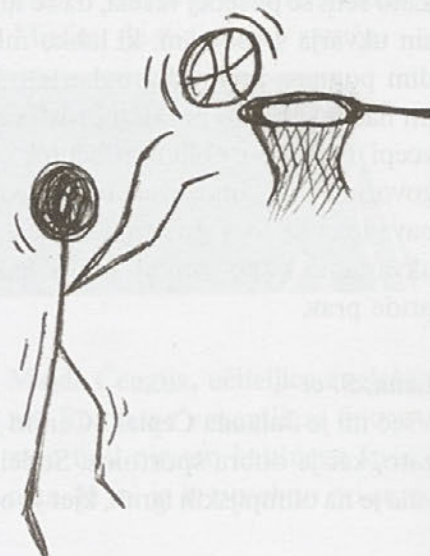
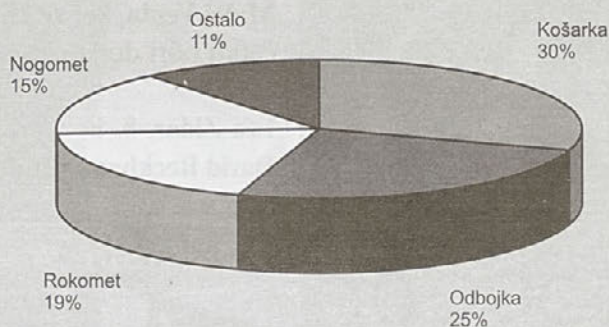
Ali kaj treniraš?

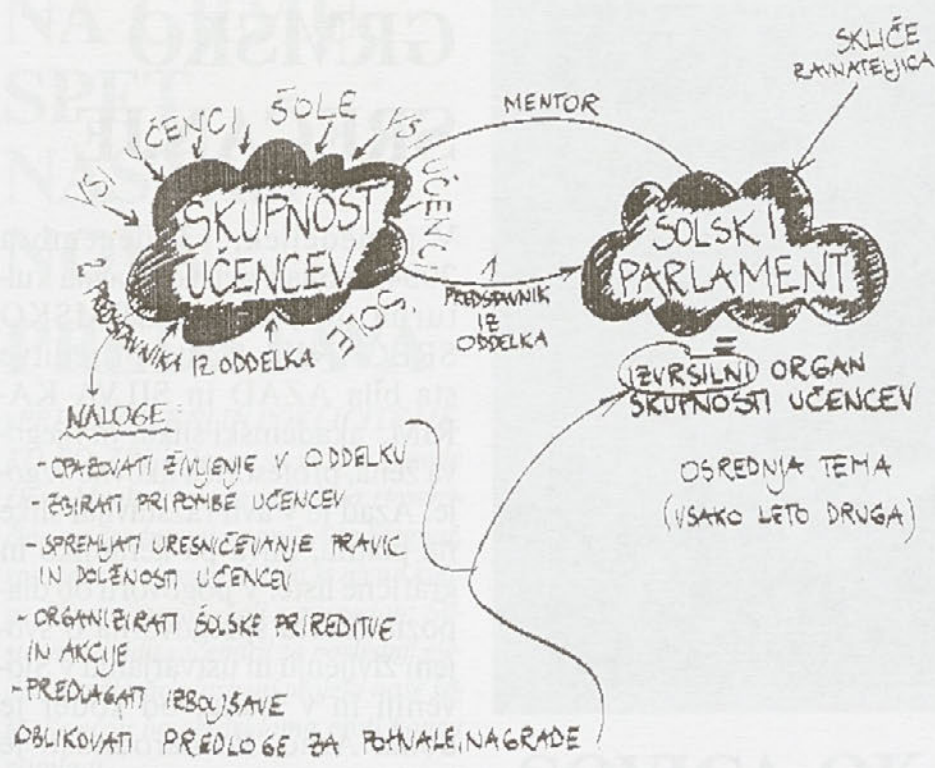

Kaj treniraš?

Kateri šport bi izbral/-a za trening, če bi se moral/-a odločiti v tem trenutku?

Slika prikazuje plakat, ki je seznanil predstavnike oddelkov z letošnjo temo pogovorov v parlamentu (EU) in z dolžnostmi skupnosti učencev. Učenci vseh oddelkov so v skupnosti učencev zastopani preko svojih dveh predstavnikov, v šolskem parlamentu pa preko enega učenca. Nezadovoljstvo in svoje predloge zaupate svojim predstavnikom, oni pa to posredujejo naprej in vsi skupaj prispevamo k temu, da bo naša šola še boljša.
 Laura, 8. a

PAPIR JE DRAGOCEN ZBIRALNA AKCIJA PAPIRJA

Letošnja novost pri organiziranosti učencev na osnovnih šolah je skupnost učencev šole. Skupnost sestavljajo predstavniki oddelčnih skupnosti, in sicer po dva učenca iz vsakega oddelka. Njihova glavna naloga je zbiranje pripomb in predlogov oddelčnih skupnosti, povezanih z življenjem in delom na šoli. Predstavniki oddelčnih skupnosti so za svojega mentorja z absolutno večino glasov izbrali profesorja geografije, Matjaža Stoparja.

Tudi letos smo uspešno zbirali star papir. V oktobru in novembru smo skupaj zbrali 25.133 kg papirja, od tega je razredna stopnja zbrala 13.602 kg, predmetna stopnja pa 11.531 kg.

Najuspešnejši razredi na razredni stopnji so bili:

1. 3. C (2087 kg)
2. 3. A/9 (1545 kg)
3. 3. A (960 kg)

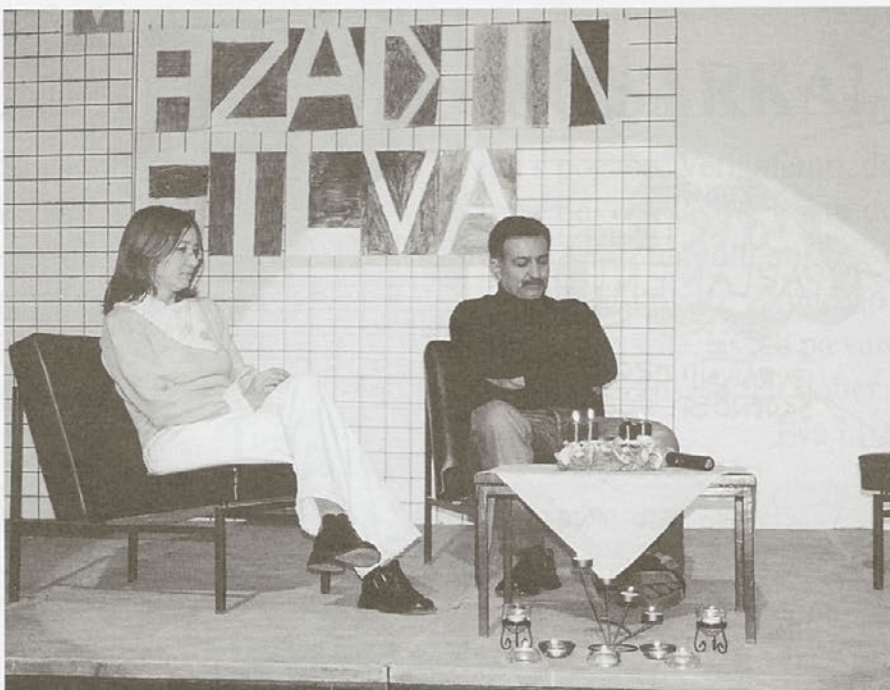
Najuspešnejši razredi na predmetni stopnji so bili:

1. 7. D/9 (1215 kg)
2. 7. B/9 (1175 kg)
3. 8. B/9 (1155 kg)

Prav vsem čestitamo! Toda ne obupajte še, saj bo spomladi zopet akcija in morda boste ravno vi najboljši razred.
 Anja Simonič, 7. d/9

GRMSKO SREČANJE

V ponedeljek, 13. decembra 2004, je bila v avli šole javna kulturna prireditev GRMSKO SREČANJE. Gosta prireditve sta bila AZAD in SILVA KARIM, akademski slikar in njegova žena, profesorica likovne vzgoje. Azad je v avli razstavljal slike na platnu, Silva pa keramiko in grafične liste. V pogovoru ob diazpozitivih sta spregovorila o svojem življenju in ustvarjanju v Sloveniji in v Iraku, od koder je doma Azad. Po narodnosti je iraški Kurd, ki je študiral slikarstvo v Bagdadu, nato pa je prišel na podiplomski študij v Ljubljano. V tem času je diktator Sadam Husein spet začel s preganjanjem Kurdiv in Azad se 17 let ni smel vrniti v Irak. Slovenija je postala njegova druga domovina in Ajdovščina kraj njegovega stalnega prebivališča. Kurdi so najstarejši narod v tem delu sveta, imajo svoj jezik in kulturo, a niso samostojen narod; živijo v petih državah, ki imajo do njihove skupnosti slab odnos. Najslabše se jim godi v Turčiji in do nedavnega v Iraku; padec Huseinove diktature in januarske volitve so za Kurde veliko upanje. V Azadovih slikah, ki so na robu abstraktne umetnosti, se čuti vpliv skrivnostnega, žareče svetlobnega sveta Kurdistanu, kar še poudarijo asirske pismenke, ki jih slikar pogosto vključuje v svoja dela, in bolj razumski pristop Zahoda. Za Silvo je značilen senzibilen, občutljiv odnos do vsega, kar je preprosto, zemeljsko, prvinsko.

Silva in Azad Karim

GRMSKO SREČANJE

NA GRMU SPET NASTAJA NOVA PREDSTAVA

»PRIVOŠČITE SI IN POKLIČITE ME, KO BO ZRELO«, so se glasile besede Dese Muck, ko jo je učiteljica slovenščine na predmetni stopnji, Ada Stegnar, vprašala za dovoljenje, da iz njene knjige *Blazno resno o šoli z gospodom Šustrom naredita scenarij za naslednji gledališko-plesno-glasbeni projekt naše šole*. Končan bo predvidoma proti koncu pomladi.

Učiteljica Stegnar in učitelj Šuster sta, preden sta izbrala knjigo *Blazno resno o šoli*, prebrala veliko knjig. Iskala sta nekaj novejšega, sodobnejšega, saj sta bili prejšnji predstavi (*Starši na prodaj*, *Bajke o Gorjancih*), hm, kako bi rekla, starejši (knjiga *Starši na prodaj* je nastala v začetku robotiziranja ...). V tej knjigi pa je veliko govora o današnjih problemih najstnikov, kot so: nesprejemanje v skupino, posmehovanje ob neuspehu, »špricanje«, odnosi med učitelji, odnosi med učenci ter odnosi med učitelji in učenci, nasilje med vrstniki ... Vendar se pisateljica vseh teh tem le dotakne in nič ne moralizira. Da bo letošnja predstava bolj sodobna, nam pove tudi glasba, ki bo novejša (*Siddharta*, *Laibah* ...).

Oba učitelja sta torej izbrala besedilo, ga predelala in predstavila učencem, sledijo pa še avdicije, branje besedila, plesne točke, aranžirke ... V predstavi bo sodelovalo okoli 50 učencev in 10 učiteljev.

Mentorja imata v načrtu 10 predstav: šolske, za ostale novomeške osnovne šole, za starše in goste (*Desa Muck*) in nekaj gostovanj.

Nuša Cesa

SOVICA OKA IN "BAZAR"

V mesecu decembru smo na naši šoli veliko ustvarjali, dogajalo se je mnogo zanimivega. V okviru skupin podaljšanega bivanja smo se odločili za izvedbo projekta novoletnega bazara. Ko smo učiteljice snovale ideje za naš bazar, smo imele v mislih več ciljev: vzpodbujanje in razvijanje kreativnosti učencev, razvijanje pozitivnega vzdušja v skupinah, stopnjevanje prazničnega razpoloženja in še in še. Bistveno pa je, da smo v teh zadnjih decembrskih dneh v skupinah pri delu z otroki in ustvarjanju unikatnih izdelkov neizmerno uživali. Tako smo v torek, 21. decembra, ob 15.30 povabili starše in otroke na novoletni bazar v avlo šole. Začel se je z igrico *Sovica Oka*, ki so jo pod vodstvom mentorice Olivije Metelko čudovito odigrali učenci dramskega krožka naše šole in nam pričarali edinstvene trenutke. V nadaljevanju smo otvorili bazar, kjer so starši s simboličnimi prispevki izbirali unikatne izdelke učencev podaljšanega bivanja. Ustvarjali smo iz različnih materialov, nastali so unikatni izdelki: svečke, vazice, svečniki, obeski, voščilnice, šatuljice, držala za serviete ... Navdušeni smo bili nad izjemnim odzivom staršev in z gotovostjo lahko zatrdimo, da je naš novoletni bazar odlično uspel!

MARTIN KRPAN

AKROBAT

Flip je plesno-akrobatska skupina, ki je našo šolo že nekajkrat obiskala. Vsak njihov nastop je navdušujoč. S svojim plesom in akrobatskimi elementi nas očarajo in osupnejo. V oktobru so nas ponovno obiskali in nam odplesali in odigrali zgodbo Martina Krpana.

Po predstavi smo jih povabili na kratek pogovor ...

Na našo šolo je društvo Humanitar prišlo že večkrat, a kljub temu vemo o vas bolj malo. Se nam lahko predstavite?

Društvo Humanitar nam sicer pomaga pri teh predstavah, drugače pa smo mi čisto iz drugega kraja, in sicer iz Pirana. Smo plesno-akrobatska skupina in nas je vse skupaj kar štiristo.

Kdo pa sestavlja vašo skupino?

Sestavljajo jo gimnastičarji, plesalci in igralci, in sicer stari od 4. pa tam do 60. leta. Imamo celo skupino odraslih.

Kako društvo deluje?

Društvo deluje kot klub in se ukvarja z akrobatiko, plesom, gimnastiko in s skoki z male pložne ponjave. Na vseh teh področjih smo tudi večkratni državni prvaki. Ukvarjamo se tudi z navijaštvom, gledališčem in s petjem. Izdali smo že 6 kaset.

Zakaj ste se tokrat odločili ravno za Martina Krpana?

Že dalj časa smo nameravali uprizoriti to predstavo, ker se nam zdi, da jo otroci premalo poznajo oziroma da jo premalo cenijo, ker to ni sodobna tema. Lani smo že imeli musical, in sicer o piranski zgodovini, o legendi naše beneške hiše. Tokrat smo se odločili za Martina Krpana zato, da ga predstavimo našim mladim na način, da jim bo potem bližji.

Koliko časa ste se pripravljali na to predstavo in kako?

Pripravljali smo se približno leto dni. Tričetrtega časa smo seveda delali glasbo in besedila pesmi. Aleš Lavrič, mož naše trenerke Mojke Mehora Lavrič, ki je športna pedagoginja na piranski šoli, je naredil glasbo, potem pa smo približno mesec in pol vadili predstavo in besedilo tako, da smo to potem lahko odigrali.

Morda že pripravljate kaj novega?

Ja, pripravljamo velik projekt za prihodnje leto. To je projekt, ki bo stal na odru v Portorožu, in sicer v avditoriju. V njem bo nastopalo približno 300 mladih in starejših. To je predstava Robin Hood.

IZJAVE IGRALCEV:

Minister Gregor

1. Kako se počutite v vlogi ministra Gregorja?

Ne preveč dobro, ker sem v prejšnji predstavi igral »navadnega mulca«. Tukaj pa sem moral igrati ošabnega ministra, kar mi ni podobno.

2. Bi bili tudi v resnici radi podobni ministru Gregorju? Zakaj?

Ne, ne bi mu bil rad podoben, ker mi njegovo ravnanje ni všeč.

3. Vam je bilo ravnanje cesarice všeč? Zakaj?

Ja, ker mislim, da se tudi v resničnem življenju dogaja, da ljudje tako ravna.

Dvorna gospa

1. Kako se počutite v vlogi dvorne gospe?

Zelo dobro.

2. Bi bili tudi v resnici radi podobni tej osebi? Zakaj?

Ne, ne bi bila rada podobna dvorni gospe, ker se mi zdi, da so živele dolgočasno življenje.

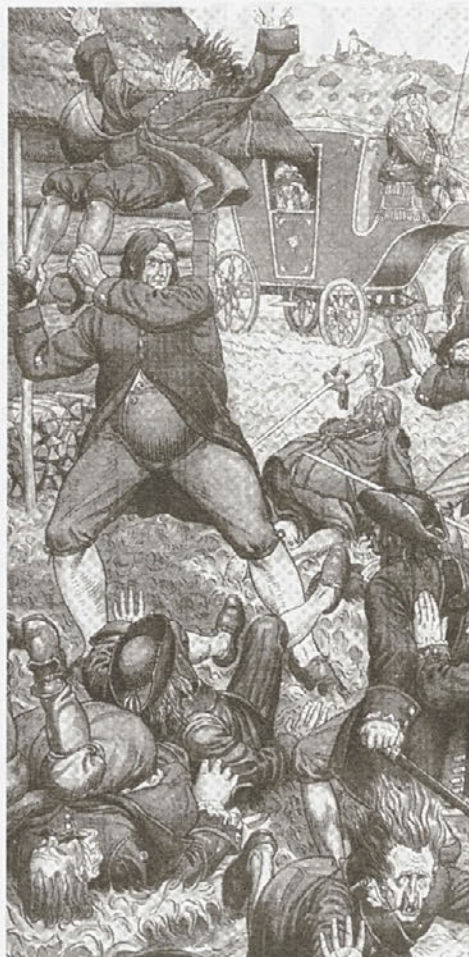
3. Vam je bilo ravnanje cesarice všeč? Zakaj?

Ne, bila je zelo ošabna.

6. Pa ravnanje ministra Gregorja?

Tudi ne.

Rosana in Gaja, 8. a/9

OBISKALA NAS JE ČISTO PRAVA ZVEZDNICA!

V petek, 24. 12., ni bil čisto običajen šolski dan. Vsi smo neprestano pogledovali na uro. Čakali smo Alyin koncert. Približno uro in pol smo plesali in peli z njo. Po koncertu, ko so šli že skoraj vsi domov, pa smo na vrsto prišle tudi učenke novinarskega krožka. Alye tokrat nista intervjuvali samo dve učenki. Zbrale smo se kar vse. Zanimalo nas je veliko – Alyin stil oblačenja, njena ljubezen do živali, kdaj se je začela ukvarjati z glasbo, kako se ji je spremenilo življenje, odkar je glasbenica ... Izvedele smo vse to in še veliko več! Bile smo presenečene, ko smo spoznale, da v zakulisju ni prav nič zvezdniška. Potrpežljivo se je pogovarjala z nami in nas s svojo preprostostjo vse navdušila.

Je Alya Vaše pravo ime ali samo vzdevek?

Sicer je Alja brez y, vendar sem ga kasneje dala v ime, ker se mi zdi bolj zanimivo. Drugače je pa še vedno Alja, čeprav je v originalu z j, kot umetniško ime pa je Alya.

Kdaj ste sploh začeli svojo glasbeno pot in kako?

Hm, kako bi rekla ... Že od nekdanj sem se ukvarjala z glasbo in že ko sem bila majhna, me je zanimal "šov biznis". Se pravi, da sem na vsak način hotela stati na odru. In tudi reklame sem že posnela, bila sem otroški model – manekenka, hodila sem v plesno šolo do osmega razreda in že v drugem razredu sem imela svojo plesno skupino. Sovrstnice sem učila plesati. V bistvu kar zelo pogrešam plesno šolo in mislim, da bom spet začela trenirati. Pri nas doma je bila že tako in tako ves čas glasba. Doma smo veliko poslušali Joeja Cookerja, Smokieja itd.

Verjetno se Vam je takrat življenje obrnilo na glavo ...

To je velika sprememba. Če se začneš z glasbo profesionalno ukvarjati oz. če resnično želiš delati dobro, ti ne ostane nič časa za druge stvari. Niti za družino in za domače ne. Gotovo se mi je spremenil cel "life style". Kar mi v bistvu paše zato, ker smo z mojimi fanti neka-

Kako se spominjate svojega prvega nastopa?

Po pravici povedano – se ga ne spominjam. Res ne. Letos smo imeli nekaj čez sto koncertov, skupaj pa smo že četrto leto, tako da vidite, koliko je vsega skupaj. Publika se pri koncertih menja, večinoma imam dobre odzive in sploh si zapomnim publiko kot nasmejana in veselo. Mislim, da je bila tudi pri prvem nastopu publika dobra. Vsaj spomnim se ne česa slabega.

ti. Začeli so torej igrati Fluid – mene pa nikjer! Cel Fluid so odigrali brez mene. Folk je pel, vendar smo ga potem morali še enkrat zaigrati. To je bilo zelo zanimivo.

Slišali smo, da ste igrali klaviature. Zakaj ste nehali?

Niti ne vem, zakaj. Na nek način najbrž zato, ker sem začela peti in sem se začela temu bolj posvečati. Menim pa, da je narobe, ker sem nehala, ker konec koncev tudi sama

Med nastopi se gotovo zgodi marsikaj. Nam lahko zaupate kakšen lep dogodek in kakšnega, ki se ga neradi spominjate?

Teh je veliko. Verjetno se tistih najboljših ne bom spomnila, ampak najprej mi je prišlo na misel, ko smo v Ljubljani igrali na Rožniku. Bil je zelo velik koncert, zdi se mi, da za Majske igre. Jaz sem bila v "back stageu" in sem se pripravljala. Vedno mi nekdo pove, kdaj začnemo, in me pride poklicat. Takrat je pa nekdo prišel in je mojim fantom nakazal, naj začnejo igrati

glasbo delam in bi mi zelo prav prišlo igranje na klaviature. Saj vadem še lahko, ker imam klaviature doma in lahko brez problemov kaj zaigram. Tudi če delam pesem, jo lahko delam na klaviaturah. Sedaj pa bolj igram kitaro s kitaristom. Res pa je škoda, da nisem končala srednje šole za glasbo. Ampak je najbrž že prav tako.

Katero srednjo šolo pa ste sploh končali?

Jaz pravim, da sem frizerka za lase. Že od nekdanj me je zanimala moda

ko postali družina, zelo dobro se razumemo in se imamo res ful dobro. Naš dom je kombi, ki ga bolj kot ne uporabljamo za koncerte, koncertov je pa zelo veliko in smo zato tudi veliko v kombiju. Ravno zato pa pravim, da je kombi naš dom.

Pač nimaš več toliko prostega časa. Treba je delati, resnično delati, če hočeš uspeti. Ampak je lepo, če je to tvoj življenjski slog.

in dolgo sem se odločala, ali bi bila vzgojiteljica ali frizerka. Potem sem prišla do zaključka, da je moda zelo povezana z glasbo. Imaš zelo odprte roke. Odločila sem se za friziranje, kar mi sicer ni žal, vendar pa zdaj nimam več veliko časa za ustvarjanje pričesk.

Imate prave lase?

So pravi, ja. Barva je pa pač barva. Skoraj nobena barva ni več naravna, razen kane.

Zakaj ste si zdaj lase pobarvali na modro?

Mislím, da sem imela dolgo, dolgo roza bravo las – kar dve leti. Potem pa sva se pač z mojim frizerjem Guštijem odločila, da malo spremeniva pričesko. Glede na to, da so spremembe vedno dobrodošle, sem se nekako odločila za rumeno in zelenomodro. Nikoli pa ne rečem, da nikoli ne bom imela več roza barve.

Oblačite se zelo izzivalno. Kdo in kako Vam izbira oblačila?

Ja, hvala lepa! Ves čas mi je bila vseh ekstravaganca, predvsem fluorescentne barve. Delala sem z raznimi kreatorji, sedaj pa večinoma skrbijo zame Top Shop – Emporium in tudi Nike, drugače pa se zelo ujameva tudi z mami. Ona je tudi moja svetovalka, veliko mi pomaga, večsih kaj prišije in tako naprej.

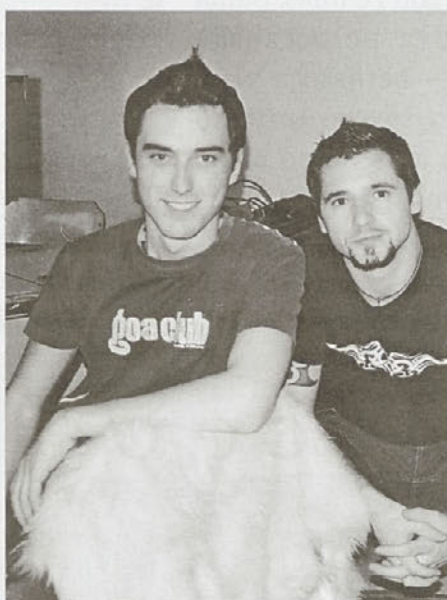
K zvezdnístvu sodijo tudi oboževalci. Vas moti, če Vas prepoznavajo na cesti, se obračajo za Vami in Vas prosijo za intervjuje?

Ne, nikakor ne. Če se začneš profesionalno s tem ukvarjati, moraš pač vedeti, kakšne so posledice. Jaz sem točno vedela, v kaj se spuščam in nimam problemov s tem, ker rada komuniciram, rada imam ljudi... Rada sem med ljudmi, tako kot verjetno vsak. Res je, da smo si ljudje različni, nekateri pač ne vedo, kje je meja in hodijo celo na dom itd. To me edino moti, saj

malo zasebnosti potrebujem vsaj takrat, ko sem doma, ker je to edini kotiček, kjer se malo spočijem. Če bi bilo kaj narobe, imam pa ekipo, ki poskrbi za varnost. Drugače imam pa ves čas lepe izkušnje z ljudmi, ki me poslušajo.

Kakšna je Alya, ko ni na odru?

Alya je... Kako bi rekla? Vsak človek ima več plasti; lahko je nežen, lahko je umirjen, lahko je ekstrovertiran... Odvisno od dneva. Jaz pa sem bolj, bi rekla, tak živec, no. Imam veliko energije, ki jo rada razdajam, ker mislim, da je energija zelo pomembna. Sem zelo pozitivna in zelo, zelo veliko se ukvarjam z duhovnostjo, ki me zelo zanima.

Kakšni ste bili kot osnovnošolka?

Nikoli nisem delala kakšnih težav, kot marsikdo misli zdaj, ko sem tak živček: "Aaa, ta je pa v šoli..." V bistvu sem bila kar pridna.

Nisem bila sicer odličnjakinja, ves čas pa sem imela srednje lepe uspehe. Predvsem sem imela rada glasbo, telovadbo in angleščino.

Zelo radi imate živali. Kaj Vam pravzaprav pomenijo?

Mislím, da bi čisto vsak človek moral imeti živali. Z živalmi delamo terapije, da pač ljudje začutijo sebe ali karkoli že. Živali zdravijo, to vsi vedo, nas umirijo, ob njih postane-

sta namreč trenirala jahanje. Zdaj pa se navdušujem nad tekom. Rada grem poleti nekam teč, ker je dobro za kondicijo. Sicer pa ne maram fitnesa, ker se mi zdi to preveč prisiljena zadeva. Se pa bolj ukvarjam z jogo, ker je to super.

December je za glasbenike zelo naporen mesec, a najbrž tudi kdaj pomislite na to, česa si najbolj želite v prihajajočem letu. Nam lahko zau-pate kakšno željo?

Joj, jaz imam pa toliko želja! Dragi Božiček ...! Res, ful stvari si želim! Mogoče zveni pocukrano, ampak dejansko si želim, da bi se ljudje med sabo imeli bolj radi. Da bi bilo več ljubezni, ker konec koncev vidimo, da so ljudje najbolj srečni, ko so zaljubljeni, a ni res? In ko so ljubljani. Mislim, da premalo oddajamo ljubezen. Se pravi, da smo pozitivni... Kaj pa vem! Želim, da bi bili srečni in da bi bilo čim več žurk.

mo bolj ljubeči... Recimo pri psih, pri mačkah, karkoli že imaš. Sama imam doma dva polperzijska muca, dva psa - bernskega planšarja ter belo višavsko terierko Auro, kobilu, ki je trenutno breja, drugače pa imamo na našem ranču tudi kobilu Stelo.

Gotovo pa se katere živali tudi boji-te ...

Edino, česar se zelo bojim, so kače. Kače pa... Ne, to ne bi šlo.

Kaj pa šport? Ste kaj trenirali?

Posebej se s športom nisem ukvarjala. Sicer sem v OŠ trenirala odbojko, ampak to ni bilo to in sem potem nehala. Bolj kot ne celo življenje pa sem jezdila. Moja starša

ŠOLA V NARAVI V TOLMINU

UČENCI OSMEGA RAZREDA DEVETLETKE SMO OD 6. DO 10. DECEMBRA PREBIVALI V ČŠOD TOLMIN. SPOZNAVALI SMO KRAJ IN NJEGOVO OKOLICO. POLEG ZANIMIVIH UČNIH UR NARAVOSLOVJA, ZGODOVINE, GEOGRAFIJE IN ŠPORTNE VZGOJE JE BILO VELIKO POKHODOV. BILO PA JE TUDI DOVOLJ PROSTEGA ČASA ZA KLEPET IN DRUŽENJE.

Oh, ta devetletka!

»Devetletka je res naporna!« pravijo nekateri. Tudi sama sem v 7. razredu devetletke, vendar se mi ne zdi tako. Včasih je res veliko dela, včasih pa zna biti tudi zabavno. Nekaj učencev iz 8. razreda devetletke, ki imajo z njo že dveletne izkušnje, sem povprašala za njihova mnenja – o nivojskem pouku, izbirnih predmetih in še o čem.

VALMIR, 8. c/9:

Da smo razdeljeni po nivojih, mi ni všeč, ker nismo skupaj kot razred in imamo različne učitelje. Delo se mi zdi veliko bolj naporno, ocene od 1 do 10 pa mi niso všeč.

FILIP, 8. c/9:

Da smo razdeljeni v nivoje mi ni všeč, ker tako nisem s sošolci. Izbirni predmeti so mi všeč, moti pa me, da so torbe pretežke.

SONJA, 8. c/9:

Devetletka se mi zdi zelo zahtevna, ker se moramo za dobre ocene veliko bolj potruditi. Delo v nivojih mi je všeč, ker smo v njih učenci podobnih sposobnosti.

UROŠ, 8. c/9:

Devetletka mi sploh ni všeč. Tudi nad ocenami in nivojskim poukom nisem navdušen.

JAKA, 8. a/9:

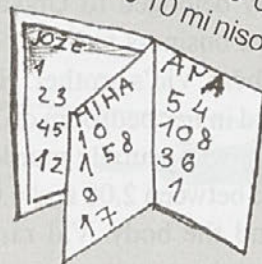
Devetletka se mi zdi kar v redu. Všeč so mi izbirni predmeti, ocene od 1 do 10 pa mi niso všeč.

ALJA, 8. b/9:

Nad devetletko v začetku nisem bila navdušena, vendar sem se privadila. Delo v nivojih mi je všeč, saj smo tam zbrani učenci enakih sposobnosti. Ocene od 1 do 10 so v redu, čeprav so mi bile prejšnje bolj všeč.

MIRELA, 8. c/9:

Devetletka ni slaba, je pa kar naporna, ker smo preveč dolgo v šoli. Ocene od 1 do 10 mi niso všeč.

GAŠPER, 8. b/9:

Devetletka in nivojski pouk mi nista všeč, ker smo predolgo v šoli in nismo skupaj z razredom. Nad ocenami tudi nisem preveč navdušen.

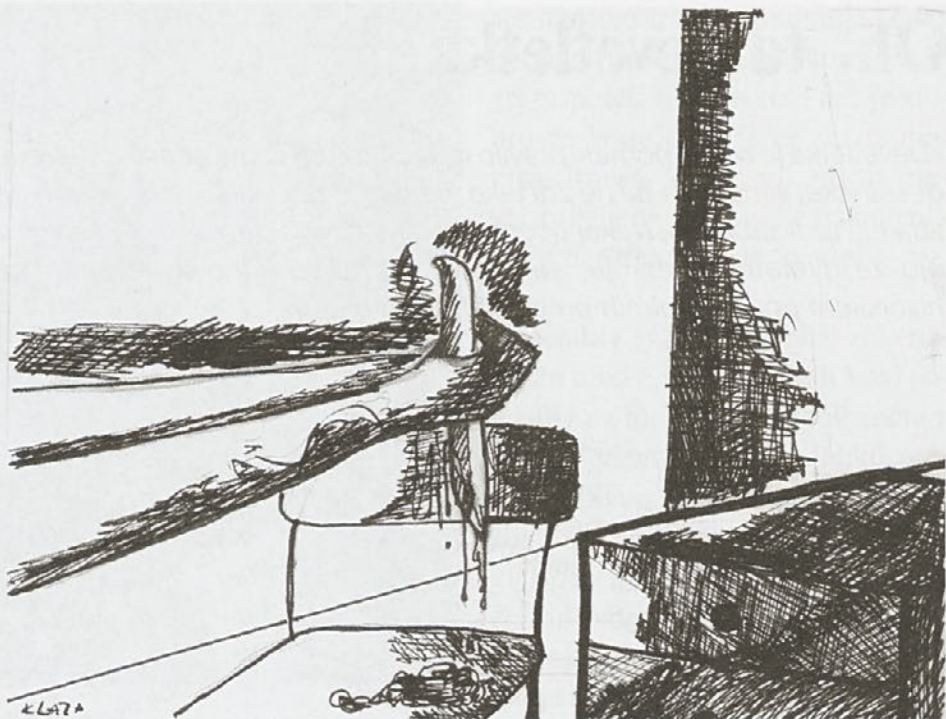
INES, 8. c/9:

Delo v nivojih mi ni preveč všeč, ker zelo malo časa preživim z razredom. Ocene mi tudi niso všeč.

WHO IS THE PSYCHO?

Yesterday at 6.00 a.m. a dead body was found in Vid Klobčar's mansion. The body belonged to Urška Luzar. She was a business partner of Benjamin Klobčar, Vid's brother. Her body was found in her bedroom on the 2nd floor. She was brutally murdered somewhere between 2.00 and 6.00 a.m.. Vid found the body. Vid ran to the next door where we were enjoying our holidays and told us that he found Urška. When we got to the crime scene we saw Urška with her veins cut with scissors and her body nailed to the wall. Five other people were in the house that night: Vid Klobčar-the owner of the mansion, Mirela Milan-kovič- Vid's girlfriend, Benjamin

Klobčar - Vid's younger brother, Peter Bukovec - Vid's friend from Canada, Gaja Škerlj - Mirela's friend from France.

The interview with Gaja ŠKERLJ Antun Katalenič (AK):

You went to sleep at 2.00 AM. What were you doing?

Gaja Škerlj (GŠ): I was watching a movie. I was lying on the red sofa.

AK: What movie were you watching?

GŠ: L.O.V.E. You can ask Peter.

AK: Peter?

GŠ: Yes, he was up all night in the music studio fixing something. He went to the kitchen and saw me on the sofa.

AK: Did you go anywhere else that night?

GŠ: Yes, during the commercial break I went upstairs to the bathroom.

AK: Has anyone acted strangely since you came here?

GŠ: Mirela talked to me 3 days ago and she told me that Vid is different, and that he wasn't spending that much time at home anymore.

AK: Who is your suspect in this case?

GŠ: My main suspect is Vid because of his strange attitude and Peter also

told me that he was following Urška all the time.

AK: Is there something you would like to add?

GŠ: I didn't do it!!!

AK: But maybe you did do it.

The interview with Benjamin KLOBČAR

Jani Simonič(JS):

So Benjamin. Did you notice something strange in the house? Did people act strangely?

Benjamin Klobčar(BK): I don't know. Vid was following Urška all the time and Mirela was sad all the time. Once I saw Mirela running upstairs and she was crying and I saw Vid and Urška sitting on the blue sofa.

JS: And there are Gaja and Peter, too. What can you tell me about them?

BK: My room is next to theirs and one evening I heard them talking about Urška's merchandise.

JS: What happened then?

BK: I don't know. I didn't want to have any relations with these people. They are strange.

JS: I heard from other people that you had some business with Urška. I also heard that she messed up your busi-

ness and because of that I suspect you for the murder Urška Luzar.

BK: I am not guilty! I didn't do it!!!

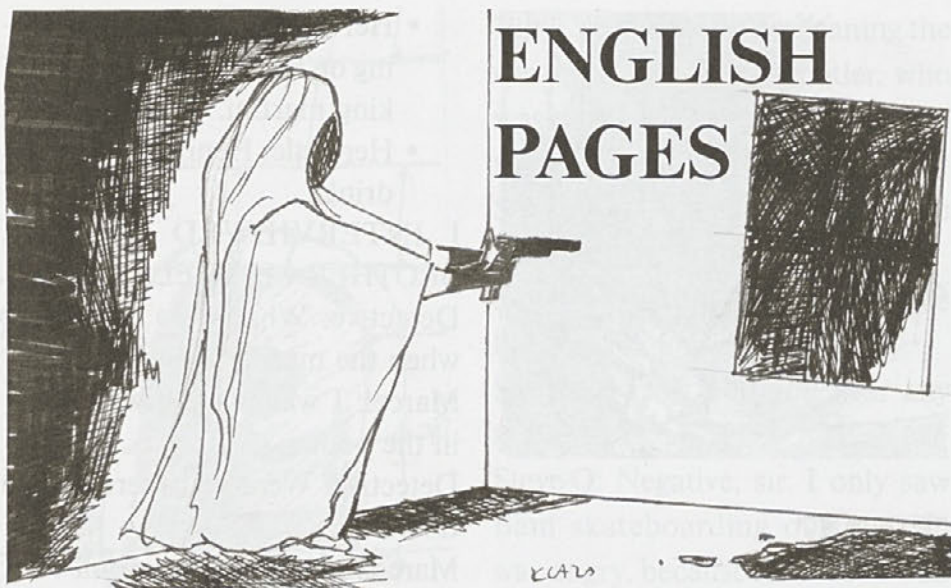
JS: We will see about that Benjamin. The psycho IS...

Well there were five other people in the house that night but only one of them is guilty. Benjamin... it wasn't you. Urška did mess up your business, but you didn't kill her because you were playing video games on the computer. Gaja, it wasn't you. You were watching TV and Peter saw you. You did go upstairs once, but Mirela saw you going to the bathroom and out. It wasn't Peter either. You were in the music studio messing with the electrical things and Gaja heard and saw you. Vid ... it wasn't you! You were in her bedroom that night, but you don't have a motive, because you were her lover and you loved her. So the psycho is Mirela. You did it because you saw Urška and Vid making out.

Mirela: All right I did it. When I saw them make out on the sofa I just wanted to kill her. She was a big,

Antun Katalenić, 8. a/9

Jani Simonič, 8. a/9

ENGLISH PAGES

THE MURDER CASE 1

It was three a.m. in the morning when I came in the house in Club Street. There was a dead man on the floor, near the window. He was a famous actor, Ledino. He was probably shot from the distance. The bullet wasn't very high calibre, but the bullet was much longer than a normal one, so he was probably shot by a rifle.

At the time of the murder there were four other people in the house.

Jeanie, the secretary

She was in the hall because she wanted to go home.

Marcus, the bodyguard

He was sent to inspect Ledino's collection.

I interviewed him.

You were sent to inspect his collection, is that true?

Yes, it is.

Did you see anything unusual?

Yes, I did. One of the rifles was missing. It was a low calibre training weapon.

Could it kill a man?

Every weapon could kill a man, but this weapon has one good side for the man behind it. It is very quiet.

How many guns did Ledino have in his collection?

About one hundred.

Thank you.

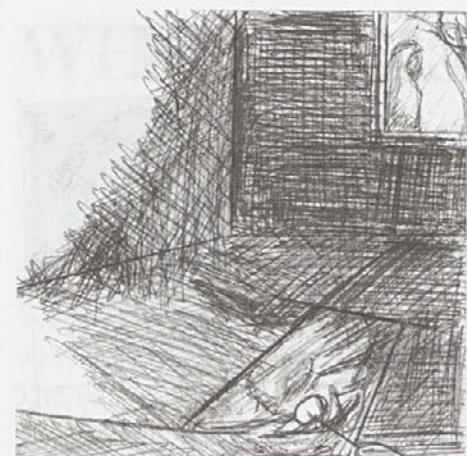
There was another bodyguard, Komer. At the time of the murder, he was with Ledino. He was talking with him about security, then the window broke and Ledino fell down. Komer shot twice through the window.

That gave me an idea. I called forensics and they took every single piece of broken glass. They assembled it again. It was broken by a nine millimetre bullet.

There was also the butler in the house, but that doesn't matter anymore.

That was a conspiracy of both bodyguards. One of them baited Ledino to the window, the second one shot him. Komer shot twice through the window, so it looked like Ledino was shot from outside. They killed him with his low calibre rifle. There is just one more question, why did they do it?

Andrej Spudič, 8. b/9

THE MURDER CASE 2

Betty Owens, a very rich woman, died last Saturday at five past seven. She was poisoned at her own party. **Was it an accident or did somebody kill her?**

When I arrived, Betty Owens was in her study. She was lying on the floor with a cookie in her left and the receiver in her right hand. The cookie was poisoned, so I presumed, that she was murdered. **But who did it?**

There were ten people in the house at the time of the murder:

- Her sister Cindy was talking to her friend on the phone.
- Her brother Marcel was swimming in the pool with her daughter Kelly.
- Her husband Antonio was kissing with Fernanda, the maid.
- Her father Bob was playing poker with her son Leo and Kelly's friend Susie.

- Her secretary Louise was typing on the computer and drinking martini.
- Her butler Henrik was serving drinks.

I INTERVIEWED BETTY'S BROTHER MARCEL.

Detective: What were you doing when the murder happened?

Marcel: I was playing with Kelly in the pool.

Detective: Were you there all the time?

Marcel: No, at five to seven I went to the toilet.

Detective: Did you see anyone?

Marcel: I saw Louise. She was phoning someone. Then I saw Betty when she was going to her study. The phone was ringing, so I think that she wanted to answer the phone.

Detective: Thank you.

"I know who the murderer is. Kelly and Marcel didn't do it, because

they were swimming. Cindy was talking to her friend and her friend told me she wasn't guilty. Antonio and Fernanda were ... how I can tell you this... kissing!" "Ohm!!!" "They didn't kill her. Henrik was serving drinks. Bob, Susie and Leo saw him. Neither is guilty. The only person left is **Louise!!!!**" "Why and how did she do it?" "Before the party, she poisoned Betty's favourite cookies and took them to the study. At the party she phoned Betty and Betty went to her study. There she ate a cookie. Five minutes later she died.

Betty wanted to change her will. In her first will she wanted to leave Louise some money. In the second will she didn't want to leave her anything. So Louise killed her before the second will was written." "Ohhhhhhhhh!!!" Then Louise said: "No, it ... wasn't me... it was ..." And she fell on the floor. Marcel called the doctor. Everybody was whispering: "Who did it if it wasn't Louise?" I went to the hospital to ask Louise, who the murderer is. She told me the whole story.

"I went to the shop when the murder happened. Then my twin sister Louisa did everything what you think I did. If Betty died I would get a lot of money, but if I died Louisa would get more money from me. **So Louisa killed Betty while in fact she wanted to kill me by poisoning my cookies.**" I went back to the house. Then I called Louisa and she admitted the whole story. I solved the murder case, well, actually Louise solved it.

Alja Lukšič, 8. b/9

Barbara Vidmajer, 8. b/9

WHO MURDERED D.J. RYDER

It was a sunny day in San Andreas. D.J. Ryder was murdered with a knife while he was sleeping. There were five people in the house when the murder happened. Jack, the butler, Mrs. Billbugs, the cook, Billy the Kid, the chauffer, Steve-O, the bodyguard and Bam Margery, the skate boarder. Jack was setting the table for dinner. Mrs. Billbugs was cooking a salad meal, Billy was cleaning the car, Steve-O was drinking cola, and Bam was skateboarding outside.

Interview

Sergeant Troy: Where were you when the murder happened and what were you doing, Jack?

Jack: I was in the dining room. I was setting the table for dinner. I heard a scream and then I ran to Mrs. Billbugs, who was cooking and smiling. Very weird.

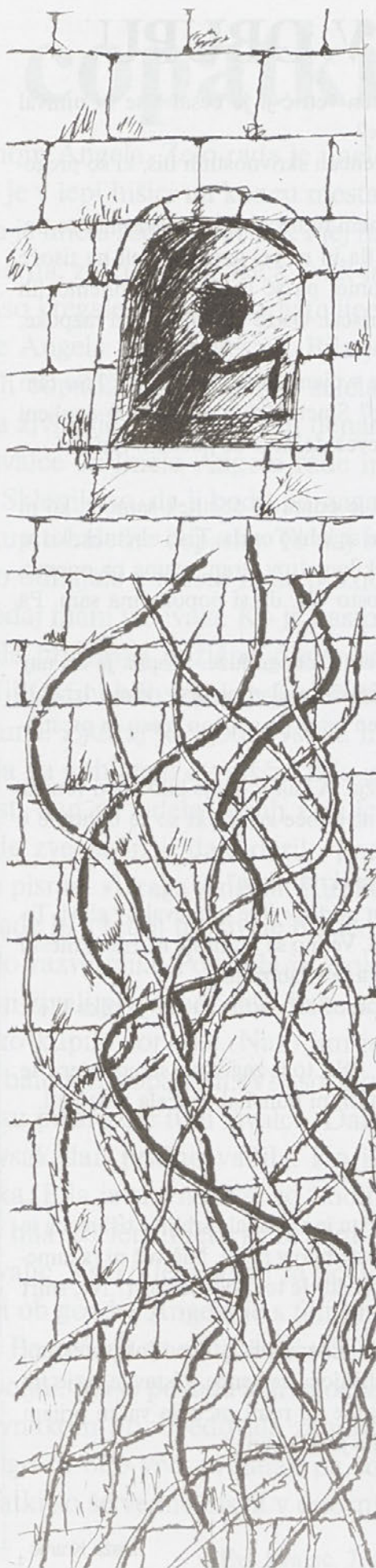
Sergeant Troy: What did you do then?

Jack: I called the police and went back to the dining room.

Sergeant Troy: Mrs. Billbugs, Jack said you were cooking the dinner. Is that correct and did you hear the scream?

Mrs. Billbugs: Yes, it is correct. I was making a salad meal and Jack came to me. I smiled at him, because he had some dirt on his face. But I didn't hear the scream.

Sergeant Troy: Were you cleaning the car when the murder happened, Billy?

Billy: Yes, I was. I was cleaning the car and saw Jack, the butler, who was carrying a knife and going into the dining room, I think.

Sergeant Troy: Where were you when the murder happened?

Steve-O: I was drinking cola at the bar and reading a newspaper.

Sergeant Troy: Did you hear any screams?

Steve-O: Negative, sir. I only saw Bam skateboarding outside. He was angry, because he couldn't do any tricks, so he broke the board.

Sergeant Troy: Bam were you angry when were you skating?

Bam: Yes, I was. That stupid board made me mad, so I broke it.

Sergeant Troy: Did you hear the scream?

Bam: I heard someone but I didn't know where it was coming from, so I continued skating.

Solved case

I know who killed D.J. Ryder.

Billy the kid, you didn't kill Ryder.

Mrs. Billbugs it wasn't you.

Bam it wasn't you and neither were you, Steve-O.

It was Jack the Ripper all the time. I also know how you did it.

First you went to the kitchen with a bag and the knife in the bag. Then you went out and got in through the backdoor. You went to D.J. Ryder's room and killed him with the knife from the kitchen.

Now I know who killed a lot of people in the neighbourhood.

Mario Kaplan, 8. b/9

Gregor Košir, 8. b/9

IZGUBLJENA V OBUPU

Stopala je po temni ulici. Hladen, nežen vetrič ji je česal lase in umival obraz. Poskušala je zbistriti misli. Kje je?

Ali se odgovor morda skriva v temnih sencah skrivnostnih hiš, ki so prego-
sto razmetane po srhljivi soseski?

Izgledale so mogočne in strašne, a obenem tudi šibke, kajti strešniki so po-
časi drseli s streh, zamolklo padali na tla in se pri tem razleteli na tisoče
drobnih, rdeče-oranžnih kamenčkov, omet pa se je luščil od onemoglih
sten. Veter je izmučenost hiš dobro izkoriščal. Ostro je švigal skozi razpoke,
pri čemer je odmevalo rezko žvižganje.

Svetilka, par korakov pred njo, ni služila svojemu namenu. Ali pač? So tam
morda uporabljali svetilke, ki ne svetijo? Smetnjak, ki je ležal ob oguljeni
cesti, je bil popolnoma prazen in od preveč dežja je že pošteno rjavel.

Kje so vsi?

Tako je izgubljena tavalala naprej. V njej je odmeval občutek samote, ko ni
nikogar, ki bi ji pomagal in na katerega bi se lahko oprla. Tisti občutek, ko se
zavedaš, da je tvoj prijatelj na milijone kilometrov stran, mama pa onemo-
glo joče ob tvoji prazni postelji. Preprosto veš, da si popolnoma sam. Pa
čeprav si tega ne zaslužiš.

V soju šibke mesečine so se srebrno svetile mnoge luže. Stopila je do naj-
bližje in se zagledala vanjo. Na lesketajoči se gladini se je jasno izrisala
njena podoba. Bila je ledeno hladna, njen izraz pa smrtno resen in prestra-
šen.

Na blede koži je začutila grobe kaplje dežja. A kako? Saj je bilo nebo vendar
jasno. Tako jasno, da bi lahko preštela na tisoče zvezd, ki so se bohotile v
njihovem kraljestvu teme.

Postajala je vse bolj mokra in hotela se je skriti. Kam?

Tekla je naprej. »Kamorkoli greš, nekam prideš,« ji je odmevalo v glavi. Te-
kla je zdaj sem, zdaj tja, a ni našla izhoda. Vedno se je znašla na istem mestu
in za trenutek ji je v glavo šinila misel, da je v labirintu.

Onemogla je padla na tla in pričela jokati. Solze so ji kot divja reka lile z
obrazu in ustvarjale struge spominov.

Nekaj za njo se je privoščljivo krohotalo. »Ne, to je zagotovo samo veter,« se
je tolašila. A posmehljiv, hladen smeh ni in ni ponehal. Pričela je kričati.

Da bi ga preglasila.

Da bi ga zadušila.

Da bi ga preslišala.

Nenadoma sta dež in veter ponehala. Mestu je zavladala srhljiva tišina, da je
lahko slišala utrip lastnega srca, ki ji je divje bilo v prsih. Nič več ni razume-
la. Ni vedela, kam in kako. Morda je le privid. Je to mogoče smrt? Ne, smrt
je zagotovo lepša.

V daljavi je ugledala luč. Bila ji je vedno bliže in bliže. Z od joka oteklimi
očmi ni mogla razbrati točne podobe bližajoče se sence. Ustavila se je tik
pred njenimi očmi. Bila je svetilka. Tedaj je na rami začutila varen prijem
tople roke, ki jo je stisnila k sebi. Odvedla jo je stran.

Stran od srhljivih hiš.

Stran od srhljivega mesta.

Stran, vseeno kam.

Pogumno pero

Neža Kranjc

Baletni copatki

Nekoč je živela deklica z imenom Angela. Zelo rada je imela balet. Vedno je plesala. Živela je v lepi hišici na koncu mesta. Hišica je bila ob gozdu. Angela je imela rada živalce. K njej na dvorišče so prihajali: medved, srna, zajčica, jež, lisica, volk in veverica. Pri Angeli se živali niso kregale in bile so prijateljice. Svojim prijateljicam živalim je Angela vedno plesala. Bila je žalostna, ker ni imela baletnih copatk. Zelo si jih je želela. Doma so imeli ravno dovolj za življenje. Niso pa imeli denarja za darila in druge želje. Živalce so imele Angelo rade in rade so gledale, kako nastopa. Sklenile so, da ji bodo pomagale. Za božič so ji nameravale kupiti baletne copatke. To naj bi bilo presenečenje. Vsak dan so odhajale v mesto in se pozno zvečer vračale. Angela jih je sedaj manj videvala. Ko je nastopil čas božiča, je želela Angela pripraviti božično drevo na dvorišču skupaj z živalcami. Njih pa ni bilo, zato se je odločila, da jim pripravi smrečico sama. Zjutraj je zgodaj vstala in začela krasiti smreko, ki je stala na njihovem dvorišču. Bila je utrujena in razočarana, ker tisti dan ni videla svojih živalic. Odšla je spat. Živalce so prišle zvečer in ji dale darilo pod smrečico. Na dnu darila je bilo pismo. »Draga Angela! Kupile smo ti darilo, da boš vesela. Rade bi s teboj preživele božični večer.« Deklica se je darila zelo razveselila. Povabila je svoje živali na večerjo. Po večerji so ji živali pripovedovale, kako so prišle do denarja, da so ji lahko kupile copatke. Nato jim je Angela plesala v svojih novih baletnih copatkah. Vsi so ploskali. Na koncu so se ji pri plesu pridružile tudi živalce. Dale so ji ime Baletka. Angela je vsak dan pridno vadila. Ko je odrasla, je postala prava baletka. Bila je slavna. Vsi so hodili gledat njene nastope. Stara je bila 20 let. Imela je že fanta. Nikoli pa ni pozabila svojih živalic. Vsako leto so se za božič dobili skupaj v njeni stari hišici ob gozdu. Angela je s fantom pripravila smrečico in večerjo. Po večerji so skupaj plesali in se pogovarjali. Vsi so bili zadovoljni. Ko je postala stara gospa in ni več nastopala, je svojim vnukom pripovedovala zgodbe iz gozda. Njenih živalic že dolgo ni bilo več, prihajali pa so njihovi otroci. Prvi baletni copatki so še vedno viseli v dnevni sobi na steni.

Eva Krajnc, 7. c

DAN Z NAJSTNICO PIO

Sanjarjenje ... Moj najljubši konjiček! Ko se potopim v svet, kjer slišiš travo rasti, potok žuboreti, ptičke žvrgoleti, drevje šumeti ..., srečam njega! Sedi med drevjem na travniku, polnem pisanih cvetlic, in mi pomežikne s svojimi prelepimi očmi. Od nekdanj so me privlačili fantje z lepimi očmi. Če pa je bil povrh vsega še pameten, sem čisto ponorela. In on je tak! Popoln! Problem je le v tem, ker ga ne poznam, ne vem, kako mu je ime, kje živi ... Vem pa, da obstaja. Da je najina skupna usoda zapisana v zvezdah. V to sem prepričana!

»Hej, Pia! Zemlja kliče Pio, javi se!« je klicala moja najboljša prijateljica Nika. Bili sva eno. Vse sva počeli skupaj. Ob strani sva si stali v slabih in dobrih trenutkih. Prebrodili sva slabe ocene, težave doma in v šoli, razočaranja nad fanti in nenazadnje tudi prve poljube. Nisem si znala predstavljati življenja brez nje. Nekaj mi je vneto govorila, vendar je nisem poslušala. To je ugotovila tudi sama, saj je utihnila in zavila s svojimi zelenosivimi očmi, kot je znala samo ona. »Spet sanjariš?« me je grdo pogledala in položila roki na bok. Samo pokimala sem in se razgledala naokrog. Hodnik je bil poln razigranih najstnic in najstnikov, saj je bil glavni odmor. Hodim v gimnazijo, v 1. letnik. Šole ne maram preveč, vendar je nujno zlo, skozi katerega mora vsak otrok. Trenutno se z Niko nahajava v najinem koticu, kjer imava dober razgled na dogajanje okoli naju. »OK. Izpljuni že!« mi je rekla. »Kaj?« sem jo začudeno pogledala. »Kdo je srečnež?« »Nika, nihče!« »Ne verjamem! Ves čas si v oblakih!« »Misli si, kar si hočeš!« sem zavzdihnila in pogled mi je odtaval proti angleški učilnici, iz katere je ravno izstopil naš novi profesor angleščine. Pomahal mi je in se napotil proti meni. Imel je vranje črne oči pod kodrom plavih las. Prav te oči so vznemirjale marsikatero dekle. Tudi mene, priznam! In sedaj je prihajal proti meni! Moja kolena so postala nevarno mehka, zato sem se raje usedla. Čutila sem, kako lica postajajo rožnata in srce mi je bilo nekje v trebuhu, polnem metuljčkov. Še deset metrov, devet, osem ... sem odštevala. Od mene je bil oddaljen le še štiri metre. Tri, dva, ena ... in šel je mimo mene! Razočarano sem se ozrla in videla, kako veselo pozdravlja profesorico biologije. »Zdaj pa vem, zakaj mi nisi hotela povedati!« se je zasmejala Nika. »Ni tako, kot misliš!« sem se poskusila izvleči iz nastale zagate. Njen pogled mi je dal vedeti, da mi ne verjame. »Pridi, greva v razred, drugače bo »Švaba« spet držala pridigo!« me je povlekla za roko. »Švaba« oziroma ga. Korenova je bila naša profesorica nemščine. Med učenci ni bila najbolj priljubljena. Ko je imela slab dan, je bilo bolje, da se v razredu nisi prikazal.

V razredu je bil nemir. Vsi so se pomenkovali o današnjem žuru pri Boru. Njegove zabave so bile najboljše! Veliko je bilo smeha, plesa in pa pijače. Bor je povabil ogromno ljudi. Tedaj se je obrnil proti meni: »Prideš?« »Valda!« Česa takega ne bi zamudila, tudi če bi hotela. S starši sem se že zmenila, da pokličem očeta, ko hočem domov. Pogovorov je bilo počasi konec, saj je v razred vstopila profesorica. »Guten Tag!« smo jo pozdravili. »Švaba« nas je pogledala skozi svoja velika očala in pokimala, češ naj se usedemo. »Wer fehlt?« je nato vprašala. »Tamara

und Jakob!« ji je odgovorila razredna priliznjenka. Vse ure nemščine so bile enake, se pravi dolgočasne. Z Niko sva uro porabili za dopisovanje. Beseda je tekla o zabavi. Po dolgih 45 minutah nas je končno odrešil zvonec, ki je naznanjal konec pouka za petek in vikend. Stekli smo ven in se razkropili po različnih potkah, ki so vodile domov. Z Niko in par sošolkami smo hodile po hrastovem drevoredu. »Mogoče veste, koga je Bor povabil izven naše šole?« je vprašala Špela. »Ne vem! Baje pa jih je ogromno!« sem rekla. »Upam, da bo kakšen luštkan!« je vzdihnila Lea in vse smo se zahihitale. Približevale smo se mojemu domu. Živela sem v veliki beli hiši, ki so jo obdajala mogočna drevesa. Pred hišo je že stal očetov avto, zato sem se na hitro poslovila. »Nika, ob sedmih bodi tukaj, da naju oči zapelje!« sem še hitro rekla in odklenila vrata.

»Doma sem!« sem se zadržala in ključke položila na poličko. Iz očetovega kabineta sem zaslišala glasno prigovarjanje. Stopila sem bliže. Očka mi je pomahal, nato pa se je zopet posvetil pogovoru po telefonu. »Ja, gospod Bogataj. Seveda ...,« je zdolgočaseno govoril. Gospod Bogataj je bil očijev šef in najbolj zoprni človek na svetu. Spotaknil se je ob vsako malenkost. Končno se je usmilil očija in prekinil zvezo. Oči me je utrujeno pogledal: »Živijo, miška! Kako je bilo v šoli?« »Brez komentarja!« sem kratko odgovorila. »Kdaj pride mami?« sem ga vprašala. »Približno čez pol ure!« »Bom v sobi, če me boš kaj potreboval!« sem še dodala in stekla po stopnicah v zgornje nadstropje.

Zaprta sem vrata svojega kraljestva. »Živijo, Brad, Orlando, Ashlee, Tomi ...« sem pozdravljala svoje posterje na steni. Torbo sem zalučala v kot (le komu se da delati domače naloge) in se vrgla na posteljo.

Mislím, da je čas, da o sebi povem kaj več. Sem Pia Zlobec. No, v resnici nisem prav nič zlobna. OK, včasih! 13. julija 1989 se je nasmehnila sreča Katarini in Borisu Zlobcu, ko sem se rodila jaz! Imam starejšega brata Tima (ja, mami in oči sta nora na kratka imena). Tim hodi v 4. letnik ekonomske gimnazije. Drugače pa sem podobna dekletom mojih let. Rada imam obleke, ličila in seveda fante!

»Zdravo, sestra!« je Timova glava pokukala skozi vrata. »Kolikokrat sem ti rekla, da potrka!« sem jezno zagodrnjala. »Sorry!« se je opravičil. V njegovem žepu je začel zvoniti mobitel. »Živijo, Klara!« je pozdravil osebo na drugi strani. »Aha!« je nadaljeval, meni pa je pomahal, češ da ima pomembnejše opravilo.

Čez tri minute je zopet nekdo potrkal na vrata! V tej hiši pa res nimaš miru! »Živijo, ljubica!« je v sobo vstopila mami. »Živijo!« »Počasi se začni pripravljati na zabavo!« Hitro sem pogledala na uro. »O, šit!« mi je ušlo. Stekla sem v kopalnico in začela. Najprej sem si umila lase in jih malo posušila. Naslednja stvar je bila obleka. Vse stvari sem zmetala iz omare in se postavila pred ogledalo. Oblekla sem kavbojke in majčko (dolgočasno!). Poskusila sem oblekico (stara mama gre na zabavo - skratka, ne!). Skoraj sem že obupala, ko sem zagledala jeans krilce. Zraven sem oblekla oprijeto rdečo majčko. Moja podoba je bila zadovoljiva. Nato sem se spet lotila frizure. Svoje ravne rjave lase sem si navila s figarom. Veke sem si namazala s srebrno, trepalnice pa s črno maskaro. Par napakic sem si popravila s korektorjem in pudrom. Le še nadišavila sem se in bila sem nared! Izstopila sem iz sobe in se napotila k očiju, da me odpelje k Boru. Nika je že prišla, saj sem slišala njen glas

v pritličju. Nekaj se je vneto pogovarjala s Timom. Če povem po pravici, je bil Niki moj brat vseč, le on se ni oziral za njo, ker je bila prijateljica njegove male sestre, se pravi, mene! Važič, pač!

»Živijo!« sem pozdravila Niko. »Si se pa hudo "naštimala"!« je občudujoče zažvižgal Tim. »Hvala! Nika, tudi ti si super!« »Vsaj nekdo opazi. Tvoj brat je očitno potreben okulista!« mi je šepnila na uho. Tiho sem se zasmejala. »Dober dan! Gospodična, kdo ste pa vi?« se je pošalil očka, ko me je zagledal. »Gospod Zlobec, vaša hči! Me veseli!« sem mu podala roko. »Pa pojdemo!« je nato rekel.

Ustavili smo se pred ogromno vilo, ki je bila v vsej svoji veličini obsijana z lučmi. Iz nje je že prihajala glasna glasba. »Oči, adijo! Te pokličem!« sem se poslovila. Z Niko sva pozvonili. Ustrašili sva se že, da zvonjenja zaradi glasbe ne bo nihče slišal, ko se je med vrati prikazal Bor. »Izbor za miss sveta je tretja hiša levo!« se je zasmel. »Kar naprej! Počutite se kot doma! Starši so v Mariboru, tako da ni bojazni, da se vrnejo kmalu!« je potem rekel.

»Hallo!« so naju pozdravile sošolke. »Sami lepotci so tukaj!« je zacvilila Laura. »Kar uživajte! Jaz grem po pijačo!« sem dejala.

Ravno sem si natakala sadni punč v kozarec, ko sem zaslišala glas. »Živijo, lepotička!« mi je pravil. »Živijo, Žiga!« sem prijazno rekla. »A me kaj pogrešaš?« »Čedalje bolj!« Mislim, da moram razložiti par malenkosti. Žiga je moj bivši fant. Največji frajer na naši šoli! Vse punce norijo za njim. Jaz sem ga tako hitro dobila, kot tudi izgubila. Zapustil me je namreč po enem tednu. Kar nekaj časa sem potrebovala, da sem ga prebolela, ker sem bila vanj zaljubljena. In zdaj res ne vem, kaj sem videla na njem! »Ciao!« sem ga nato pozdravila in odšla. Žiga je zaprepadeno gledal za menoj, saj ni bil vajen, da ga je punca pustila samega. Zabava se je počasi razvijala. Punce smo blestele na plesišču. Dokler ... »Pia! Zapoј nam kaj! Pia, prosimo!« so navalili name. Ni mi preostalo drugega, kot da sem sprejela ponujeni mikrofon. Uvodni takti so zai-grali. »On a Monday, I am waiting, Tuesday I am fading, By Wednesday I can't sleep ...«, sem začela peti pesem Ashlee Simpson: Pieces of me. Petje me je izčrpalo, zato sem se šla odžejat. Natočila sem si kokakolo in se sunkovito obrnila. Pijača je pristala na neznančevi majici. Hitro sem začela z opravičevanjem: »Joј, oprost!« »Saj je v redu!« mi je rekel prijazen glas. Končno sem dvignila pogled in se zagledala v najlepše oči v svojem življenju. Pripadale so pravemu lepotcu! Ostala sem brez besed. »Ime mi je Aleks!« je rekel fant. Aleks, Aleks ... Od kod mi je to ime tako znano, sem se spraševala. »Si Žigov prijatelj?« sem se končno spomnila. »Bivši. Ti pa si ...« »Pia!« Začudeno me je pogledal in planil v smeh. Tudi jaz sem se mu pridružila. Žigovih prijateljev nisem nikoli spoznala, vendar mi je enkrat omenil Aleksa. Da so njegovi znanci taki lepotci, si nisem mislila, sem nato pomislila in zardela. »Žiga mi je pravil, da si lepa, ampak da si taka lepotica, pa ni omenil!« mi je Aleks laskal. Postajal mi je čedalje bolj všeč! »Zakaj nisi pri ostalih?« sem ga vprašala. »Če povem po pravici, sem te hotel spoznati in te prositi za ples. Toreј, si za ples?« »Mhm, bom premislila ... JA!« sem srečna rekla. Prijel me je za roko in v tistem trenutku je prišlo v meni do kratkega stika. Vedela sem, da je on tisti princ iz mojih sanj!! Jaz pa njegova princesa!

Galeb

Galeb leta po nebu, ostali mu sledijo,
lovci na lov se pripravljajo,
puške v zrak držijo.
Galebi nebo preletijo.
Puške pokonci planejo,
par galebov zadanejo.
Tako galebje je življenje.
Mrtvih sto, a nobenemu mar za to.

Julijan

PROBLEMI

Velikokrat smo se že srečali z različnimi
problemi
in bili v resni dilemi.
Včasih so bili starši tisti krivci,
da so popustili živci.
Te noč in dan sekirajo,
davke na hišna opravila pobirajo.
Ne smemo pozabiti tudi na brate in sestre,
ki ti dneve naredijo še bolj pestre.
Navsezadnje je tu tudi šola,
da se ti do konca zrola.
Pa kaj moremo, tako je življenje,
boste rekli samo trpljenje,
za vse ambicije prekratko
in zato še bolj sladko.

A. L.

Ples strahov v mojem stanovanju

Strahovi! Kaj so to? Otroci jih poznamo veliko. Strah pred temo, strah pred neznanim, strah ostati sam doma ... Ali strahovi obstajajo? Ali so strahovi tudi pri meni doma?

Zjutraj se zbudim. Sama sem doma in malo prestrašena. Nato se oblečem in brž smuknem v kopalnico, kjer se umijem in si počesem lase. Odpravim se v kuhinjo in si naredim zajtrk. Napotim se v dnevno sobo. Nekdo odpira vrata. Hitro stečem v kot. Dobro sem skrita. Nihče me ne vidi. Skozi vrata stopijo strahovi. Čedalje več jih je. Ustrašim se! Ah, saj se jih ne bojim. Še vedno jih opazujem. Strahovi sestankujejo. Odprem usta, a se ne ganim, da me ne bi opazili. Pride čas kosila. Splazim se v kuhinjo, naredim si kosilo in pobegnem v kopalnico. Tam pojem kosilo. Vrata dnevne sobe so priprta. Pokukam skozi odprtino za ključ. Ko se strahovi obrnejo stran, švignem nazaj v svoj kot. Strahovi se hitro obrnejo. Sprašujejo se, ali jim kdo prisluškuje in ali jih kdo opazuje. Ne vidijo me. Še sreča. Potem strahovi začnejo plesati in izgovarjati čarobne besede. Ples me premami in tudi sama zaplešem. Opazijo me, vendar so prijazni in postanejo moji prijatelji. Zelo sem radovedna. Sprašujemo se vse mogoče stvari. Pripravim večerjo. Vsi mi pomagajo. Večerja je zelo slastna. Utrujena sem. Poslovim se od strahov in strahovi odidejo. Odpravim se spat. Bilo je napeto, vendar lepo. Oh ne, pozabila sem povedati, da sem se naučila izgovoriti eno čarobno besedo. Toda ne povem, katero.

Ugotovim, da strahovi obstajajo, vendar jih lahko premagam. Mislim pozitivno. Ne bojim se jih in postali bodo moji prijatelji. Odslej se ne bom več bala.

Eva Krajnc

KNJIŽNI KOTIČEK

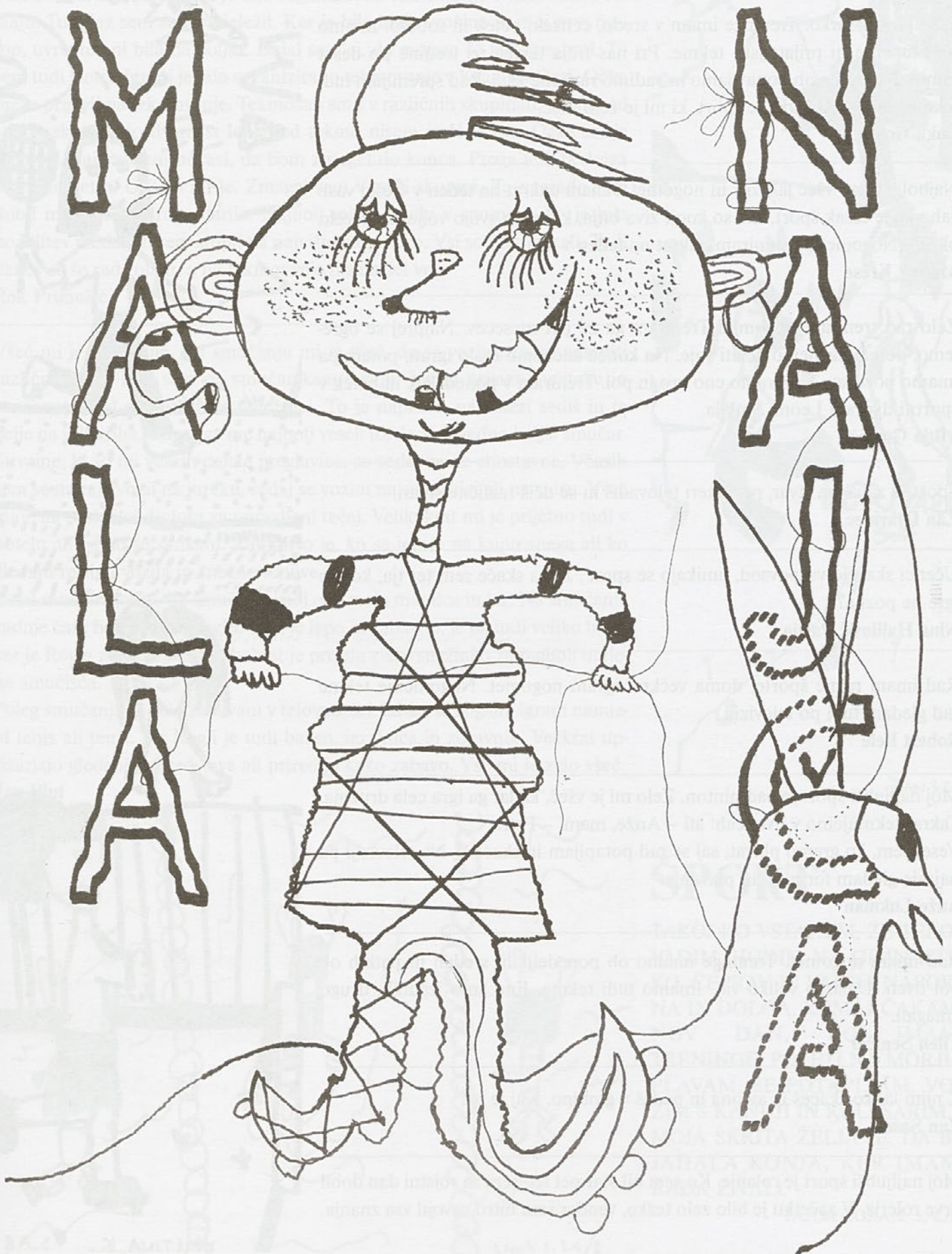
Jacqueline Wilson

NAJBOLJŠI PRIJATELJICI

Gemma in Alice sta najboljši prijateljici že od rojstva. Vidita se vsak dan. Razlike med njima niso bile nikoli pomembne; na primer to, da Gemma obožuje nogomet, Alice pa je bolj všeč risanje; da Gemma kar naprej govori, Alice pa veliko več posluša. Vsako stvar si delita. Nekoč pa Gemma ugotovi, da ji Alice nekaj prikriva. Da ima skrivnost ... Ko jo Gemma končno razkrije, ni več prepričana, če bosta z Alice ostali prijateljici za vse čase.

Nova zgodba izpod peresa Jacquelin Wilson, ki je primerna predvsem za dekleta, stara okoli 10 let, ganljivo, a obenem zabavno opisuje še eno situacijo, s katero se mnogokrat srečujejo najstniki.

Nuša Cesar, 7. c/9

ŠPORT V 3. C/8

Treniram košarko. Treninge imam v sredo, četrtek, petek in soboto. Imamo tudi turnirje in prijateljske tekme. Pri nas traja tekma tri tretjine po deset minut. Na treningih ponavljamo in vadimo različne vaje. Rad spremljam tudi tekme članov. Košarka je šport, ki mi je zelo všeč.

Luka Golob

Najbolj sta mi všeč jahanje in nogomet. Jaham enkrat na teden v Češči vasi. Jahanje je težak šport, ker so konji živa bitja, ki imajo svojo voljo in so zelo plašni. Nogomet pa treniram enkrat na teden v šoli.

Matevž Krese

Zelo rad treniram nogomet. Treniram ga že pet mesecev. Najprej se ogrejemo, potem začnemo delati vaje. Na koncu začnemo malo igrati, potem pa imamo pozdrav. Treniramo eno uro in pol. Treniram v ponedeljek in petek v športni dvorani Leona Štuklja.

Mitja Gorkič

Šport je zabavna stvar, pri kateri telovadiš in se učiš različne stvari.

Žan Dravinec

Učenci skačejo vsepovsod, umikajo se sprot'. Žoga skače sem ter tja, kdo te igre ne pozna?

Nina Halilović Pavlin

Rad imam razne športe, doma večkrat igram nogomet. Nogometne tekme rad gledam tudi po televiziji.

Robert Bele

Moj najljubši šport je badminton. Zelo mi je všeč, kadar ga igra cela družina. Takrat tekmujejo v dvojicah: ati - Anže, mami - Petra.

Vesel sem, ko gremo plavat, saj se rad potapljam in skačem. Na televiziji pa najraje gledam formulo in plavanje.

Anže Lukman

Rad imam nogomet. Treninge imamo ob ponedeljkih, sredah in petkih ob pol dveh. Delamo veliko vaj. Imamo tudi tekme. Eno smo izgubili, drugo zmagali.

Tilen Seničar

Z njim lahko skačeš iz aviona in padaš v globino. Kaj je to?

Žan Šašek

Moj najljubši šport je rolanje. Ko sem bil star pet let, sem za rojstni dan dobil prve rolerje. V začetku je bilo zelo težko, vendar sem hitro osvojil vsa znanja.

Vse lepe popoldneve sem bil na rolerjih. Pred dvema letoma, ko smo bili poleti v Čateških toplicah, je bilo organizirano tekmovanje v hitrostnem rolanju. Tudi jaz sem se ga udeležil. Ker je bila huda vročina in moj prvi nastop, uvrstitev ni bila najboljša. Dejal sem si, da moram še bolj trenirati. To sem tudi storil. Jeseni je bilo organizirano tekmovanje v Kranjski Gori. Očka me je prijavil na tekmovanje. Tekmovali smo v različnih skupinah. Tekmoval sem v skupini do dvanajst let. Pred tekmo nisem imel treme. Očka mi je svetoval, naj začnem počasi, da bom zmogel do konca. Proga je bila dolga štiri kilometre. Uspelo mi je. Zmagal sem v svoji skupini. Za nagrado sem dobil medaljo in druga darila. Najbolj mi je ostalo v spominu, ko je bila podelitev medalj in sem stopil na najvišjo stopničko. Vsi so mi ploskali. Tudi danes se še rad rolam, a na tekmovanje nisem šel več.

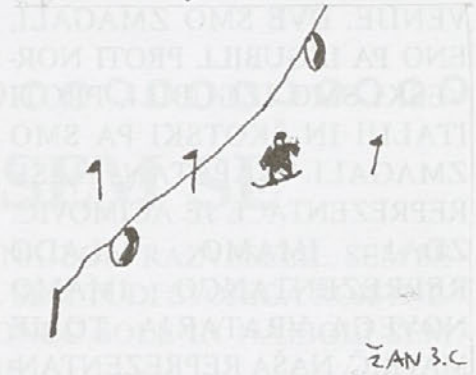
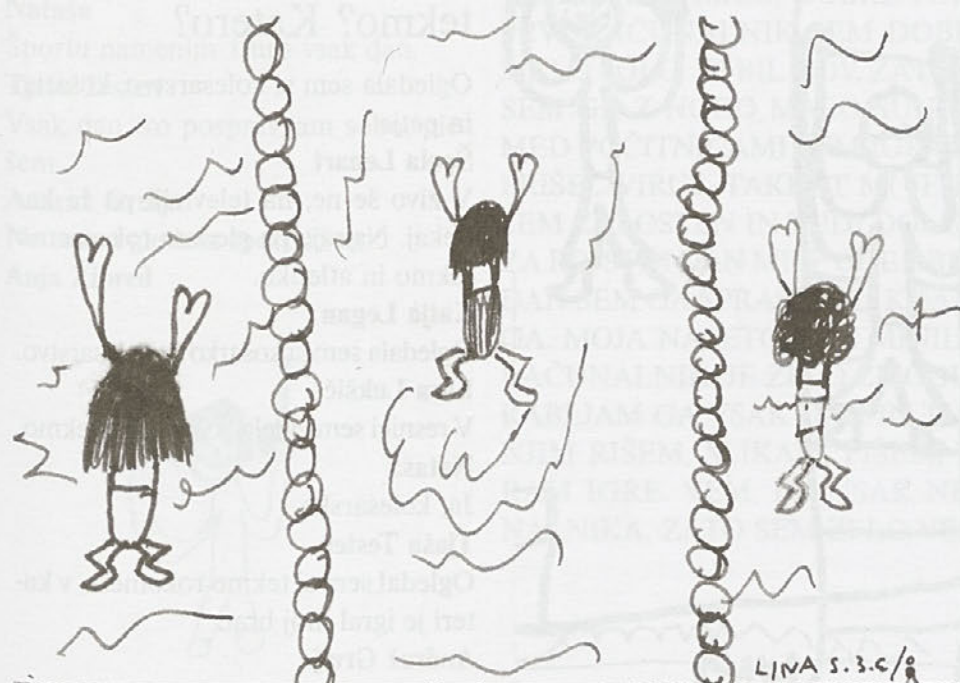
Rok Primožič

Všeč mi je smučanje. Pri smučanju mi je všeč, da se vozim, znam narediti različne hece. Rad sem na smučarskem tečaju. Imam prijazne učitelje in součence. Rad se vozim na sedežnici. To je naprava, na kateri sediš in te pelje na vrh hriba. Od vsega me najbolj veseli to, da sem vedno boljši smučar. Strmine, ki so mi včasih delale preglavice, so sedaj zame enostavne. Včasih sem se najraje vozil na jurčku, sedaj se vozim na sedežnici ali na sidru. Všeč mi je na podelitvi diplom za opravljeni tečaj. Velikokrat mi je prijetno tudi v hotelu ali pa ko se sankam. Zanimivo je, ko se igram na kupu snega ali ko gledam rešilna vozila in snežne topove.

Vesel sem, da gremo na smučanje moj oči, moja mamica in jaz. Na smučanje zadnje čase hodimo na Roglo. Tam je lepo in zabavno, je pa tudi veliko ljudi, ker je Rogla zelo znana. Velikokrat je prejela zlato snežinko za najbolj urejena smučišča.

Poleg smučanja se zelo zabavam v telovadnici: lahko se žogam, igram namizni tenis ali tenis. Na Rogli je tudi bazen, igralnica in zdravnik. Večkrat uprizorjajo gledališke predstave ali priredijo kako zabavo. Vse mi je zelo všeč.

Jan Plut

ŠPORT

TAKOJ KO VSTANEM, ŽE TELOVADIM. HODIM NA GIMNASTIKO. ČEPRAV JE VADBA NAPORNA IN DOLGA, KOMAJ ČAKAM NOV DAN, KO IMAM TRENINGE. POLETI NA MORJU PLAVAM, SE POTAPLJAM, VOZIM S KANUJI IN KOLESARIM. MOJA SKRITA ŽELJA JE, DA BI JAHALA KONJA, KER IMAM RADA ŽIVALI.

TAJDA ZORAN, 3. C/8

IME MI JE NINA. PIŠEM SE ŠONC. HODIM V PRVI A RAZRED. RADA PLEŠEM PRI PETRI BUKOVEC. PRI TONČKI ROZMAN PA POJEM. ZELO RADA IMAM URE ŠPORTNE VZGOJE, KJER TELOVADIMO Z OBEMA NATAŠAMA. NAJRAJE SE VOZIM S SVOJIM KOLESOM. VESELA SEM, KADAR PRIDEJO K MENI PRIJATELJICE IN SE VOZIMO SKUPAJ. MED VOŽNJO IMAM NA GLAVI TUDI ČELADO.

NINA ŠONC, 1. A

Ko bom velik/-a, bom ...

... košarkar

Rad telovadim in bil bi rad košarkar.

Vito, 2. b

Ker sem spretna z žogo.

Petra, 2. b

... atletinja

Moja sestra je atletinja in sem z njo tekla na hrib, bila sem zelo uspešna.

Manja, 2. b

... nogometaš

Ker je žoga moja prijateljica.

Nejc J., 2. b

Ker imam rad nogometaše, ki so hitri in iznajdljivi.

Gašper, 2. b

Ker sem hiter in ga že treniram.

Peter in Denis, 2. b

Ker sem dober nogometaš.

Nejc B., 2. b

Ker se rada žogam.

Albana

NOGOMET

RAD IMAM ŠPORT. MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT PA JE NOGOMET. GLEDAL SEM VSE TEKME SLOVENIJE. DVE SMO ZMAGALI, ENO PA IZGUBILI. PROTI NORVEŠKI SMO IZGUBILI, PROTI ITALIJI IN ŠKOTSKI PA SMO ZMAGALI. KAPETAN NAŠE REPREZENTACE JE AČIMOVIČ. ZDAJ IMAMO MLADO REPREZENTANCO. IMAMO NOVEGA VRATARJA. TO JE MAVRIČ. NAŠA REPREZENTANCA JE LAHKO ZADOVOLJNA.

PETER ŠKRINJAR, 2. B

Ali si si že kdaj ogledal/-a tekmo? Katero?

Ogledala sem si kolesarstvo, košarko in petje.

Špela Lenart

V živo še ne, na televiziji pa že kar nekaj. Najraje pa gledam rokometno tekmo in atletiko.

Katja Legan

Ogledala sem si košarko in kolesarstvo.

Lara Lukšič

V resnici sem videla košarkaško tekmo.

Nataša

Ja, kolesarsko.

Tjaša Testen

Ogledal sem si tekmo rokometu, v kateri je igral moj brat.

Andraž Grulja

Športnik Primož

Peterka

Je odlični smučarski skakalec. Ima že veliko različnih medalj. Doma je na Gorenjskem. Star je približno 25 let. Je poročen in je že oče. Kadar tekmuje, veliko potuje tudi po tujini. Njegov športni prijatelj je Peter Žonta

Robert Senčar, 2. b

Ali si že kdaj zmagal/-a?

Zmagala sem v šahu.

Nataša

Zmagala sem v igri med dvema ognjema. Mogoče bom kdaj v odbojki.

Tjaša Testen

Na šolskih tekmovanjih z razredi v Med dvema ognjema.

Andraž Grulja

Zmagala sem pri Človek ne jezi se in pri igri Štiri v vrsto.

Anja Žibred

Zmagala sem pri igri Medvedki.

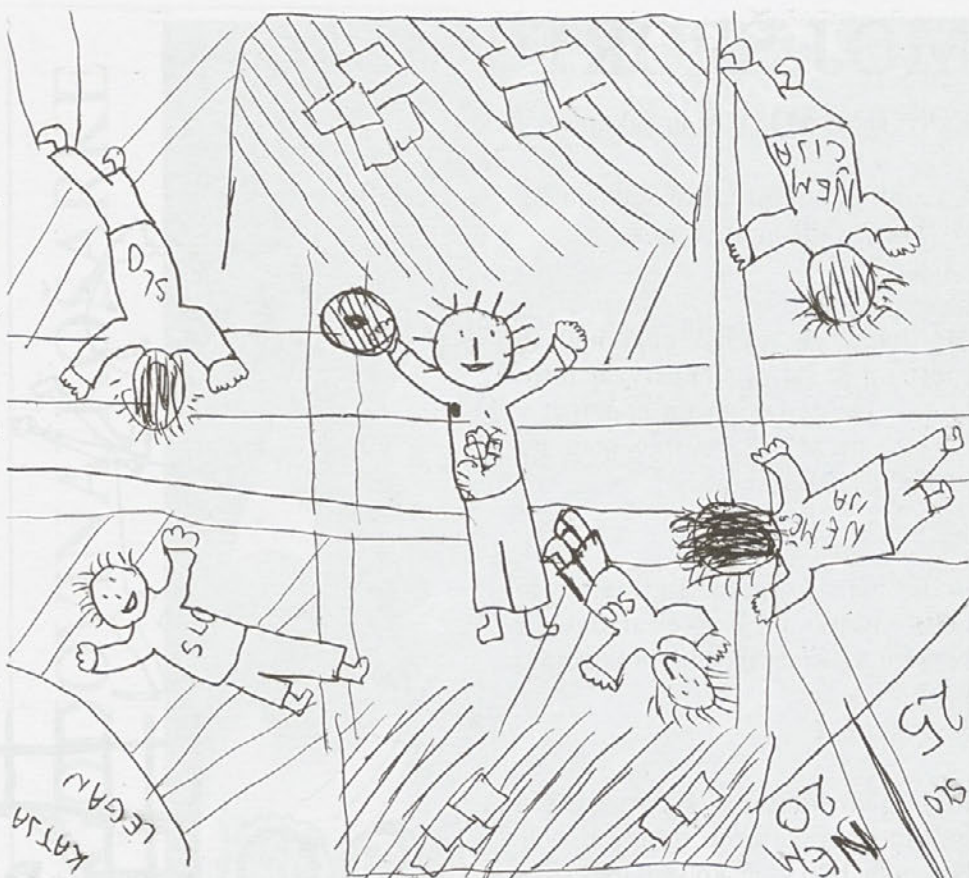
Špela Lenart

Zmagala sem že v teku.

Katja Legan

Zmagala sem pri Mikadu in pri igri Štiri v vrsto.

Lara Lukšič

Koliko časa na teden nameniš športu?

Športu na teden namenim 15 ur.

Špela Lenart

Namenim mu 3 dni po 2 uri.

Katja Legan

Športu namenim 3 ure.

Lara Lukšič

Na teden športu namenim 7 ur.

Nataša

Športu namenim 1 uro vsak dan.

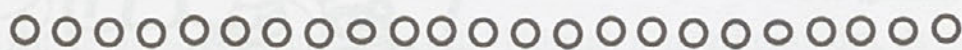
Tjaša Testen

Vsak dan, ko pospravljam sobo, plešem.

Andraž Grulja

Na teden gledam šport 15 ur.

Anja Žibred

RAZVESELIL SEM SE

ČE ME VPRAŠATE, ČESA SEM SE NAJBOLJ RAZVESELIL, SEM SE NOVEGA RAČUNALNIKA. VESEL SEM TUDI SVOJEGA ROJSTNEGA DNE, VESEL SEM, KO JE KONEC ŠOLE IN NAJBOLJ SEM VESEL, ČE JE MAMI DOBRE VOLJE.

PRVI RAČUNALNIK SEM DOBIL, KO SEM HODIL V VRTEC, V MALO ŠOLO. NI BIL NOV, ZATO MI JE VEDNO NAGAJAL. VEDNO SEM GA Z NOGO MALO SUNIL, DA JE NORMALNO DELOVAL. MED POČITNICAMI SEM IGRAL IGRICE, KO JE V RAČUNALNIK PRIŠEL VIRUS. TAKRAT MI JE RAČUNALNIK »ZAMRZNIL«. BIL SEM ŽALOSTEN IN TUDI DOLGČAS MI JE BILO.

ZA ROJSTNI DAN MI JE OČE OBLJUBIL NOV RAČUNALNIK. VSAK DAN SEM GA SPRAŠEVAL, KDAJ BO ŠEL V LJUBLJANO PO NOVEGA. MOJA NAPETOST JE MINILA, KO JE OČE SESTAVLJAL NOV RAČUNALNIK. JE ZELO ZMOGLJIV, VELIK IN PRAKTIČEN. UPORABLJAM GA VSAK DAN IN TUDI MAMICI GA DAM V RABO. Z NJIM RIŠEM, SLIKAM, PIŠEM, »SRFAM« PO INTERNETU IN IGRAM IGRE. VEM, DA VSAK NE MORE IMETI TAKEGA RAČUNALNIKA, ZATO SEM ZELO VESEL IN PONOSEN NANJ.

TOMI BARBIČ, 3. A

MOJ ŠPORT

Kateri šport mi je všeč in zakaj?

Všeč mi je odbojka, ker odbijajo žogo. Jaz se rada igram igre z žogo.

Urška, 2. C

Moj najljubši šport je nogomet. Ta šport mi je zato najljubši, ker hitro tečem. Jaz že hodim na nogomet v Nogometni klub Poroval. Najbolj mi je všeč Zlatko Zahovič

Jan, 2. C

Rada imam košarko. Tudi igrala jo bom. Košarka mi je všeč zaradi tega, ker se ogrevamo, tečemo in tapkamo žogo.

Maruša, 2. C

Rad imam smučanje, ker zavijaš slalom in imaš palice in rokavice. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem ušel smučarskem učitelju.

Amadej, 2. C

Rada imam odbojko. To pa zato, ker se žoga odbije in zato, ker se naučiš visoko metati. Ko bom večja, jo bom igrala. Šla bom na tekmovanje.

Kaja, 2. C

Rada imam športni krožek. Všeč mi je bilo, ko smo skakali v daljino. Rada imam tudi tek. Ko bom velika, bom tekačica.

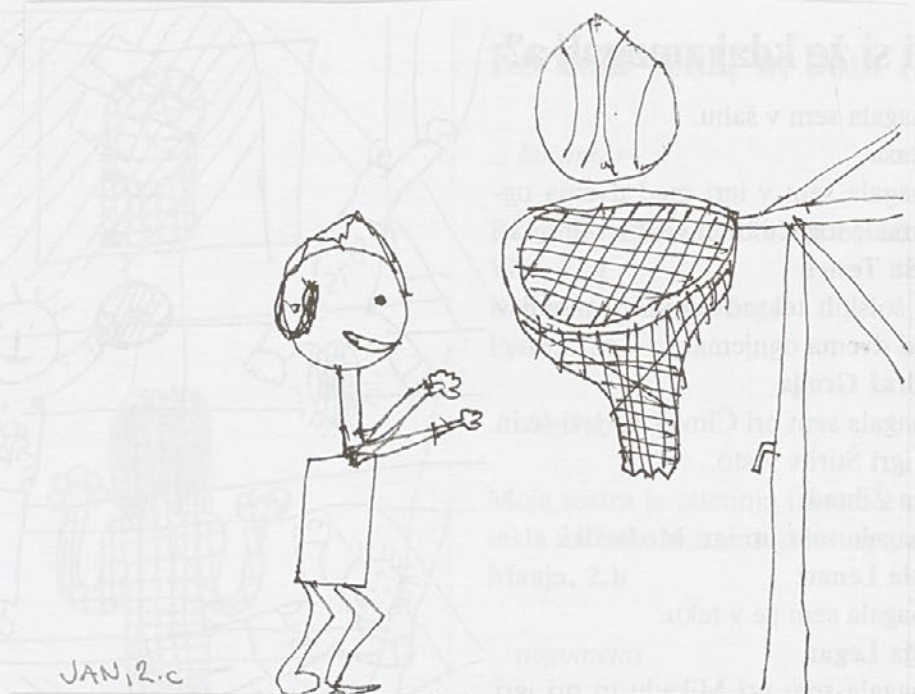
Lara, 2. A

GIMNASTIKA

PRI GIMNASTIKI SKAČEMO ČEZ KOZO IN HODIMO PO GREDI. PRI GIMNASTIKI DELAMO TUDI PREVALE NAPREJ IN NAZAJ. ZA OGREVANJE TEČEMO ŠTIRI KROGE.

TJAŠA KITANOVSKI, 2. A/9

JAN, 2. C

MARUŠA
S., 2. C

SABINA

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT JE NOGOMET, ZATO SEM SE PRIJAVIL NA NOGOMETNI KROŽEK.

VSAK TOREK SE S SOŠOLCI ZBEREMO V ŠOLSKI TELOVADNICI. TAM SE PREOBLČEMO IN ZAČNEMO BRCATI ŽOGO. POTEM TRENER ZAPISKA NA PIŠČALKO, DA PRIDEMO K NJEMU. RAZDELIMO SE V DVE SKUPINI IN ZAČNEMO Z VAJAMI. VSI MOJI PRIJATELJI: KLEMEN, ŽAN, GREGOR, NIK, ALJAŽ, MATEJ IN JAZ TEKAMO, VSAK ZA SVOJO ŽOGO. PAZITI MORAMO, DA NE BRCNEMO ŽOGE KOMU V GLAVO ALI TREBUH. VČASIH TUDI TEKMUJEMO. NA NOGOMETU SE ZELO DOBRO POČUTIM, ZATO MI ČAS ŠE PREHITRO MINE.

JAKOB MRAZ, 1. A

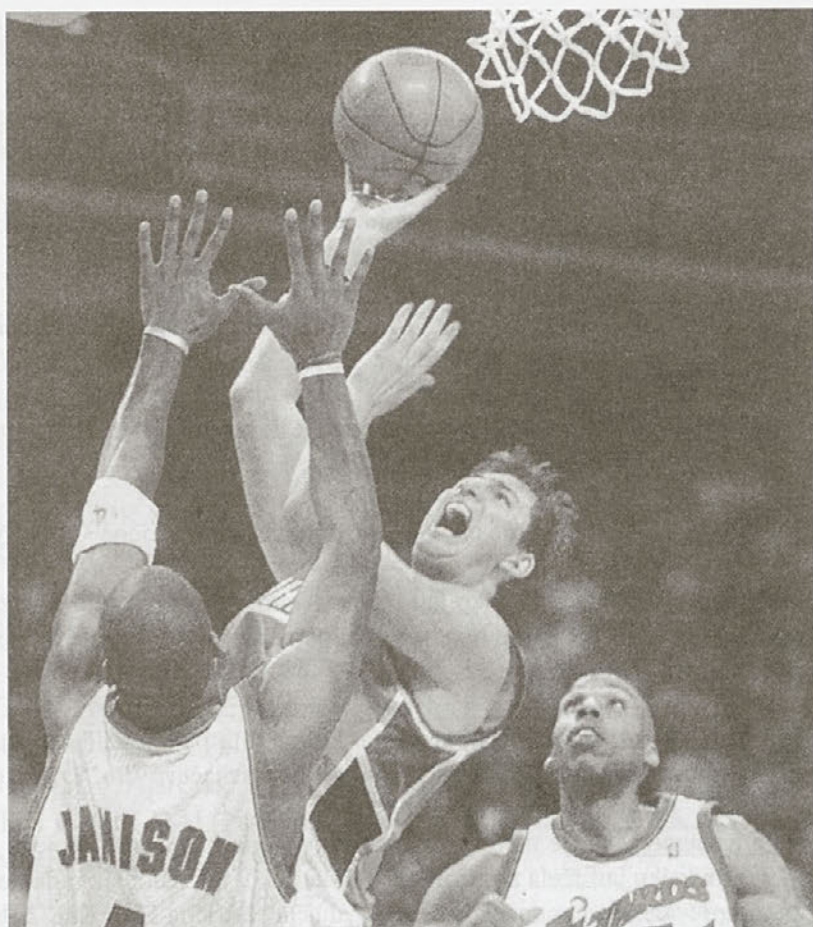

RAD IMAM NOGOMET IN ZELO RAD GA IGRAM. TRENIRAM GA V NOGOMETNI ŠOLI PORTOVAL.

RAD HODIM V ŠOLO. KO PRIDE ČAS ZA ŠOLO, SEM ZELO VESEL. RAD SEM V ŠOLI. RAD SE IGRAM IN UČIM.

DENIS, 2. a

ZGODOVINA KOŠARKE

Zdi se mi, da vsi športniki zelo radi spremljamo košarko. Zato mislim, da je prav, da si vsak enkrat prebere, kdo si je to igro sploh izmislil ...

Začetki košarke segajo v december leta 1891. Izumil jo je v Kanadi rojen James Naismith, po poklicu učitelj, fizik, nato pa inštruktor na YMCA (Young Men Christian Association Training School (Springfield College)) v Springfieldu, Massachusetts. Naismith je osnoval igro na prošnjo svojega nadrejenega, dr. Lutherja H Gulicha (1865-1918), ki mu je svetoval, naj organizira živahno rekreativno igro, primerno za dvorane v zimskem času. Ta igra je prevzela elemente ameriškega nogometa, nogometa in hokeja. Smisel igre je Naismith zasnoval tako, da je na balkon gimnazije pribil dva koša za nabiranje breskev. Moštvo je imelo devet igralcev in cilj igre je bil vreči žogo za nogomet v koš. V letu 1897-98 je moštvo s petimi igralci postalo standardno. Čeprav

Naismith ni mogel predvideti, da se bodo igralci kot Vince Carter, Michael Jordan in Kobe Bryant nekoč borili za dominacijo v zraku, je vedel, da je izumil zelo atraktiven šport. In ker je košarka vedno imela fizični priokus, so igralci z odličnimi atletskimi sposobnostmi vedno kraljevali pod koši in v zraku.

Prva uradna košarkarska tekma je bila verjetno odigrana leta 1896 v Trentonu - New York. Prva profesionalna liga je bila osnovana leta 1898, da bi zaščitila igralce pred izkoriščanjem in da bi reklamirala manj grobo igro. Liga se je imenovala NBL - The National Basketball League. Leta 1934 so bile prvič organizirane igre kolidžev v dvorani Madison Square Garden v New York Cityju. Tako so se za košarko pričeli zanimati številni sponzorji. Do leta 1950 je košarka postala glavna športna panoga na kolidžu in s tem se je povečal interes za profesionalno ligo.

Všeč mi je ...

Jolanda Čeplak, ker tudi jaz rada tečem. Tekmovala je na olimpijskih igrah in rada jo gledam na TV. **Tina, 2. b**

Michael Schumacher, ker bi tudi jaz rad vozil formulo in zmagoval kot on. S formulo si lahko hiter in rad se vozim. **Andraž, 2. b**

Ronaldo, ker dobro igra nogomet. Tudi jaz ga rad igram in ga treniram. Rad bi bil tako dober nogometaš kot on. **Peter, 2. c**

David Beckham, ker je najboljši nogometaš. Tudi jaz rad igram nogomet. Rad bi dal toliko golov, kot jih je dal on. **Nejc J., 2. b**

Zinedine Zidane, ker je zame najboljši nogometaš. Daje močne »šute«. **Nejc B., 2. b**

Mile Ačimović, ker je dal veliko lepih golov, ker daje dobre predloške za gole. Rad ga gledam in tudi sam igram nogomet. Ko bom velik, bom vsaj tako dober nogometaš, kot je on. **Denis, 2. b**

Vid Kavtčnik, ker daje zelo dobre gole. Doma ima najbrž veliko pokalov. Dobro »dribla« med sovražniki. Za njega navija veliko navijačev. **Vito, 2. b**

Nadja Komaneči, ker je najbolj znana svetovna gimnastičarka. Rojena je v Romuniji. Gimnastiko je začela trenirati pri 6-ih letih kot jaz. Tudi jaz rada delam kolesa, stoje in prevale. Za gimnastiko me je navdušila sestrična Ida. **Eva, 2. b**

Serena in Venus Williams, ker sta zame najboljši igralki tenisa. Sta temnopolti in št. ena. **Kim, 2. b**

Urška Žolnir, ker trenira judo. Stara je 23 let. Doma je v Celju. Letos je na OI v Atenah osvojila 3. mesto. **Petra, 2. b**

Dejan Košir, ker je zelo uspešen deskar na snegu. Zelo dobro skače z desko po snegu in dela zelo dobre akrobacije. **Igor, 2. b**

Martin Strel, ker je dober ultramaratonski plavalec. Preplaval je že veliko rek, med njimi tudi Missisipi. Všeč mi je, ker tudi jaz rada plavam. **Neža, 2. b**

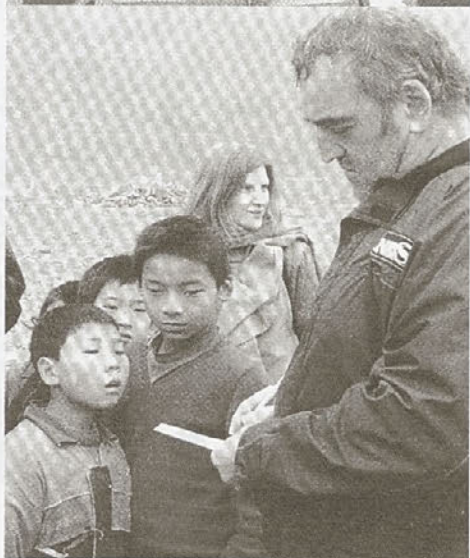
Tatjana Majcen, ker je paraplegik, ki se lahko pohvali z dvema olimpijskima kolajnama iz Aten. V metanju krogle je bila 3. Stara je 26 let. **Špela, 2. b**

Jure Balazič, ker je košarkar. Rada ga imam zato, ker je moj bratranec in ga pri košarki rada opazujem. **Mirta, 2. b**

Alenka Bikar, ker je naša odlična atletinja in ima veliko državnih pokalov v teku na 2000 m. Ima tudi naslov športnice z najlepšo zadnjico. Na rami ima tatu v obliki metuljčka. Tudi jaz bi bila tako dobra športnica, zato bom veliko trenirala. **Manja, 2. b**

Luis Figo, ker je dober nogometaš. Igra v britanski reprezentanci. Igra na sredini igrišča in izjemno dobro strelja na gol. **Gašper, 2. b**

Tina Maze, ker dobro smuča. Tudi jaz rada vozim slalom in bi bila rada tako dobra, kot je ona. **Lena, 2. b**

z
o
,
e«.

URAR ČAROVNIJ

NEKOČ JE NEK URAR STANOVAL V NAVADNI VASICI ČAROVNIJ. VELIKO LJUDI JE PRIHAJALO K NJEMU V URARNICO. TO MU JE UGAJALO, A BILO JE TUDI MUČNO. LJUDJE SO MU DALI NAJBOLJ POKVARJENE URE, KI JIH NI BILO MOGOČE POPRAVITI. NE VESTE, KAJ JE NAŠEL V ENI URI! KAR NOGOMETAŠA, KI JE V ROKI DRŽAL ŽOGO. ZDAJ JE NASTAL PROBLEM, KAKO SPRAVITI NOGOMETAŠA NAZAJ NA NOGOMETNO IGRIŠČE. NEKAJ ČASA JE TUHTAL, POTEM GA JE DAL NAZAJ V URO IN PREMAKNIL KAZALEC NA NJEJ. KO JE ODPRL URO, SE JE V NJEJ ŠE VEDNO SKRIVAL NOGOMETAŠ. NATO GA JE ODPODIL IZ URARNICE IN POPRAVIL VSE URE. TAKO JE PREŽIVEL URAR SVOJ POSEBEN DAN.

LARA KOSIĆ, 3. A/9

SNEG, SNEŽINKE

Nekoč, ko je snežilo, je bilo posebej mrzlo. Snežinke so padale kot blisk. Ogromno plazov se je pojavilo v južnih krajih. Vsak dan so v poročilih govorili, da bo še bolj snežilo, a snežinke tega niso vedele. Mislile so, da je ljudem všeč, ko vsak dan močneje sneži. Zato so se trudile, da bi jih vsak dan napadlo več. Ljudje so na vsak način poskušali odstraniti sneg.

Končno je prišla pomlad in ljudje so mislili, da bo ponehalo snežiti. A kakšna škoda! Snežinke so zaspale in snežilo je naprej. Odrasli so obupali, otroci pa ne. Odločili so se, da bodo zapeli snegu, da ne bo več snežilo. Zapeli so tako: »Naj pomlad pride spet, ker v snegu ni za živeti, oj, prosimo, sneg, prenehaj padati, sicer te bomo napadli! Vse moči bomo zbrali in snežinke domov poslali! Bo pomlad prišla, bo jurčke, rjave in zdrave, ti našla! Tatinski sneg boš padel v breg!!!«

In res. Snežinke so se prebudile in zagledale, da je že pomlad; nazaj v svoje domke pravljice otrokom brat so se vrnile.

Petra je kot šestletna deklica polna energije in nekaj te energije skušamo usmeriti v razne športne aktivnosti. Njena prva športna aktivnost je bila hoja v hribe in v visokogorje. Zelo hitro je osvojila vožnjo s kolesom. Ko smo že pri kolesih, zelo rada gre na rolerje. V vodi zelo uživa in je plavalka. Rada teče, se igra z žogo in pleza po drevesih. Sedaj pa komaj čaka, da zapade dovolj snega, da bo lahko smučala in se sankala. Vse to pa zelo rada dela navkljub astmi, ki ji naredi precej preglavic z zdravjem.

Petra Strnižar, 1. a

Lara Kostić, 3. a/9

TRIJE ZAJČKI

NEKOČ JE ŽIVELA DEKLICA, KI JE IMELA TRI ZAJČKE. PRVEMU JE BILO IME BELČEK, DRUGEMU SIVČEK, TRETJI PA JE BIL BREZ IMENA. KO JE NEKOČ PRIŠLA DOMOV, SO JO TRIJE ZAJČKI ŽE ČAKALI, DVA STA BILA VESELA, TRETJI PA JE BIL S SOLZICAMI NA NOSKU. »JAZ PA NE VEM, KDO SEM. JAZ BI BIL RJAVČEK.« DEKLICA JE VESELO VZKLIKNILA: »TAKO NAJBO!« IN VSI SO BILI SREČNI.

NINA JAZBEC, 2. C

RAZVESELILA SEM SE

Bil je čas počitnic na morju. V glavi mi je neznani glas ves čas govoril, da so počitnice namenjene počitku. Po nekaj dneh lenarjenja in manjših spremembah, ki niso imele nobenega resnega cilja, sem bila pripravljena razmišljati skoraj malo drugače kot prve dni.

Do tistega dne moje potapljaške izkušnje niso obetale veliko. Imelo me je, da bi tudi jaz poskusila to, kar je prijateljici Barbari uspevalo že drugo leto. Govorim namreč o pobiranju školjk z morskega dna, kjer se globina giblje okoli 2 metra.

To svojo željo sem uresničila ta dan. Osnove dihanja sem kmalu osvojila. Pritrdila sem si plavalno masko na oči, dihalko v usta in se tako podala v vodo. Najprej so se mi zamašila ušesa, za nameček pa mi je še voda vdrla v masko in mi zalila oči in nos. Tako sem krilila z rokami in nogami, da mi je oči pomagal iz vode.

Končno sem si priznala, da bo treba še malo vaditi. Brez vseh pričakovanj in skoraj naskrivaj sem čez nekaj časa ponovno poskusila. »Lepo po vrsti,« rečem. Najprej obujem plavuti, s slino zmočim steklo na plavalni maski, vstavim v usta dihalko, pritrdim masko na obraz, si jo še malo popravim, pogledam levo in desno ter zaplavam.

Ušesa se ponovno mašijo, toda na dnu, na dnu je nekaj! Stegnem roko in v mivki otipam majhno reč okrogle oblike. Skoraj sem zavpila: »Hura!« Odplavala sem na breg, pred mano pa se je še vedno risal prizor, ki sem ga doživela. Občudujoče poglede na prvo najdeno školjko sem z veseljem sprejemala od staršev in prijateljev.

Radovednost me je ponovno vodila na dno. Vsak spust je prinesel dodatno razburjenje in veselje. Sestra Vika je skrbno polagala najdene školjke v svoje vedro.

Videla sem, da sta bila starša ves čas v pripravljenosti pomagati mi iz vode, toda ni bilo potrebno. Najbolj je bila name ponosna Vika, ki je kar nekajkrat povedala navzočim: »To je pa moja sestra.«

Zazrla sem se v obraze, ki so me gledali. Počutila sem se res dobro. Bila sem vesela in srečna, kot že dolgo ne.

Ko smo odhajali s Pašmana, sem se ozrla nazaj. Kraj Baratul je izgledal veliko lepše kot prej. Ostal mi je v prijetnem spominu.

Ana Lisac, 3. a/8

Trgatev

V trgatev smo šli v Belo krajino k dedku in babici. Vinograd ima na Boldražu pri Metliki. Trgatev sem se zelo veselil. Na trgatvi smo se zbrali ožji sorodniki. Dedek je že pripravil prešo, pečjalnik, škarje, zaboje in brento. Skupaj z bratrancema smo hitro polnili zaboje. Kdaj pa kdaj sem šel v klet poskusit sladek mošt. Bil je zelo dober. Babica je pripravila malico za trgače, na mizi pa niso manjkali potica, belokranjska pogača in domača šunka. Po končani trgatvi smo spekli kostanj in se dobre volje vrnili v Novo mesto. Imel sem se zelo lepo in veselil se naslednje trgatev.

Tomi Barbič, 3.a

VOLK IN PETELIN

TO JE ZGODBA O VOLKU IN
PETELINU.

VOLK JE ŠEL NA LOV. V GOZDU
JE RAZMIŠLJAL. SPOMNIL SE
JE, DA JE NA KMETIJI UMRL
KMET. STEKEL JE ČEZ JASO
PROTI KMETIJI. NA KOKOŠ-
NJAKU JE ZAGLEDAL PETELI-
NA. VOLK JE SKOČIL NA
PETELINA. TAKRAT JE PETELIN
ZAKIKIRIKAL IN ZLETEL NA
BLIŽNJE DREVO. PRITEKLA JE
GOSPODINJA IN VOLKA
NAPODILA Z METLO. OKRUTNEŽ SE JE VRNIL V
GOZD IN PETELIN JE LAHKO ŠE
NAPREJ VESELO KIKIRIKAL.

EMA KONCILIJA, 1. B/9

Srnjaček in zajček

Nekoč je živel srnjaček in kot pona-
vadi je pri potoku pil in se zabaval z
metulji. Nekoč pa je zagledal zajčka
in se začudil, ker še nikoli ni videl zajč-
ka. Zajček se je prestrašil in je po ne-
sreči zavil v napačno smer in padel v
vodo. Potem pa je srnjaček stekel do
vode in pogledal v vodo, kje je zajček,
,in ga je potegnil na plan.

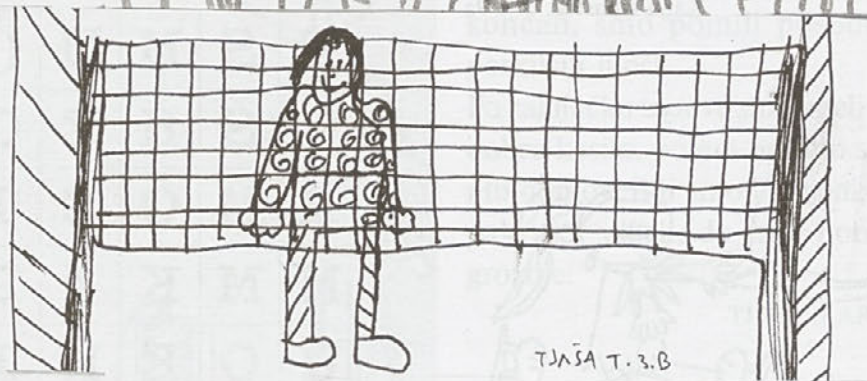
Maruša Seničar, 2. a

Strah in Strahec

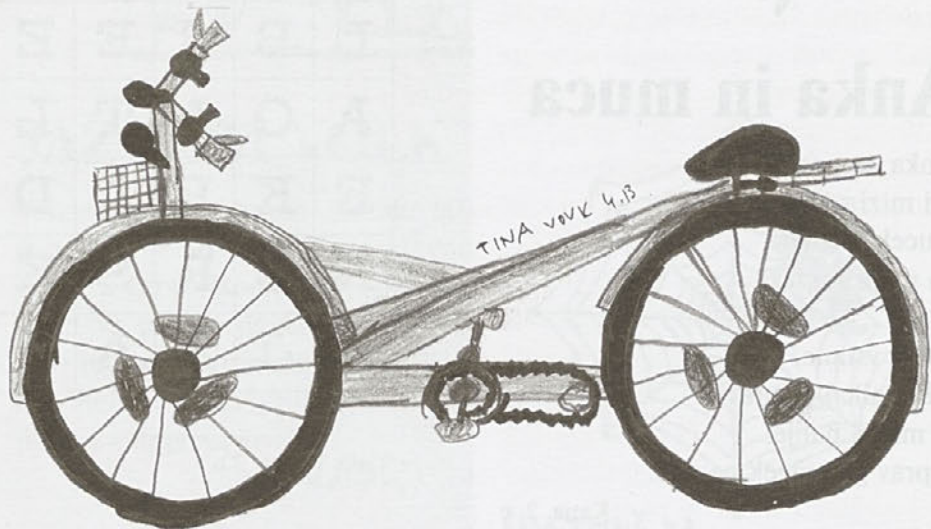
Nekega dne je Strah dejal Strahcu: »Le
mene se vsi bojijo!« Strahec je rekel:
»Mene se vsi zelo bojijo!« Strahec je re-
kel: »Ti jih strašiš, jaz pa jih ne strašim,
ker sem prijazen.« »Dobro,« je rekel Strah,
»od zdaj naprej bom tudi jaz prijazen in
otroci me bodo imeli radi.« In Strah se je
res trudil postati dober. Otrokom je pri-
našal darila in bral jim je knjige. Od sedaj
oba strahova pomagata otrokom.

Strašni pisatelj:

Aleš Zupančič, 3. a/9

TJAŠA T. 3.B

TINA VOJK 4.B

V pasji šoli

V pasji šoli vse nori,
ko učitelj prileti, je tišina.
Ko na tablo piše s kredo,
pokliče k sebi Jureta in mu reče: »Povej mi pasjo abecedo!«
In Jure mu pove pasjo abecedo. Nato pokliče k sebi še Grizlija in mu reče: »Povej mi pasjo abecedo.«
»Ne, pasja abeceda je beda!«

Katja Kunstek,
Tjaša Ambrožič, 3. a/9

PESMICA

OBELIX RIMLJANE POD ROKO
DRŽI, CEZAR PA ZA NJIMI LETI.
ASTERIX Z UŠESI ZIJALE RIM-
LJANOM VRTI, OBELIX JIH
NATO V NEBO ZAPODI.

LEO, 1. Ca

NEVESTA

VČERAJ SEM ODŠEL V MESTO,
ISKAL SEM NEVESTO, A NAŠEL
SAMO PRESTO, ODŠEL SEM NA
CESTO IN KONČNO NAŠEL
NEVESTO. ODŠLA SVA V TR-
GOVINO ŠESTSTO IN KUPILA
OBLEKO ZA DVESTO.

ANDRAŽ GRULJA, 3. b/8

JAZ SEM ZAJEC

Jaz sem zajec Uhec, star sem 8 let.
Zelo rad jem korenje in še mnogo dru-
gih stvari. Imam sestrico Skokico, ma-
mico in očka. Zelo se bojim lisice.
Imam kratke noge in hitro skačem.
Lahko me najdeš na vrtu, v gozdu in
še kje drugje.

Katja Kunstek, 3. a/9a

Anka in muca

Anka zaspanka
pri mizi sedi,
muček jo gleda
pa na hrbtu leži.

Anka vstane,
mu malico pripravi
in mleka nalije,
čeprav ga muček ne pije.

Katja, 2. c

Poišči čim več besed in jih obkroži.

F	S	M	U	Č	A	N	J	E	N
O	Š	H	E	O	T	P	T	O	Š
R	M	O	S	T	S	I	G	T	A
M	M	K	I	P	A	O	O	E	H
U	O	E	N	I	M	R	Z	M	I
L	B	J	E	E	R	T	A	O	I
A	O	A	T	L	E	T	I	K	A
E	K	R	A	D	B	V	I	O	E
N	S	R	S	K	O	K	I	R	O
A	J	A	A	R	A	N	J	R	I

Tjaša Testen, 3.b

Trgatev

Kot vsako leto smo tudi letos odšli na trgatav. Že celo leto je očka pridno skrbel za vinograd, ki ga imamo v Šmarju pri Šentjurju. Jutro je bilo deževno in vsi smo upali, da bo kmalu posijal sonček.

V soboto zjutraj sva z mamico najprej pripravili malico. Spekli sva tudi slaščice. Očka je medtem že pripravil posodo za obiranje in škarje, med tednom pa je že pripravil sode, mlin za mletje grozdja in kadi. Ko smo prišli v Šmarje, so nas tam že čakali ostali obirači. Med obiranjem grozdja smo si pripovedovali razne zgodbe in se zabavali. S sestro sva obrali kar celo vrsto v vinogradu. Bratranec Nejc je nosil posode, očka pa je kmalu prenehal. Končali smo že po treh urah, potem pa smo odšli še k sosedovim. Ko smo z obiranjem končali, smo pomili posodo in poskusili mošt.

Po zaključku trgatave smo imeli zelo dobro kosilo, potem pa smo se vrnili domov. Bili smo utrujeni, ampak tudi veseli, da smo potrgali grozdje.

TJAŠA ILAR, 3. a

LARA 2.c

ČRV

NEKOČ JE ŽIVEL ČRV, KI JE ODŠEL POGLEDAT POSTRV. KER SE NI PRIJEL ZA VRV, GA JE POJEDEL ČMRLJ.

ANDRAŽ GRULJA, 3. b/8a

Če nisi košarkaš, si nogometaš, če žogo rad imaš, si rokometas, če pikado rad igraš, si igralec pikada, če rad tečeš, si tekač, če rad skačeš, si skakalec, če šport rad imaš, ga tudi igraš!

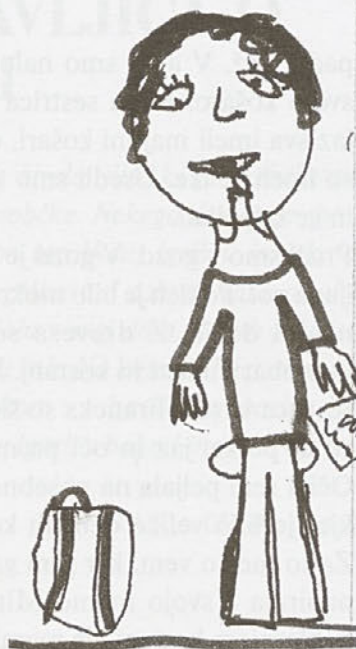
Anja Žibred, 3. b

Če nisi košarkaš, si nogometaš, če skakati ne znaš, lene noge imaš. Če plavati znaš, rad vodo imaš. Če nogomet igraš, lepe noge imaš. Če si tekač, rad hodiš na sprehode in ne tako leno kot stonoge.

Damjana Luzar, 3. b

UČITELJICA IRENA JE ZELO POŠTENNA. VSE NAS RADA IMA IN Z NAMI SE UČITI ZNA. ČE PA PRIDNI NISMO, DOMOV DOBIMO PISMO.

NEŽA JUREČIČ, 2. b

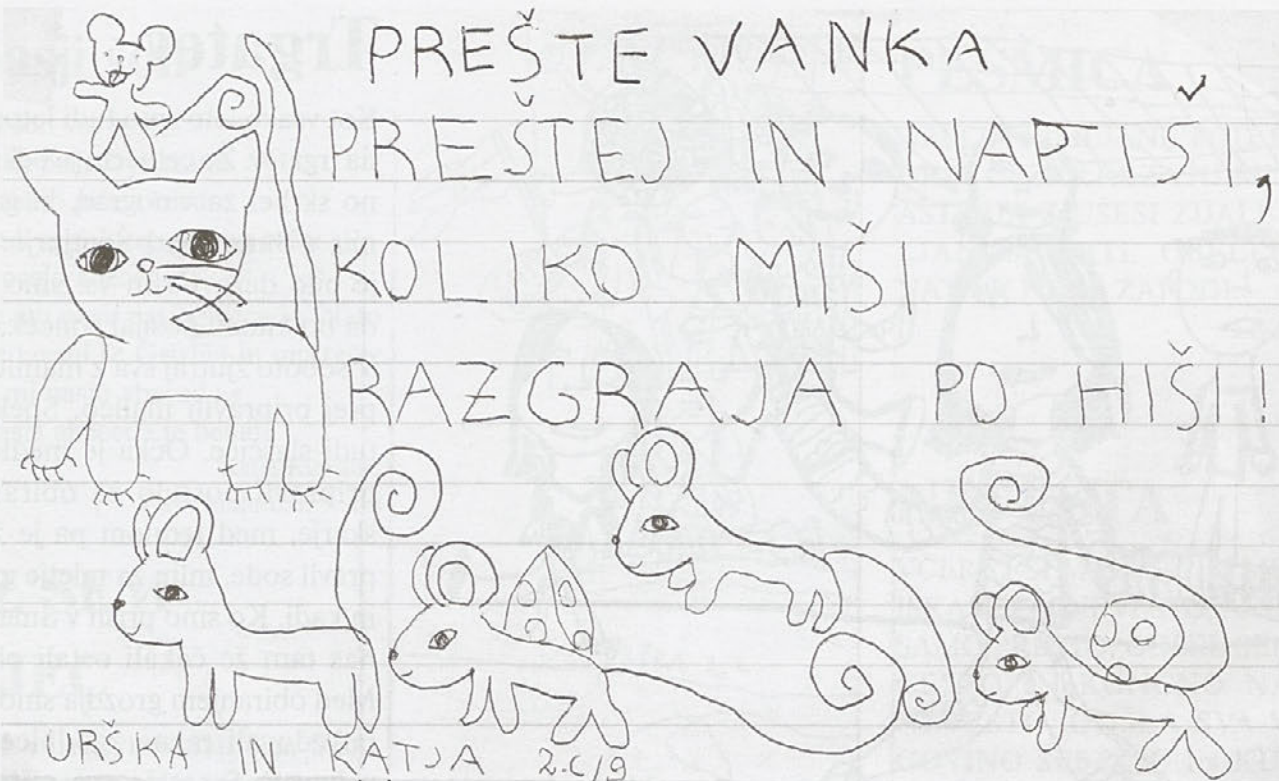
JAZ SEM VOLK

Volkovi lovimo v tropih, ker tako lažje zasledujemo plen. Našo glavno orožje je gobec. Radi jemo meso vseh živali. Vsi pravijo, da sem nevaren, čeprav tudi jaz bežim od ljudi. Velikokrat srečam jelena, velikokrat se spopadem z drugimi živalmi.

Tilen Matkovič, 3. a/9

KAJA PETRIČ 4.B

Leteča preproga

Nekega dne se je deček prebudil in odšel ven na sprehod. A glej, čudež! Pred vrati ga je čakala lepa, bela, rdeča z lepimi vzorci. Bila je preproga. Na njej je pisalo: Za mojega vnuka Tineta, tvoja babica. Tine se je razveselil, ko je videl še en napis na preprogi. Na njem je pisalo: Tine, pazi, če rečeš: »Preproga, zleti!« bo zletela s tabo vred! Tine pa v smeh. Stopi na preprogo in reče: Preproga vzleti! In res. Preproga vzleti. Tine se razveseli: »Juhuhu!«

Lara Kostič, 3. a/9

NABIRAL SEM KOSTANJ

V soboto je oči dal predlog, da bi šli nabirat kostanj v bližnji gozd. Nabirat smo šli jaz, teta Francka, mami, sestra Nika in oči. Obuli smo si gumijaste škornje, ker je pred eno uro

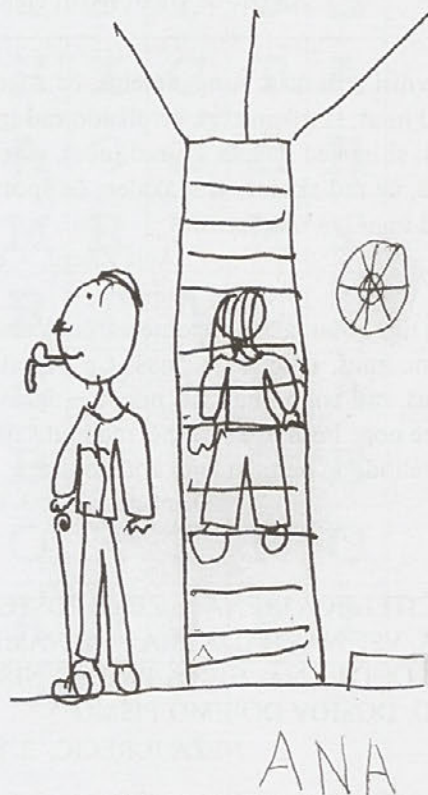
padal dež. V avto smo naložili vsak svojo košaro. Moja sestra Nika in jaz sva imeli majhni košari, ostali pa so imeli velike. Usedli smo se v avto in se odpeljali.

Prišli smo v gozd. V gozd je bila speljana pot. Po tleh je bilo mokro in blatno od dežja. Z drevesa so padali raznobarni listi in kostanj. Mamica, sestra in teta Francka so šle na eno stran potke, jaz in oči pa na drugo. Očija sem peljala na posebno mesto, kjer je bilo veliko debelih kostanjev. Za to mesto vem, ker sem ga tam že nabirala s svojo mamo Mimi. Med nabiranjem kostanja je mamici padel en kostanj na glavo. Mamica je zakričala in zastokala. Ustrašila se je in zbolelo jo je. Mislila je, da je vrgel kostanj nekdo od naju z očkom. Bila sva predaleč od nje. Ugotovila je, da je kostanj padel z drevesa. Košare smo imeli hitro polne. Poklicali smo se med seboj in odšli skupaj domov.

Bili smo zelo umazani. Mamici je ostala na glavi buška. Ta dan sem se imela zelo lepo. Všeč mi je bilo v gozdu. Ko pridem v gozd, slišim šumenje li-

stov in oglašanje živali, kar name deluje pomirjajoče.

Saša Planinc, 3. a

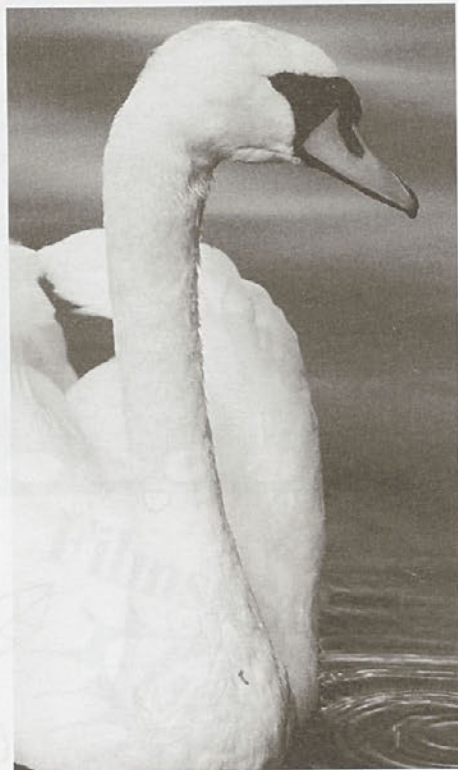
STRAH ME JE BILO

Naša družina se je poleti odpravila na morje na otok Pag na Hrvaškem. Iz Novega mesta smo po nekajurni vožnji prispeli v pristančiče Prizna, od koder nas je trajekt zapeljal na otok Pag. Odpravili smo se v Mandre, kje nas je čakal naš apartma. Vreme je bilo lepo in uživali smo na morju.

Po nekaj dneh pa se je vreme močno spremenilo. S pogorja Velebita je pričela pihati burja. Veter je pihal vedno močneje. Po morju so se valili nekaj metrov visoki valovi. Zaradi močne burje je bil zaprt most, ki otok Pag povezuje s kopnim. Ob poslušanju vremenskih poročil smo izvedeli, da se bo moč vetra še stopnjevala.

Prav tako so nam domačini povedali, da zaradi razburkanega morja, močnega vetra in visokih valov trajekt ne vozi. Bili smo odrezani od sveta, veter pa je pihal vedno močneje. Dosegel je tako močno stopnjo, da je pričel ruvati drevesa, odnašati šotore, prevračati prikolice in odnašati čolne. Bilo me je zelo strah, saj nisem vedel, kaj se bo zgodilo. Nemočen sem opazoval dogodke okoli sebe. Zaradi močnega vetra, ki je po zraku nosil razne predmete, sem bil skrit v sobi. Spal sem zelo slabo, saj je veter okoli vogalov hiše zavijal in bučal. Skrbelo me je, da nam bo odpihnilo streho na hiši ali poškodovalo avtomobil. Nekajkrat sem v obupu planil v jok. Počutil sem se kot v najhujši grozljivki. Na srečo se je ozračje naslednji dan umirilo, burja je prenehala in spet smo se imeli lepo. Sedaj vem, kako močno lahko piha veter z Velebita in kakšen strah ti nažene v kosti.

Jernej Smolej, 3. c

PRAVLJICA O VILI

Nekoč je živela vila, ki je skrbela za otroške zobčke. Nekega dne se je sprehajala po otroškem igrišču in iskala otroke s piškavimi zobmi. Take otroke je odpeljala v svoj dom, da jih pouči o umivanju zob. Na koncu jih je nagradila z obiskom v zabaviščnem parku. Veliko so se igrali z baloni in vozili z avtomobili.

TANJA LETIČ, 3. A/9

TAJDA Z. B. C.

Dobra vila Neli

Nekoč je živela dobra vila Neli. Poznali so jo povsod, kjer so živeli pridni otroci.

Nekega dne je deklica Nimi povsod iskala svojega medvedka. Ni ga bilo nikjer. Jokala je, ker ga ni bilo in ko je že mislila, da ga ne bo več videla, ga je zagledala na mizi. Prinesla ji ga je dobra vila Neli.

Teja Gašpersič, 3. a/9

POČITNICE

Nekoč so živele tri deklice: Mija, Amilija in Tamara. Najraje so se igrale karte, se žogale in gledale risanke. Ob devetih so morale biti v postelji.

Deklice so se zbudile in so šle na zajtrk. Bil je okusen. Po zajtrku so se šle igrat ven, igrale so se s kolebnico in se vozile s kolesi. Babica je skuhalo kosilo. Nato so se igrale s kockami in se obmetavale z blazinami. Ko je domov prišel ati, so se šle kopat v bazen. Utrujene so pojedle večerjo in se odpravile spat. Tako je prišel zadnji dan počitnic. Zadnji dan sta mami in ati imela dopust. Šli so v lunapark. Mija je šla na vrtiljak, Amilija na vlak smrti, Tamara pa je šla na vlak z vodo. Vse so zadele tudi plišaste igračke. Nato se je cela družina odpravila v Grad strahov. Bilo je res grozljivo. Odšli so domov in hitro zaspali.

»Mija, Amilija, Tamara, zbudite se! V šolo je treba! Vaš prvi šolski dan je! Vse ste v 1. b/9, kaj ni to krasno!« jim je govorila mamica. V šoli so jim izbrali učiteljico, dobile so tortico in prelepega zajčka. Prišle so domov in si pripravile torbe za naslednji dan. Prišel je večer, domov sta se vrnila mami in ati iz Gotenice. Odšle so spat in bilo je konec prvega šolskega dne.

Tara Pleško, 1. b/9

PRAVLJICA O GRADU

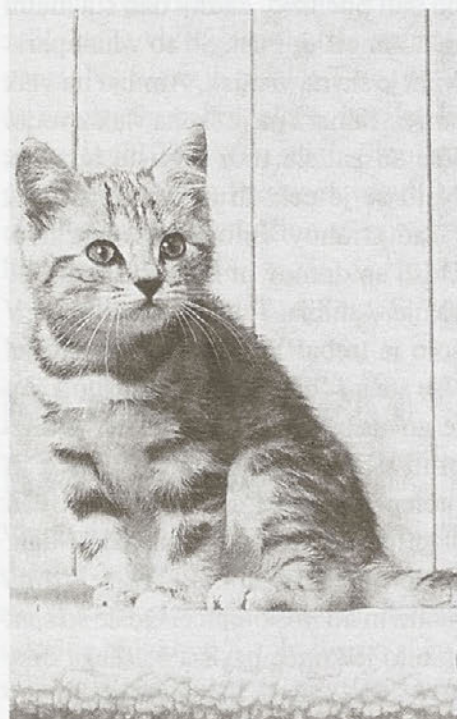
Nekoč je v prelepi palači živel princ. Slišal je za lepo princesko, ki je žive-la v starem gradu. Odpravil se je po princesko. Prišel je do gradu. Vrata so bila odprta, zato je vstopil. Šel je po najdaljšem stopnišču. Zagledal je vrata z napisom Princeska. Razvese-lil se je. Pred njim se je naenkrat od-prla luknja. Padel je vanjo. V temi se je nekaj zasvetilo. Bil je kovček z zlat-niki in zlatimi verižicami. Vzel je naj-lepšo verižico. Splezal je iz luknje. Vstopil je v princeskino sobo. Bila je vesela, da jo je rešil. Podaril ji je bi-serno verižico. Odjezdila sta v prele-po palačo, kjer sta se poročila.

Rok Klobučar, 3. a/9

RADA IMAM ŠPORTNO VZGO-JO. RADA IGRAM NOGOMET, RADA TEČEM IN PREHITEVAM IN PREVALE DELAM, SKAČEM IN HODIM PO PRSTIH.

MARUŠA ŽIBERT, 1.A

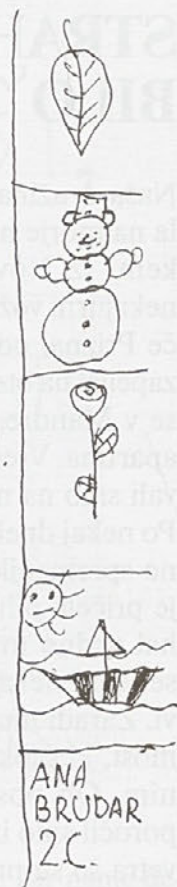
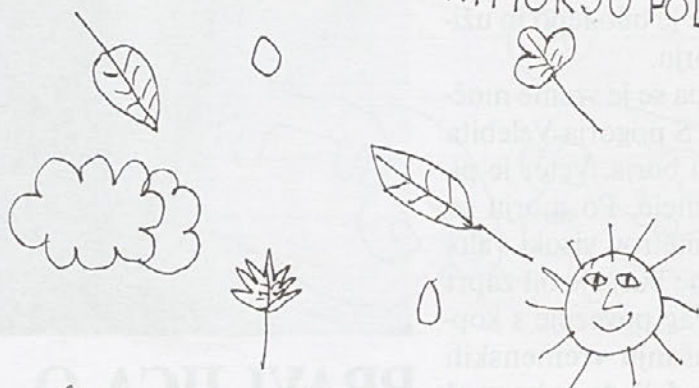
ŠTIRJE LETNI ČAS!

JESEN JE PRISPELA.

ZIMA BELA VRH GORE SEDELA.

POMLAD SE BLIŽA, ŽEDIŠI!

POLETJE PA SE K PRIMORJU PODI.

Razveselil sem se

Že od nekdaj imam rad živali, še posebej pa pse in muce. Velikokrat sem prosil očka in mamico, da bi tudi mi imeli psa ali muco. Odgovor je bil vedno isti: »David, ne moremo imeti živali, ker nimamo prostora.« Zato sem vedno komaj čakal, da gremo na obisk k dedku in babici, ki živita na kmetiji. Tam mi je vedno lepo, saj imata veliko živali. Najraje imam muce in jim včasih tudi prinesem mačjo hrano. Na kmetiji imajo veliko muc in vsaka ima svoje ime. Meni je najlepša Lisička, to je muca, ki je podobne barve kot lisička. Dedek in babica sta mi obljubila, da bom dobil dve muc, ko se preselimo v novo hišo. Komaj sem čakal ta dan.

Nekega dne, ko smo prišli domov v novo hišo, pa me je pred vrati čakalo presenečenje. Bila je majhna siva muca, ki je nemo strmela v nas. Šel sem do nje in jo pobožal. Pogledala me je in mi odzdravila z »mijav«. Bila je lačna, zato smo ji dali mleko in kruh. Naslednji dan smo ji kupili mačjo hrano. Tega dne sem se razveselil in bil sem srečen, ker smo tudi mi imeli svojo muco. Vsak dan se z njo igram, hranim in ji včasih tudi nagajam. Dali smo ji ime Pika. Ko je bilo še toplo in sončno vreme, smo jo tudi skopali s šamponom, jo posušili in ji dali ovratnico.

Vsak dan komaj čakam, da pridem domov iz šole, saj me vedno pred vrati počaka Pika. Smuka se mi okoli nog in čaka, da jo pobožam in ji dam jesti. Želim si, da bi Pika za vedno ostala pri nas in mi tako lepšala dni. Kadar sem z njo, sem zelo srečen.

David Lovko, 3. a

Od deklice do bejbe

Zagotovo ste si tudi vi že želeli odrasti. Tako je tudi 13-letna Geena, ki jo igra Jennifer Garner, doživela čudež. Geena namreč odraste kar čez noč. Za to je kriva čarovnija in njena velika želja po tem, da bi bila odrasla in popularna.

Film je smešen in romantičen, obenem pa vsebuje tudi poučno lekcijo, ki se glasi: Bodi, kar si in se ne oziraj na to, kar pravijo drugi. Ob določenih trenutkih je film morda malce osladen.

Ko sem stopila iz dvorane, so bili moji občutki super, ker sem si po 98 minutah končno razgibala kosti. Nasploh sem odnesla prijeten spomin in koki-ce za zobmi.

Žanr: komedija

Igrajo: Jennifer Garner, Mark Ruffalo, Judy Greer, Andy Serkis, Kathy Baker, Phil Reeves, Samuel Ball, Marcia DeBonis, Christa B. Allen, Sean Marquette

Režija: Gary Winick

Scenarij: Josh Goldsmith in Cathy Yuspa

Maša Jevšček, 5. b

BELA MODELA

Filmu bi dala kar vseh pet zvezdic, saj mi je bil zelo všeč. Prikazuje dva policaja, ki sta tik pred tem, da izgubita službo. A dobita še eno priložnost - v hotel morata odpeljati pomembni dvojčici, ki sta mladi dami. Med vožnjo pa pride do nezgode, zato dvojčici nočeta na pomembno zabavo. In ker policaja nočeta, da to pride v javnost in da zaradi tega izgubita službo, si izmislita nekaj res norega. V dvojčici se spremenita onadva! Zaradi tega pride do mnogih zapletov - novi dvojčici ne spoznata svojih prijateljic, zanemarjata moške itd. In seveda - happy end. Ker sta celo ugrabljeni, odkrijeta zločinca in tako dobita nazaj službo in tudi svoji punči.

Jana, 7. d

Cukerček (Honey)

Če so moji podatki točni, si Dolenjci tega filma še nismo imeli priložnosti ogledati, morda pa se motim. Neka-

teri smo si ga ogledali v Koloseju, kupili DVD ali pa se znašli po svoje. Film je res ogleda vreden in je eden redkih filmov, ki je resnično primeren za vse starosti.

Honey (Jessica Alba) je preprosto dekle, ki rado pleše, v prostem času celo poučuje hip-hop. Nekega večera jo opazi priznan MTV-jev producent videospotov, Michael Ellis (David Moscow), in ji ponudi delo plesalke. Honey to sprejme in kmalu postane prava zvezda, a to ne traja dolgo. Michael hoče od Honey več, kot pa samo profesionalen odnos, zato Honey zapusti svet slave in blišča, a ne za dolgo.

Honey organizira dobrodelno akcijo, s katero bi si otroci priplesali novo plesno šolo - in to ji tudi uspe. Kmalu se spet znajde v žrelu slave, saj jo k sodelovanju vabijo znana hip-hop glasbena imena (Missy Elliot, Tweet ...), ki se pojavijo tudi v filmu.

Skozi celotno zgodbo, polno uspehov in padcev, Honey ob strani stojijo njeni zvesti prijatelji Gina (Joyce Bryant), Chaz (Mekhi Phifer) in Benny (Lil' Romeo).

Če si mislite, da je to spet eden tistih osladnih filmov, se pošteno motite! Priporočam ogled v primeru, da obožujete ples ali hip-hop ali pa se ne morete upreti kateremu od igralcev oz. igralk.

Laura Martinčič, 8. a

GLASBENA LESTVICA

Sama priznam, da se je bilo kar težko odločiti, koga bi napisala na glasovalni listek, ki smo ga dobili pri učiteljici. Ko sem štela glasove, je bilo med njimi kar 78 različnih pesmi in izvajalcev. Zmagovalna pesem se na radiu in televiziji vrti že skoraj pol leta. Seveda pa smo veseli, da se je na glasbeno lestvico kar dvakrat uvrstila tudi Alya.

Poglejte rezultate!!!!

1. Atomik harmonik (Brizgalna brizga) - 40 glasov
2. Alya (Alya) - 36 glasov
3. Atomik harmonik (Hop Marinka) - 25 glasov
4. Eminem (Just lose it) - 24 glasov
5. Omar Naber (Vse, kar si želiš) - 20 glasov
6. Alya (Fluid) - 17 glasov
7. Fredi Miler (Ti si sanjala nje-ga) - 15 glasov
8. Siddharta (Napoj) - 13 glasov
9. Avseniki (Na Golici) - 10 glasov
10. Britney Spears (Toxic) - 6 glasov

Eva Fir, 7. d/9

GLASBENE NOVIČKE

Na slovensko rokero sceno se je pripil nov roker **Omar Naber**.

Vsem tistim, ki ga ne poznate, naj povem, da je v oddaji Spet doma zmagal v bitki talentov. V dveh tednih je predstavil svojo ploščo in posnel videospot (ki pa ni bil njegov prvi, saj je že pred tem imel svojo skupino).

Eva

Destiny's Child so že pred leti osvajale le vrhove svetovno znanih lestvic. Imele so uspešne pesmi in vsi so jih radi prepevali. Potem pa so v skupni karieri naredile triletni premor. V tem času je Beyonce sodelovala s številnimi svetovno znanimi izvajalci. Imela je tudi nekaj uspešnic (Crazy In Love, Baby Boy, Naughty Girl, Bonnie & Clyde...). Seveda pa je bila (čeprav manj) uspešna tudi Kelly, ki je vse navdušila s skladbo Dilemma, ki jo je zapela

z raperjem Nellyjem.

Sedaj so punce spet skupaj. Po treh letih so izdale še en album in njihov prvi singel (s tega albuma seveda) je že vsem zelo znan. Nosi naslov Lose My Breath. Povzpele so se na vrh številnih lestvic in tako nameravajo tudi nadaljevati.

Novi pevci leta 2004

Glasba je bila v letu 2004 zelo pomembna. Še posebej za nove talente, ki so uspešno prepevali svoje uspešnice. Nastalo je veliko novih skupin, pevcev in tudi pevk. Zdi se mi, da je (že pri rosnih trinajstih!) najbolj zaslovela pevk

Jojo.

Ima že svoj album in kar dve zelo uspešni skladbi: prvenec (Leave) Get Out in še pesem Baby, It's You, ki jo je zapela z raperjem po imenu Lil Bow Wow. Vendar je poleg nje zaslovela še (sedaj že vsem znana) **Ashley Simpson** - mlajša sestra Jessice Simpson. Tudi Ash (tako jo namreč kličejo) ima svoj album. Zaslovela pa je s pesmijo Pieces Of Me. Med mladimi pevkami pa je (zelo!) uspešna tudi **Avril Lavigne**. Prvi album je izdala meseca maja leta 2002, sedaj pa še drugega z naslovom Under My Skin. V preteklem letu je posnela že tri videospote. Le tako naprej!

Jerca

ŠPORT BARVE MODA

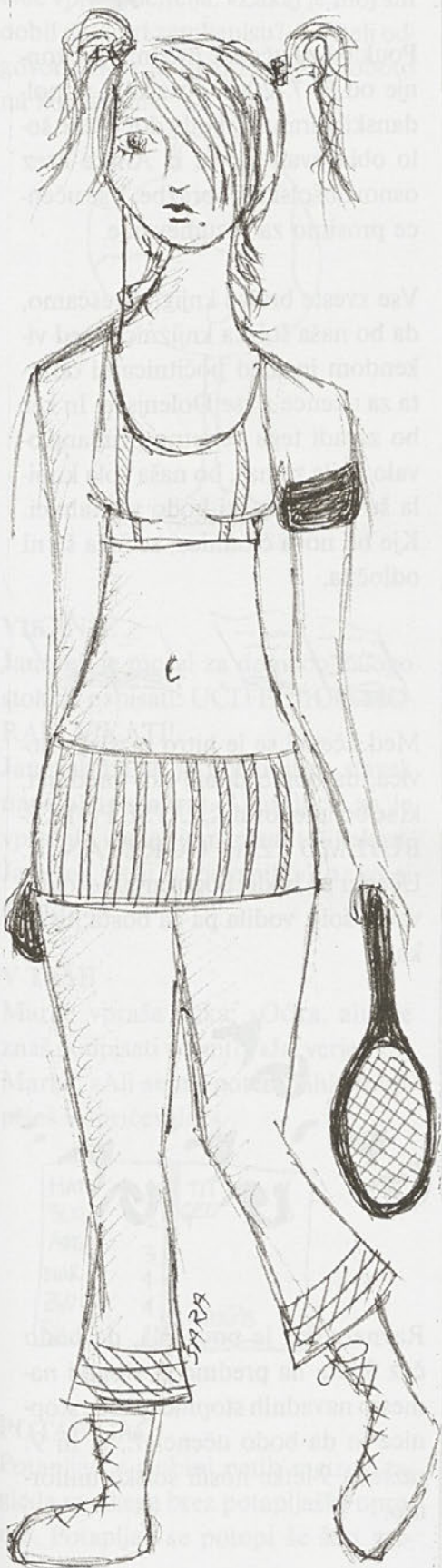
Že naslov nam pove, da bodo letos moderna barvna športna oblačila. To bo športnim sladokuscem prišlo zelo prav. Seveda pa nismo pozabili tudi na najrazličnejše dodatke.

Letos bodo zelo moderne raznobarvne pletene. Nič ne boste zgrešili, če si boste na glavo naredili mavrično kapo. Moderni bodo šali, kape, rodnice, kavice, pletene torbice in svilene rutke. Najbolj bodo navdušeni ljubitelji bele in rdeče barve, saj bosta ti dve barvi zelo popularni. Nič pa ne boste zgrešili s pisanimi najlonkami in gamašami.

Za ljudi bolj športnega tipa pa bodo najbolj udobna oblačila znamk Adidas, Nike, Puma, Reebok in Danza. Sicer pa ni važna znamka, ampak to, da se v oblačilih dobro počutite.

Moderni so tudi debeli srebrni prstani z grškim motivom in viseči uhani do ramen. Zelo moderne so tudi zapestnice, ki so povezane s prstanom iz barvnih perlic. Najlepši nakit pa je seveda nakit, ki ga naredite sami.

Eva 7. d/9

Vodstvo šole nam sporoča, da so z Ministrstva za šolstvo in šport sporočili, da imamo devetletkarji mnogo preveč zvezkov, zato bomo začeli v naslednjem letu uvajati prenosne računalnike. Tečajji za hitro tipkanje bodo potekali v mesecu avgustu. Kaj več boste izvedeli po okrožnici.

*
URA SE NI
*
PODPNE

Pouk bo za učence predmetne stopnje od 3. 7. 2005 potekal v popoldanskih urah, saj bodo dopoldne šolo obiskovali otroci iz Afrike brez osnovnošolske izobrazbe. Vse učence prosimo za razumevanje.

Si znate zvečer narediti samo čokolino? Obstaja rešitev za vas! Zvečer od 17.00 do 22.00 bo naša jedilnica odprta kot restavracija. Pridite tudi vi!

Od naslednjega meseca dalje se bo urnik spreminjal vsak mesec. Malo spremembe ne škodi, kajne?

Ste že zvedeli, da bomo učenci OŠ Grm sedaj malico nosili s seboj in bo denar, ki je sedaj šel za malico, šel za ogrevanje učilnic? Upamo, da bodo učilnice sedaj vsaj malo bolj tople.

Po novem bomo imeli v šoli kmalu tudi dvigalo, ker imamo po mnenju Ministrstva za šolstvo pretežke torbe, da bi jih nosili po stopnicah.

MEJTE TEŽKE
TORBE!

Pozor, pozor! V zadnjem času so se na naši šoli pojavili primeri zastrupitve s salmonelo. Ob tej priložnosti uradno odpiramo natečaj Mladih detektivov. Vaša naloga?

Preberite vsaj dve knjigi Agathe Christie in novo pridobljeno znanje uporabite za reševanje skrivnostne uganke, od kod je naša šola dobila skrivnostno salmonelo.

In nagrada?

Tistega, katerega metoda reševanja te uganke bo najbolj spominjala na reševanje Herculea Poirota, bomo nagradili s sedmimi brezplačnimi kosili, zdaj pa hitro na delo! Salmonela čaka!

Zaradi obnavljanja šole in glavnega vzdrževanja bo šola v letošnjem šolskem letu zaprta od 17. februarja do 3. marca 2005. Pouka ne bomo nadomeščali. Učenci bodo na podaljšanih počitnicah. Učitelji jim bodo pripravili navodila za snov, ki jo bodo sami predelali doma.

Vse zveste bralce knjig obveščamo, da bo naša šolska knjižnica med vikendom in med počitnicami odprta za učence z vse Dolenjske. In ker bo zaradi tega verjetno primanjkovalo knjig za nas, bo naša šola kupila še več knjig, ki bodo v čitalnici. Kje bo nova čitalnica, se šola še ni odločila.

Med učenci se je hitro razširila novica, da bomo dobili nov predmet, ki se bo imenoval KAJ VSE POTREBUJEMO ZA OGREVANJE. Učenci se bodo pogovarjali o ogrevanju šole, vodila pa ga bosta hišnika.

GA, GA,
GA, GA,
GA...

Ravnateljica je povedala, da bodo čez 3 leta na predmetni stopnji namesto navadnih stopnic tekoče stopnice in da bodo učenci 7., 8. in 9. razreda 9-letke nosili šolsko uniformo.

NE SE
PIFLAT

SMEH JE POL ZDRAVJA

NA GOVORILNIH URAH

Oče vpraša učitelja: »Zakaj je moj sin dobil cvek pri zemljepisu?« Učitelj odgovori: »Ker je iskal Mursko Soboto na koledarju!«

VIKANJE

Janezek je moral za domačo nalogo stokrat napisati: UČITELJICO MORAM VIKATI!

Janezek pa se je potrudil in stavek napisal tristokrat. Učiteljica ga je vprašala, zakaj je napisal tolikokrat, Janezek pa ji je odvrnil: »Eh, ko si ravno ti!«

V TEMI

Marko vpraša očka: »Očka, ali se znaš podpisati v temi?« »Ja, verjetno.« Marko: »Ali se mi potem lahko podpišeš v spričevalo?«

MAT	1	TIT	1
SLO	2	GEO	3
ANG	3		
NAR	1		
ZGO	1		
SV	2	Podpis	

POTAPLJAČ

Potapljač v globini petih metrov zagleda moškega brez potapljaške opreme. Potapljač se potopi še šest me-

trov globlje in nekaj minut kasneje je tudi moški brez opreme za njim. Ko potapljač naredi novih osem metrov, se moški zopet pojavi za njim. Potapljač vzame tablo in nanjo napiše: »Kako ti uspe potapljanje v taki globini brez potapljaške opreme?« »Moški iz potapljačevih rok potegne tablo in z zadnjimi močmi napiše: »Norec! Jaz se utapljam, ne pa potapljam!«

VAREN ŠPORT

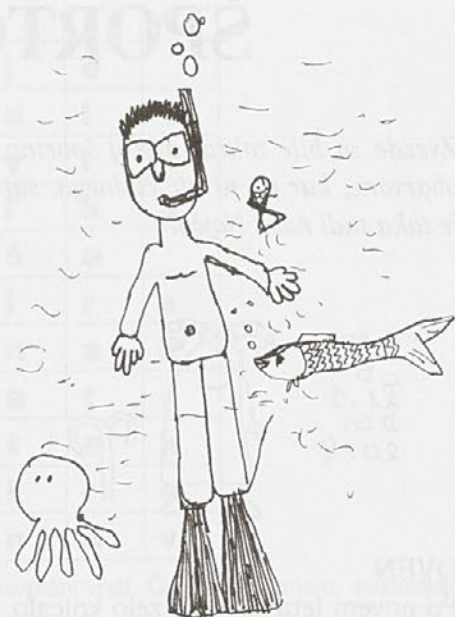
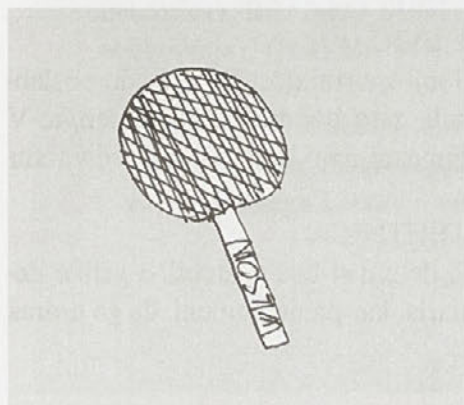
»Kateri šport je najbolj varen?« »Šah.« »Kakšna pa je lahko najhujša poškodba pri šahu?« »Izpah čeljusti zaradi zehanja.«

TEČEJO

»Očka, zakaj vsi tako hitro tečejo?« »Tisti, ki bo prvi na cilju, bo dobil pokal!« »Kaj pa ostali?« »Ostali pa nič!« »Zakaj pa potem tudi ostali tečejo?«

TENIŠKI ŽOGICI

Tenisač je treniral na pesku. Za trening je dobil nove teniške žogice zelene barve. Všeč so mu bile in hotel jih je imeti. Po treningu je dve žogici vtaknil v hlače (žepa ni imel) in počasi odšel z igrišča. Upravnik igrišča je zavpil za njim: »Kam pa kam, tako počasi? In kaj imaš v hlačah?« »V hlačah? Aja, teniške žogice!« »To mora pa zelo boleti. Jaz imam teniški kolec, pa komaj prenašam bolečino!«

PES

Po izgubljeni nogometni tekmi je igralec stopil do sodnika. »Povejte mi, kako je ime vašemu psu.« »Mojemu psu? Saj sploh nimam psa!« »Neverjetno! Slep, pa brez psa!«

AVTOGRAM

»Samo ti vražji treningi!« se je pritoževal nogometaš. »Še toliko časa nimam, da bi lahko delil avtograme!«

NE BO DIRKAL

Motorne dirke. Zasliši se štartni strel. Vsi motoristi z veliko hitrostjo speljejo, eden pa ostane na štartu. Štarter ga vpraša: »Kaj pa je z vami? Ne boste dirkali?« »Kako le, če ste ustrelili v mojo gumo!«

POMOČ

Egon je na turnirju golfa zaostal daleč za soigralci. Ko je prišel do zadnje luknje, je vprašal trenerja, kaj naj stori. »Ne sekiraj se!« ga je potolažil. »Pred naslednjim turnirjem ti bom priskrbel zemljevid, da se ne boš izgubil!«

ŠPORTOSKOP - HOROSKOP

Zvezde so bile tokrat precej športno obarvane, kar pa ni nič čudnega, saj je taka tudi naša Najča!

OVEN
OD:
21.3
DO:
20.4

OVEN

Po novem letu se ti bo zelo kolcalo, obirali te bodo na vsakem koraku. Izogibaj se svoje najboljše prijateljice, ker bo zelo napadalna in to lahko ogrozi vajino prijateljstvo. Pripravi večjo denarnico, ker boš zaslužil/-a veliko več, kot si misliš.

BIK

OD:
21.4
DO:
21.5

BIK

Zelo boš napadalen/-a. To lahko ogrozi odnose s tvojo ljubljeno osebo. Za praznike se ti bo denarnica nekoliko skrčila, ampak ne skrbi, vse boš dobil/-a nazaj.

DVOJČKA

OD:
22.5
DO:
21.6

DVOJČKA

Največ težav boš imel/-a s športom. Ne boš namreč imel/-a preveč dobrih rezultatov. To se bo pokazalo tudi na tvojih kilogramih.

RAK

Zapustila te bo ljubljena oseba. Zelo ti bo hudo. Po nekaj mesecih se bo ta oseba vrnila in te prosila odpuščanja. Odpusti ji in čakala te bo lepa in bogata prihodnost.

LEV

OD:
23.7
DO:
23.8

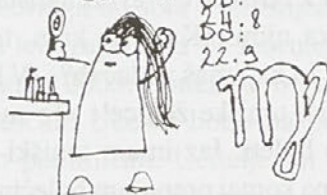

LEV

Nekaj časa boš zelo rjovel/-a. Vsi se bodo oddaljili od tebe, a ne za dolgo. Za rojstni dan ti bodo pripravili presenečenje. Vse bo ena sama prevara.

DEVICA

OD:
24.8
DO:
22.9

DEVICA

Tvoji športni dosežki se bodo poslabšali, zato boš postal/-a nasilen/-a. V ljubezni pa ti bo šlo še preveč v redu

TEHTNICA

Z delom si boš pridobil/-a veliko denarja, kar pa ne pomeni, da ga moraš

tudi takoj zapraviti. Tudi športne dosežke boš z delom lahko izboljšal/-a.

ŠKORPIJON

OD:
24.10
DO:
22.11

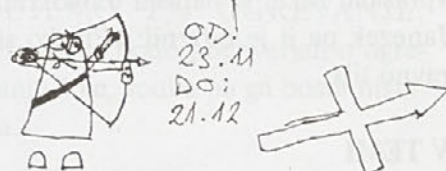

ŠKORPIJON

Vse ti bo šlo narobe. Za šport boš imel/-a zelo malo časa in tudi tvoja ljubezen te bo zapustila.

STRELEC

OD:
23.11
DO:
21.12

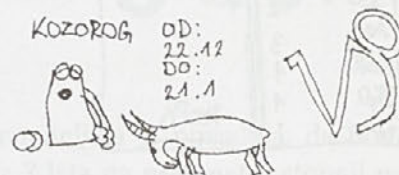

STRELEC

Pri športu ti bo šlo na bolje. Težave boš imel/-a na ljubezenskem področju, zato upoštevaj svoje srce.

KOZOROG

OD:
22.12
DO:
21.1

KOZOROG

Imel/-a boš zelo debelo denarnico. Tvoja ljubezen te bo za nekaj časa zapustila. Ne pusti, da se vrne, ker te hoče onesrečiti.

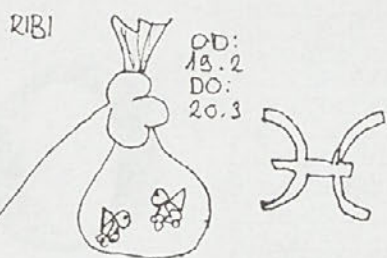

VODNAR

Loteva se te hud prehlad. Držati se boš moral/-a toplih prostorov. Ukvarjati se boš moral/-a s športom.

	s	k	v	o	š			
m	e	t	k	o	p	j	e	
s	k	m	o	n	o	d	i	
m	c	e	p	t	r	v	i	
u	a	t	l	e	t	i	k	a
č	s	k	a	n	i	š	a	
a	l	l	v	i	j	i	r	s
n	a	a	a	s	a	n	a	k
j	l	b	n	š	p	a	t	o
e	o	i	j	v	z	t	e	k
	m	v	e	o	v	i	r	e
	d	a	l	j	i	n	a	v

Poigraj se in poišči besede v vodoravni in navpični vrsti. Črke, ki ostanejo, sestavljajo geslo!

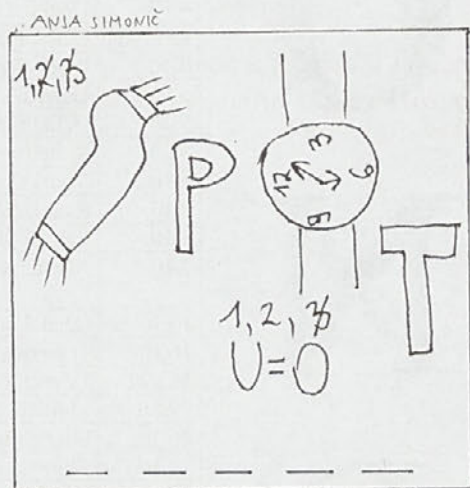
RIBI

Ljubezen naj te ne ovira. Kar pa se ti če športa, naj te kar pošteno zaskrbi.

Vedeževalki:
EVA in SABINA

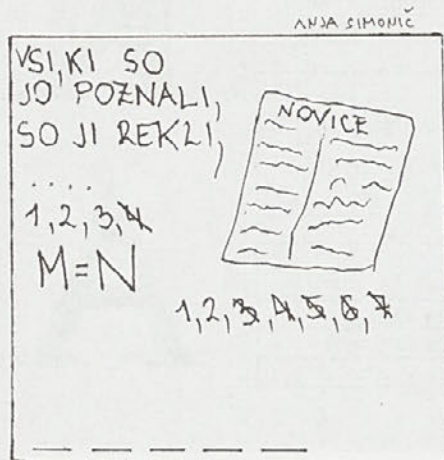
Slavko Kos
in Kristjan Drab 7. D,
sta oblikovala horoskop

SKVOŠ
TENIS
ATLETIKA
METKOPJE MET KLADIV
VIŠINA
DALJINA
ŠPORT
KARATE
TEK
SMUČANJE
OVIRE
KANU

Lidija Zupančič, 5. c

Reši rebus

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XVII, februar 2005, št. 1, 2

Glavna urednica: EVA FIR, 7. d

Uredniški odbor: novinarji 5., 7. in 8. razreda

Širši uredniški svet: JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica), BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja), OLIVIJA METELKO (prispevki razredne stopnje)

Fotografije: učenci, novinarji in TIHOMIR TROHA
Računalniško oblikovanje besedil razredne stopnje: učenci računalniškega krožka z mentorico ALENKO SPASOVSKI

Tisk: Zvone Kastelic, s.p.

Število izvodov: 600

SEPTEMBER 2004

30.8.	Ekipa 7.a./7.b/9,	Odhod v ŠN – Vrsar
1.9.	Učenci od 2. do 8. razreda	Prvi šolski dan
2.9.	Razredniki 1. r./9, starši	Oddelčni roditeljski sestanek
5.9.	Ekipa 7.c./7.d/9	Odhod v ŠN – Vrsar
7.9.	Razredna stopnja	Delovni sestanek
7.9.	Predmetna stopnja	Delovni sestanek
14.9.	Učenci predmetne stopnje, učitelji	Športni dan – atletika, Stadion Portoval
16.9.	Razredniki od 2. do 8. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanki
16.9.	Svet staršev	Sestanek
20.9.	Strokovni delavci – RS	Konferenca
20.9.	Strokovni delavci – PS	Konferenca
20.–24.9.	Učenci, učiteljice 4. r.	Vaje za kolesarski izpit
22.9.	Ravnateljica in ostali	Tehnični prevzem nove telovadnice
24.9.	Učenci, učiteljice 4. r.	Kolesarski izpit
24.9.	Mentor, tekmovalci – logika	Šolsko tekmovanje
27.9.	ZAČETEK IZVAJANJA	INTERESNIH DEJAVNOSTI
30.9.	Člani sveta šole	Sestanek
30.9.	Učenci, razredniki 8. razreda	Ekskurzija: Goriško

OKTOBER 2004

4.10.	Učiteljski zbor – RS	Delovni sestanek (potek ID)
4.10.	Učiteljica, učenci 3. b	Spust balonov na Novem trgu, DPM
4.10.	Predstavnika šole, mentor ŠP	Sprejem pri županu
5.10.	Učenci 3. r., spremstvo	Ekskurzija: Žužemberk
5.10.	Učitelji PS in 4. r.	Sestanek (Kakovost – delo v skupinah)
5.10.	Učiteljski zbor 7. r., 8. r./8	Sestanek (delo z učenci z IP)
6.10.	Vodje r. aktivov, ravnateljica, pom.	Sestanek
7.10.	Razredničarke, starši RS	Govorilne ure
7.10.	Razredniki, starši PS	Govorilne ure
7.10.	Atleti, mentorji	Državno ekipno tekmovanje – finale, Ravne na Koroškem
16.10.	Učenci, mentorji – LOGIKA	Regijsko tekmovanje
16.10.	Tekmovalci v krosu	Kros, Šmartno pri Litiji
18.–22.	Učenci, učiteljice 4. razreda	Obiški gasilcev v GRC, Ločna
19.10.	Zbiranje starega papirja PS	(enak pristop – enake nagrade)
26.10.	Strokovni delavci	Konferenca
27.10.	Zbiranje starega papirja RS	(enak pristop – enake nagrade)

NOVEMBER 2004

8.-10.11.	Ravnateljica	Strokovno srečanje ravnateljev – Portorož
8.11.	Društvo za razvijanje prostovoljnega dela, učiteljica, učenci 4. b	Delavnice o drugačnosti
10.11.	Učenci 1. raz., učiteljice	Naravoslovni dan
11.11.	Učenci od 5. do 7. r., ŠC Novo mesto, Revoz	Motivacijska predstavitev za dejavnosti s podr. strojništva
11.11.	Učenci 1. in 2. razreda, spremstvo	Lutkovna predstava, Dom kulture
11.11.	Razredničarke, starši – PS, RS	Govorilne ure
13.11.	Starejši dečki	Obč. tekmovanje v rokometu, ŠD Marof
15.11.	Učiteljice razredne stopnje	Seminar: Zlati sonček
16.11.	Učiteljice razredne stopnje	Delovni sestanek
16.11.	Košarka – starejši dečki	Polfinale obč. prvenstva
18.11.	Učenci 3. r./9, YUMICAR	Tehniški dan, varnost v prometu
18.11.	Učenci 3. r./8, spremstvo	Športni dan, pohod
20.11.	Starejši dečki in deklice	Obč. tek. v nogometu – finale, ŠD Marof
19.–21.	Telovadnica	Razstava malih živali
22.11.	Učenci, mentorji OŠ Dragotin Kette	Likovna razstava
23.11.	Košarka – starejše deklice	Polfinale obč. prvenstva
25.11.	Odbojka – starejše deklice	Polfinale obč. prvenstva
26.11.	Strokovni delavci	Ocenjevalna konferenca – RS
29.11.	Strokovni delavci	Ocenjevalna konferenca – PS
29.11.	Košarka – starejši dečki	Finale obč. prvenstva

DECEMBER 2004

1.12.	8. r., soc.del., svetovalka ZZZ	Razgovori – poklicna orientacija
1.12.	Šahisti, mentor	Občinsko ekipno prvenstvo, OŠ Center
2.12.	Starši, razredniki 8. r./9	Roditeljski sestanek
2.12.	Starši, razredniki 4. razreda, razen 4. b	Oddelčni roditeljski sestanki
2.12.	Razredničarke, starši	Govorilne ure
2.12.	Knjižničarki, učenci, starši	Knjižni bazar
3.12.	Učiteljici 2. r.	Seminar: Tehniški dnevi v 1. triletju
6.12.	Učenci, razredniki 8. a/9, 8. b/9, 8. c/9	Šola v naravi, ČŠOD Soča
6.12.	Učiteljice 1. triletja	Sestanek
7.12.	Vodje razrednih aktivov	Sestanek z ravnateljico in pomočnikom
8.12.	Učenci 7. a, 7. b, spremljevalci	Tehniški dan: Obisk Novolesa, Straža
9.12.	Učenci 7. c, 7. d, spremljevalci	Tehniški dan: Obisk Novolesa, Straža
9.12.	Izbrani učenci	Interesne delavnice v Šol. centru
10.12.	Kolektiv OŠ Grm	Novoletno praznovanje, gostilna Dežmar
11.12.	Starejši dečki - košarka	Področno prvenstvo, ŠD Marof
13.12.	Strokovni delavci, javnost	Grmski večer: Azad in Silva KARIM
13.12.	Starejše deklice – odbojka	Občinsko prvenstvo – finale
14.12.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
14.12.	Upokojeni in aktivni člani kolektiva	Prednovoletno srečanje
14.12.	Starejši dečki – odbojka	Občinsko prvenstvo
16.12.	Skupnost učencev, Šolski parlament	Zasedanje, obravnava teme
16.12.	Izbrani učenci	Interesne delavnice v Šol. centru
16.12.	St. deklice, trener košarke	Področno prvenstvo
17.12.	Učenci 1. r., starši	Tehniški dan
17.12.	Plesna šola Urška	Letni nastop za starše
18.12.	Šahisti, mentor	Področno posamično prvenstvo, Center
20.12.	Osmošolci, svet. delavka	Predstavitve programov SKŠ Grm
22.12.	Učiteljice, učenci 2. a, 2. d	Obisk muzeja
24.12.	Učenci, učitelji	Pouk do 10.00, razredne zabave, ples z Alyo
25.12.	NOVOLETNE	POČITNICE

JANUAR 2005

4.1.	Starejši dečki, trener	Podr. prvenstvo v odbojki, OŠ Metlika
6.1.	Učiteljice, učenci 3. r./9	Gled. predstava, Dom kulture
6.1.	Učiteljice, učenci 8. r./9, delavci ZZV NM	Naravoslovni dan, delo v skupinah
6.1.	Socialna delavka, izbrani učenci	Interesne delavnice za strojništvo, Revoz
6.1.	Starejše deklice, trener	Področno prvenstvo v odbojki, Metlika
6.1.	Tekmovalci, mentor	Obč. prv. v nam. tenisu – pos., Šmarjeta
6.1.	Strokovni delavci, starši RS	Roditeljski sestanki, govorilne ure
6.1.	Strokovni delavci, starši PS	Govorilne ure
10.1.	Učenci – pevci, zborovodka	UNION, Lj.: Nastop zbora Veter
11.1.	Starši, razredničarke 2. razreda	Marja Strojini: Šola za starše (1. srečanje)
13.1.	Socialna delavka, izbrani učenci	Interesne delavnice za strojništvo, Revoz
13.1.	Delavnice za učence 8. razreda pri EiD	Mitja Bulič: Mi, Romi
13.1.	Tekmovalci, mentor	Obč. prv. v nam. tenisu – ekipno, Marof
15.1.	Strokovni delavci, ARX Ljubljana	Konferenca UZ : Izobraževanje: Učitelj in moteč učencev v razredu (g. Žorž)
15.1.	Mlajše in starejše deklice in dečki – atletika	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
17.1.	Socialna delavka, svetovalna delavka iz SS	Predstavitve teh. gimnazije in el. šole
18.1.	Učenci 7. r., spremstvo – KD, ND	CD, Lj.: Koncert Martin Krpan
18.1.	Učenci 8. r./9, spremstvo – KD	CD, Lj.: Igralec
20.1.	Socialna delavka, izbrani učenci	Interesne delavnice za strojništvo, Revoz
24.1.	Razredna stopnja	Delovni sestanek, zbornica
24.1.	Predmetna stopnja, g. Bulič	Predavanje in delovni sestanek, čitalnica
25.1.	Starši, razredničarke 2. razreda	Marja Strojini: Šola za starše (2. srečanje)
25.1.	Razredničarke, učenci 1. raz.	Športni dan - sankanje
27.1.	Socialna delavka, izbrani učenci	Interesne delavnice za strojništvo, Revoz
31.1.	Učenci, razredničarke 3. a, 3. b	ČŠOD Jurček, Kočevje
31.1.	Mentorica, učenci – kemiki	Šolsko tekmovanje

KVIZ ŠPORT - DA ALI NE

1. Po telefonu te pokliče prijatelj/-ica, ki predlaga, da bi šla/-i s kolesom v Šmarješke Toplice. Starši ti to dovolijo. Kako reagiraš?

- a) »To je kar precej daleč... Greva vso pot s kolesom?«
- b) »Seveda, zakaj pa ne!«
- c) »Pa ravno tisti film je ... Lahko kdaj drugič?«
- d) »Ja! Najbolje bo, če greva pred tem še v Mladinsko knjigo, potem pa greva naprej in boš videl/-a tisto restavracijo itd. V redu?

2. Kako preživljaš svoj prosti čas?

- a) Večinoma sem zunaj s prijatelji.
- b) Računalnik in televizija! To ti je življenje!
- c) Malo kolesarim, se rolam, peljem na sprehod sose dovega psa in včasih tudi tečem. No, veliko je tega!
- d) Pomagam staršem. Na primer obešam perilo, malo počedim kopalnico in kdaj tudi skuham kosilo.

3. Kateri izmed navedenih športov ti je najbolj blizu?

- a) Kolesarjenje.
- b) Tek.
- c) Šport? Kaj je to?
- d) Tenis.

4. V šoli imaš na izbiro štiri športe, ki se odvijajo z žogami. Enega MORAS zbrati. Za katerega se odločiš?

- a) Košarka vedno prevladuje.
- b) Med dvema ognjema!!!
- c) Fuj, košarka! Waterpollo je odličen!
- d) Nogomet - ali sploh obstaja kaj boljšega?

5. Kaj meniš o vsakoletnem testiranju na šoli?

- a) Raje bi pravzaprav videl/-a, če ga ne bi bilo, ampak če mora biti, pač mora biti!
- b) Meni se zdi, da je testiranje zelo pomembno in da ga mora imeti učenec ob zaključku osnovne šole v celoti opravljenega. Pa tudi zabavno je!
- c) Preveč trdega dela!
- d) Še kar, še kar.

6. Kakšna se ti zdi rekreacija Britney Spears, ki vsak večer naredi od 500 do 1000 trebušnjakov?

- a) To je pa res malo preveč!
- b) Jaz tega ne bi nikoli zmogel/-a.
- c) Ta pa ima živce!
- d) A zato ima tako lep trebušček!

7. Ravnokar si izvedel/-a, da si imel/-a prejšnji teden, ko ste pri telovadbi tekli, zelo slab rezultat. Na kaj takoj pomisliš?

- Kako sem bil/-a lahko tako slab/-a? Bo pa naslednjič bolje.
- To je nezaslišano! Res bo treba vaditi in še enkrat vaditi!
- To ni pa prav nič nevsakdanjega.
- Eden ni nobeden.

8. Tvoj sošolec je najboljši v teku, teče kot orkan piha. Vendar se ves čas zafrkava in na koncu pristane na zadnjem mestu. Tvoje skrivne misli o njem so:

- To meni prav nič ne škodi, potem sem vsaj jaz boljši/-a!
- Ko se zafrkava, ne teče nič bolje kot jaz!
- O, da bi bil/-a jaz na njegovem mestu!
- Idiot, ki bi bil lahko prvi!

9. Zdaj pa trditev: Tek je zanič! Se s tem prav ti strinjaš?

- O, ne, nikoli!
- Kakor kdaj!
- Ja, seveda!
- Skoraj nikoli!

10. Deset točk pomeni tvoj dan. Koliko točk posvečaš športu?

- 3
- 5 in več
- 4
- 2 in manj

10.	9.	8.	7.	6.	5.	4.	3.	2.	1.	
1	3	4	2	3	2	3	2	2	4	D)
3	1	3	1	1	1	1	1	4	1	C)
4	2	1	4	3	4	2	4	1	3	B)
2	4	2	3	4	3	4	3	3	2	A)

10-40 točk

Zares, šport ti je prav tako blizu kakor bi rad(a) pobirala pasji kakec! Ni tako slabo kakšno stvar trenirati in vsaj med dvema ognjema bi ti lahko bil vseč. Kaj kmalu boš zavaljen(a) in prav gotovo si že. Vprašaj prijatelja(ico) ali se ukvarja s kakšnim športom in videl(a) boš da si skoraj edini(a), ki sportu posveča tako malo pozornosti. Sicer pa lahko kar priznaš, da pri odgovorih nisi bil(a) ravno iskren(a).

15-23 točk

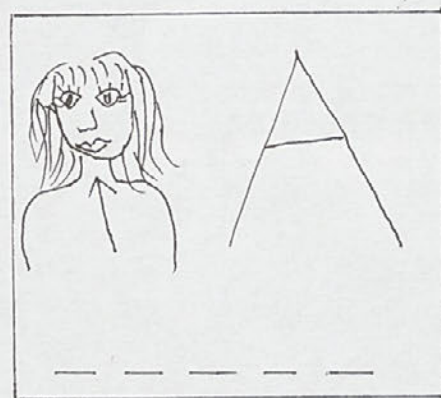
Nisi ravno profesionalen(a) športnik(ca), vendar vseeno nisi čisto na dnu lestvice športnih oseb. Če pa smo malo pesimistični lahko rečemo, da si med zadnjimi v teku, tako na kratke, kot na dolge proge. Poskušaj se ukvarjati z več športi in bodi bolj aktiven(a). Oglej si kakšno tekmovanje in videl(a) boš, da ni nihče počasen. Samo malo bolj v ospredje hitrih se premakni pa bo!

24-32 točk

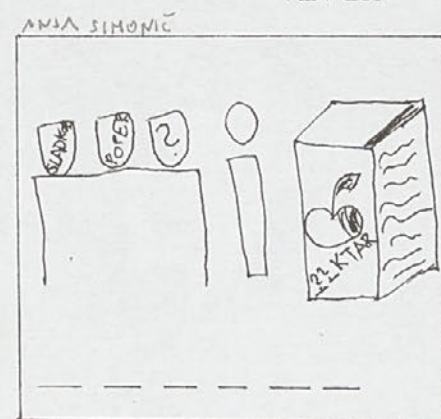
Bravo! Dosegel(a) si enega izmed dveh najboljših možnih rezultatov! Športom se več kot dovolj ukvarjaš, tako, da boš ohranil(a) kondicijo. Verjetno je športna vzgoja ena najpomembnejših predmetov kar jih imaš in če si bil(a) pri odgovorih iskren(a) imaš tudi ocene pri telovadbi zelo lepe. Poskušaj ostati takšn(a) kot si pa bo vse v redu!

33-40 točk

Pravi-prava športnik(ica)! Športnega duha ti ne manjka in ravno pravšnji-pravšnja si, da bi na olimpijskih igrah nadomesčal(a) Jolando Čeplak ali Iztoka Čopa. Gotovo boš v prihodnosti povezan(a) s športom, če te ze zdaj tako zanima. Na športnih tekmovanjih si po vsej verjetnosti ze bila, lahko pa se, z malo truda, povzpeš še više. Vprašaj učiteljico telovadbe, če bo kakšno tekmovanje, oprezaj za plakati in sprašuj vse znance, če vedo kaj o športnih tekmovanjih. Prijavi se seveda na vse.

VLRVA

SOLINE

